

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
P.8.1





Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
P.8.1



Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
P.8.1



Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
P.8.1

Handwritten text in a cursive script, possibly a signature or a name, with some ink bleed-through from the reverse side.

Handwritten text in a cursive script, possibly a signature or a name, with some ink bleed-through from the reverse side.

Handwritten text in a cursive script, possibly a signature or a name, with some ink bleed-through from the reverse side.

P. 8.1

3619
14 6813 n

P
S
1
BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE - FIRENZE

Jesus Maria

Am 22. März 1868

e z s o

y d o z

y = o z

Valerius Magnus nazint quod quidam
dixit Inglem o lida Lantall si in
dionisio aduolari velleo fyllat
no conuoluerit. Cui respondit fef
si in fpa edere velleo dionisio
aduolari pultes

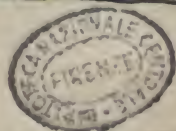
hunc
a p r o
gr

Exempla sacre scripture

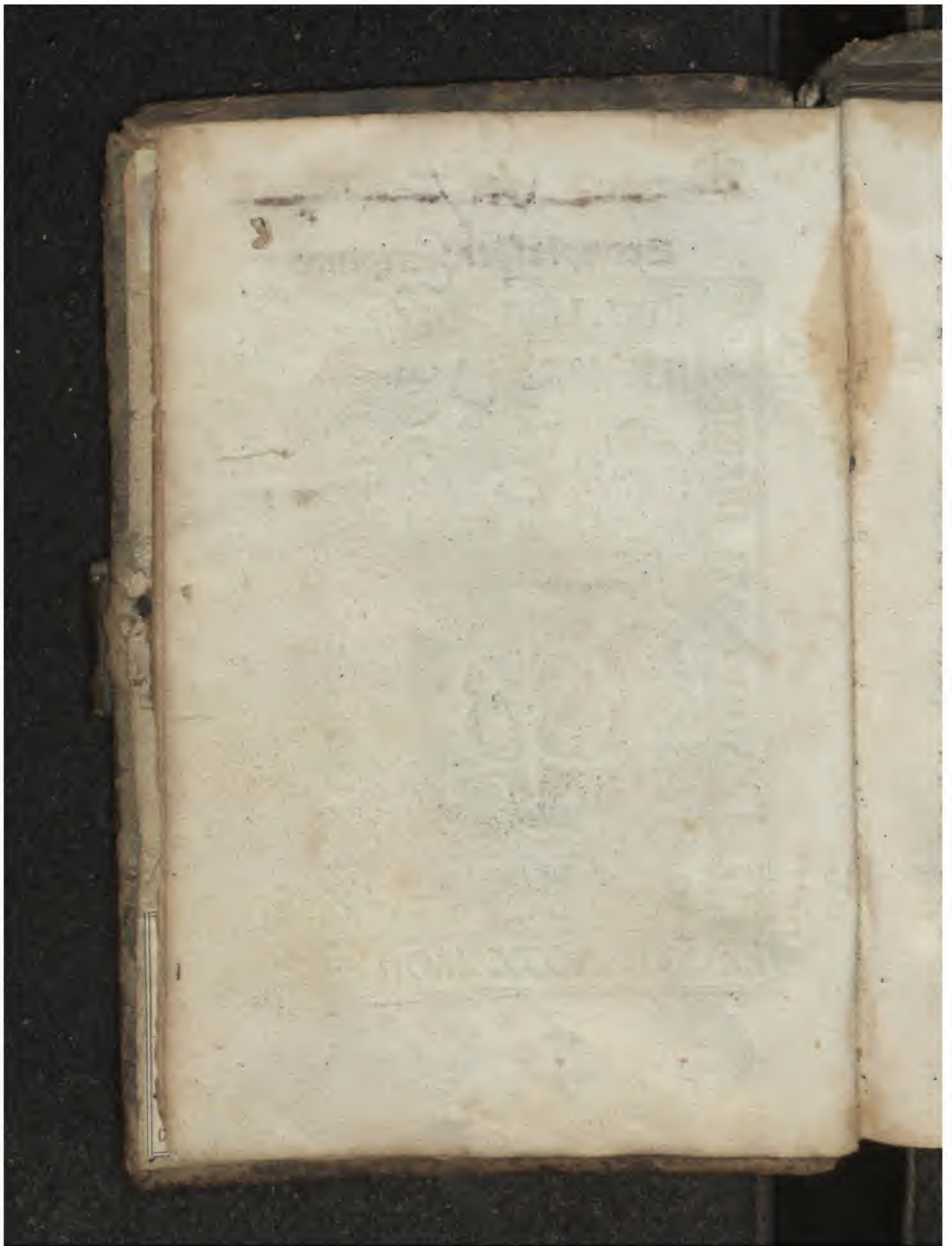


*hunc
a pr
Gr*

*mi libru
Magnan
Greynod
Annesca
scensis*



Greynod



Incipiunt exempla sacre scripture ex utroque te-
stamento secundum ordinem litterarum collecta: et pri-
mo de abstinentia.

Recepit dominus ad edicendum: ex omni ligno
paradisus comedes. Genes. ij.

In quo etiam abstinentia commendante
cum dominus noluit hominem uti omni cibo:
etiam in paradiso.

Moses fuit cum domino in monte. xl. diebus et . xl.
noctibus. quod neque manducauit neque bibit. Exod. i.
c. xliij.

Ex quo patet quod abstinentia est bona dispositio ad
captendas reuelationes diuinas: et quod homo refec-
tus diuina reuelatione / solet consolationes corpora-
les abhorre.

Filiis israel precepit dominus a multis cibis ab-
stinere. Leuitici. xi.

Vir siue mulier cum votum fecerit domino / ut sanctifi-
cetur et se voluerint domino conseruare: abstineant a
vino / et ab omni quod inebriare potest. Numeri. vi.

Exori manne filium liberatorem populi preceptum
angelus apparuit. abstinentiam indicat. Iudic. xliij.

Philistei tempore heli debellauerunt filios is-
rael una vice: et altera vice archa domini fuit cap-
ta. postea tertia vice congregati sunt philistei sub
samuele. Sed filii israel ieiunauerunt die illa atque
dixerunt: tibi peccauimus domine et sequitur quod cessi
sunt philistei a filiis israel. i. Regum. iij. xvij.

Filii israel de. xl. tribubus deliberati sunt a fi-
liis beniamin: postea ieiunauerunt et fleuerunt
die illa coram domino: et sic in illos preualuerunt
a. iij.

Judicum. xx.

Populus israel erat in castris esuriens: et nulus comedit de melle/ nisi ionatahs filius saul. i.

Regum. xliij.

Tenuis cibus sufficebat helie: qd petiit auidua sarrepte pauxillum aque et bucellam panis. liiij.

Regum. xvij.

Et nota ibi pauerunt enim corul bis in die angelus etiam domini attulit helie panē triticeu3/ et vas aque. iij. Regum. xix.

Achab etiam audiens cōmtrationē sibi factā a domio post mortem nabothe/ per helyam: opulit cilicio carnem suā et ieiunauit/ et dormiuit ī sacco: et ambulauit demisso capite. propter qd deus sententiam et penam sibi cōminātem: temperauit. iij. Regum. xxi.

Congregati sunt filij israel/ et filij amon/ et cū eis filij ydumet: vt pugnarent cōtra iosaphat regem iudeoru. qd ille audiens: pdicauit ieiuniu3 in vniuersa iudea/ et sequitur qd ipse victoriā obtinuit. ii. Para. xx.

Et deus ordinauit qd omnes qui petitiuri erāt a domino: vt viam rectam et prosperā daret eis: qd ieiunarēt et orarent. Unde sequitur. ieiunamus et oramus deum nostrum: et per hoc euenit nobis prospere. i. Esdre. viii.

Rogatus neemias artharxersem regem p ciuitate sua vt reparentur muri et qd dicit de seipso ieiunabam torabā ante faciē dei celli. Heemie. i.

Cōuenerant filij in ieiunijs et saccis/ et confitebātur peccata sua. Heemie. ix.

Thobias cū audisset vnū de filiis israel iugulatum reliquit prandiu bonū: et venit ad corp^o sepeliendum ieiunus. **Tho. ij.**

Angelus ei dixit thobie iunior: bona est oratio cū ieiunjs et elemosinis. **Thobie. xij.**

Audientes filij israel terribilem potentiā holofernis humilauerunt aīas suas ieiunjs et orationibus. **Judich. iij.**

Et iudich quē noluit vesci de cibis holofernis ipsum occidit et populum suum liberauit. **Judith. xij. et. xij.**

Hester locutura regi dixit mardocheo: cōgrega omnes iudeos quos reperis in suis et orate p me: non cōmedatis neq; bebatis in trib^o diebus et trib^o noctib^o: et ego cū acillis meis similiter ieiunabimus. **Hester. iij.**

Daniel et socij ei^o pposuerūt i corde suo ne polleretur de mensa regis: et seqtur q^o pueris illis deus dedit sciētā i omī verbo. **Danielis. i.**

Item daniel dicit de se ipso: posui faciē meam ad dñm deū meum rogare et deprecari in ieiunio sacco et cinere: et tūc pcepit reuelationē speciales de incarnatione et passiōe xpī. **Dani. ix.**

Item daniel iterū dicit de se ipso: ego daniel iugebam trīū ebdomadarū dieb^o: panē desiderabilem non cōedi. **Danielis. x.**

Elazar vir etate prouectus maluit occidi: quā carnes comedere porcīnas. **ij. Macha. vi.**

Contigit septē fratres cū matre a rege cōpelli cōtra legem carnes porcīnas cōedere: illi autē magis mortē crudelissimā elegerūt. **ij. Macha. viij.**

De beato iohāne baptista dicitur quod cibus eius
erat mel siluestre et locusta. Mathei. iij.

Unde de eo dicebat christus. Venit iohannes
non manducans neque bibens. Mathei. xi.

Saluator ieiunabat. xl. diebus et xl. noctibus
postea esuriebat. Mathe. iij.

Abstinētia multum valet ad hoc quod homo pos
sit faciliter ieiunare et vigilare. Nam post cenam
inrepauit dominus discipulos suos dicens non potui
istis vna hora vigilare mecum. Mathe. xxvi.

Mittens dominus discipulos suos ad predicandum ius
sit / ut in quacūque domū intrarent edentes et bi
bentes quod apud illos sunt: et hoc quod coibus cibis con
tenti essent: et non quererent magis delicata. Lu
ce. x.

De acceptione munerum.

Acceptio munerū est detestanda. unde abrahā no
luit accipere munera quod obtulit sibi rex sodomorum
licet ipse optime meruisset. Genes. xliij. quando
reuersus est Abraham a cede quatuor regū

Munus obtulerunt filij israel ad opus taber
naculi de in tanta quantitate: quod iussit dominus moy
si quod nullus ulterius aliquid offerret. Exodi. xxxvi

Mercedē iniquitatis amauit Balaam: et iuit cum
uicijis balach / quod diu nationis precium habuerunt
in manibus suis. Rume. xxiij.

Both munera obtulit regi moab eglon: et post
ea secrete loquens cum eo percussit eum et occidit.
Judicum. iij.

Samuel constituit duos filios suos iudices israel
qui declinauerunt post auaritiam et peruerterunt

Iudicum. i. Regū. viij.

Samuel aut. xx. annis regnavit super israel: et
nūq̄ legitur munera accepisse. i. Regū. xij.

Rex syrie benedab fedus habebat cum baassa
rege israel / sed ppter munera q̄ misit ei asa rex
iuda rupto federe cū baassa: graviter eum impu-
gnavit. iij. Regum. xv.

Haaman syrus fuit ab heliseo / alepia gratis mī-
datus: et q̄a gressi ab eo accepit munera: ideo fuit
percutus lepra. iij. Regū. v.

Misit rex babilonis lrās et munera ad ezechlā
et letatus est i aduētu eorū ezechias. Ea nota ibi
quō displicuit dño ppter hoc. iij. Regū. xx.

Daniel cōtēpsit munera sibi a rege oblata / qñ
dixit sint munera tua tibi. et dona tua alteri da.
Danielis. v.

Propter munera quedā q̄ dedit iason ambi-
ciosus regi ātiocho: obtulit sūmum sacerdotium
cū aut misisset pecuniā q̄ menelaū regi: ip̄e eū sup-
plātauit: et p̄cipatū obtinuit: q̄ supposuit iasō
argenti trecēta talēta. ij. Macha. iij.

Cupiēs sūmū sacerdotiū obtinere alchimius
p̄ditor et detractor: obtulit demetrio regi coronā
aureā et quedā alia. ij. Macha. xij.

Milites custodiētes sepulchrū xp̄i accepta lu-
deis pecunia dixerūt q̄a discipuli ip̄sū furatī sūt
cū dormirēt. Mathe. xxvij.

Judas accepta pecunia a iudeis ip̄sū xp̄m tra-
didit eis. Mathe. xvi.

Cum vidisset simon q̄ p̄ impositionem manu-
um darēt spiritū s̄ctū: obtulit eis pecuniā dicēs

ate mischi potestati. Actuum. viij.

Dominus coqueritur p[er] isayā/dicēs: principes
fideles: socij furū: oēs colligūt munerā: sequūt
tribuiones. Isate. i.

Et nota quicqd pōt aptari ab auaritia: etiā po
tē fieri de acceptiōe munerū. qz vnū vitiū ē p[ro]p[ter]
De auaritia. (alterū

Auaritiam plusq[ue] aliud viciūz dñt odire p[ri]ncip[es]
p[ri]ncipes: et iudices. ideo signāter dixit illud ca.
de iudicib[us]. qā auariciā p[er]miserūt. Exodi. xxiij.

Omnia postā p[re]cedēti capitulo: p[oss]ūt etiam
ad istam materiam reduci.

De affectione carnali.

Moyse distribuit. xli. boues et sex plaustra:
quos obtulerūt principes filiorū israel. sed nō de
dedit caach: l3 et essēt magis p[ro]p[ri]i. Nu. viij.

Mozitur[ur] moyse/ sollicitē dñm rogauit/ popu
lo israel deduce idoneo p[ro]videret nullum tamē
de gen[te] suo nominauit. Nume. xxvij.

Distribuens iosue terrā filijs israel/ ita paruas
portionē dedit illis: q[ui] ipsi de hoc fecerunt. q[ui] relā
Sed nota ibidem responsum. Josue. xvij.

Audiēs hely. mortē duorū filiorum suorū i p[ro]
p[ri]o nō multuz videf curasse. sed cū audiret archā
tūt capram cecidit de cella mortu[us] ē. i. Regū. iij

Qñ dauid nimis fleuit absalō occisuz: dixit ei
iacob/ q[ui] nō tm̄ doluisset totum excercū p[er]didiss[et]
ii. Regum. xix.

Euntibus iudeis ad p[ro]lūz cōtra mehanorem
erat eis pro vxoribus et lib[er]is mior sollicitudo
pro sanctitate autem templi: maximuz p[ri]mus

timor. l. Macha. vii. et. ij. Mach. ultimo

Loquente iesu turbis: dixit ei qdā/ ecce mater
tua. Nota. respōsum. Mathei. xij. Luc. viij.

Petente matertera secundum carnem: rñdit
ei. ita dure: ac si oīo ei aliena fuisset. Math. xx.

Quāuis beatus iacobus et iohānes fuisset ma
xime sctitatis: multū eorū cōmisit christus curā
ecclesie generalem sed petro: q̄ sibi carnaliter nō
attinebat. Jo. xxi. Math. xvi.

Apostol⁹ ad gal. i. cū aut placuit ei qui me se
gregauit &c. Et sequitur. q̄ nō acquieui carni. &c.

De angelis bonis.

Angeli boni Abrahę apparuerunt: et erga eū
familiariter habuerūt. Gen. xviij.

Angeli apud Loth hospitari/ quasi piā ei vi
olētiā facientes: de graui periculo extraxerunt.
Genesis. xix.

Angelus dñi phibuit Abrahā. ne filium suū
immolaret: et magna ei ppter obedientiā vlam
repmisit. Genesis. ij.

Angelus dñi p̄cessit castra filiorū israel: quan
do exierunt de egypto. Exodi. xxiij.

Unde exodi. xxiij. dicitur: ecce mitto angelū
meum qui p̄cedat te: et custodiat in via: et intro
ducat ad locum quem paraui.

Angelus apparēs Sedeont: cōfortauit ac an
mauit eū ad liberationē populi. Iudiciū. vi.

Heliam fugientem in reginam. Iseabel: ange
lus domini cōfortauit et nobili cibo eū refecit. iij.
Regum. xix.

Judas machabeus et quicū eo erāt/ rogaba¹¹

dñm vt bonū angelum ad salutez mitteret. Et se-
q̃tur et p̃cedens eos apparuit eques in veste can-
dida .ij. Machabeorum. xi.

Ad añūciandū xp̃i et Johānis baptiste cōcep-
tionem missus est āgelus gabriel. Luce. i.

Et nato domino ibidem: āgelus domini pasto-
ribus añunciavit.

Angelus domini legitur trib⁹ vicib⁹ Joseph
apparuisse. scz ante natiuitatē domini Mathe. i.
dicens: noli timere accipere mariā coniugē tuā
et post adorationē magorū Mathe. ii. Surge ac-
cipe puerū. Tercio post mortē herodis: ibidē di-
cens: accipe puerū et matrem eius: et reuere.

Post temptationē christi: angeli accesserunt
ad xp̃m et ministrabāt ei. Mathe. iiij.

Angeli apparuerūt in resurrectione dñi.

Item in ei⁹ ascensione: sicut patet ex euāgeli-
o: princeps sacerdotū et oēs qui cū eis erāt in se-
cerunt in apostolos: et posuerunt eos in custodia
am.

Angelus autē de nocte apparēs eis: eduxit eos
de custodia publica. Actū. v.

Angelus dñi eduxit petrū de carcere herodis
Actū. xij.

Herodes rex sedebat p̃ tribunal: popul⁹ autē
acclamabat voces dei et nō hoīs: cōfestim percussit
eū angelus dñi et expirauit. Actū. xij.

De angelis malis

Angeli mali sūt in potestate dñi: et ipso p̃mit-
tente/opaf q̃cqd operatur. Et dictū ē saul/spūs
malus exagitabat te. i. Regū. xviij.

4
Demon occidit septem viros saxe filie ipsi⁹ rāz
guel: Sed per angelum raphaelem fuit electus
Thobie. viij. et viij.

Sup animalia et filios et ppriuz corpus Jeb/
potuit in eū demoniū: q̄tum pmissit dñs. Job. i.

Spiritus malus facit hoīem inmunduz: vt pa
tet in illis duob⁹ demonibus in sepulchris habi/
tantibus: et demones ab eis expulsi/ petebant vt
possent porcos sub intrare. Mathet. viij. et
Luce. viij.

Item demonium fecit hoīem cecum et mutum.
Mathet. xij. et Luce. xi.

Item filiū viri de turba apprehendit: et fecit e
um stridere dentibus/ et spumare: et frequenter
eū in ignem et aquam misit: vt perderet eū. Lu.
ix. Mathet. ix.

Potestatem autem eorū quam esse pbat illud
exemplū: q̄ nec in porcos: nisi dⁱ licencia dei pote
rant intrare. Mathet. viij. Luce. x.

Dñs phibuit discipulis ne de hoc gauderēt: q̄
spiritus maligni subiacebant eis: nec magnum
deberent reputare. Luce. x.

Volentes iudeorū exorciste demoniū nomie ie
su quem paulus p̄dicabat adiurare: respōdit eis
demon et dixit: iesum noui/ et paulum scio. Sed
vos qui estis? et insilliens vulnerauit eos egregie
ita vt ipsi fugerēt: vt patet Actu. xix.

De audientia.

Locutus est Aaron oīa verba dei que dixerat
dominus ad Moysen. ac credidit israel: et proni
adorauerūt. Exodi. iij.

Dixit moyses coram dño: filiū israel nō me audīūt
et quomodo audiet pharao? Exodi. vi.

Cūctis populus dixit moyſi vna voce: oīa que
locutus est dñs faciemus. Ibidem. xxiij.

Eglon rex moab sedebat ī estiuo cenaculo. dñs
xitq; ad eum aoth verbū dei habeo ad te. q; statī
surrexit d; throno. Pri^o ei dixerat verbū secretū
hēo ad te. Rex aut ille nō mouit se. s; cū dixit ver
bū dei de throno: surrexit/ quasi reuerēciā exhi/
bēs verbo dei: Iudicum. iij.

Achab rex israel noluit audire micheam pro
phetam dñi: quia non pphetavit ei nisi malū. Et
nota q; sequūtur ibidem. iij. Regum. xxiij.

Esdraſ legit ī libro legis de mane vsq; ad me
diū diē: et aures oīs ppli erant erecti ad librū Et
sequit post: et flauit oīs populus cū audirēt vba
legis. ij. Esdre. ix.

Respondēs Job domino dixit: aurib⁹ audīūt
te. nunc oculus meus videt te: idcirco ago peni
tentiam. Job. xlij.

Factū ē verbum dñi ad hieremiā/ dicens: no
li subtrahere verbū: si forte audiant/ ⁊ reuertatur
vnusquisq; a via sua mala. ⁊c. Myere. xxvi.

Dixit dñs ad ezechiā: vade ad dñm israel: elo
quere verba mea ad eos. Et sequit: dñs israel no
luit audire. Ezechie. iij.

Maria magdalena audīuit verba xpī. et ideo
xp̄s ad eā dixit. maria optimā partem elegit: que
non auferetur ab ea. Luce. x.

Dñs in fine sermonis in mente/ dixit: omīsq;
audīūt vba mea et faciūt ea: assimilāt viros sapiētī

2D
3
mu
mo
illu
1
ad
sar
1
equ
me
1
ses
ca
pd
1
iuf
1
pa
mī
rog
1
lita
cōt
1
sec
tet
1
ex

Mathe. vii. et Luce. vi.

In alio sermone quādo extollēs vocē quedam mulier dixit: beatus vter qui te et c. rñdixps qñi mo beati qui audiunt verbum dei et custodiunt illu. d Luce. xi.

Audito sermōe petri die penthecostes post aduētū sācti spirit⁹. cōpūcti sūt corde: et baptisati sunt circiter tria milia hoīm. Actū. ii.

Apostoli cōuocatis discipulis dixerūt: nō est equum vos relinquere verbum dei / et ministrare mense. Actuum. vi.

Dñs iā p isalā dicit p̄dicato: lb⁹ clama: neces- ses qñ tuba exalta vocē tuā. Isale. lviij.

Itē iosue dicit: surge et vade in nīnīuen: et p̄di- ca in ea p̄dicationē quā loquar ad te. Josue. i.

Item marci. xvi. Euntes in mūdū vnīuersum p̄dicate euāgliū omni creature.

Paulus excitās thimothēū dicit p̄dica verba iusta oportune. ii. ad Thimothēum. iiij.

Sed sūt multi sicut cain: qui audiēs deū se iere pantē qñ cōcidit vultus eius: q: cōcepta iniquitate mīme cessauit. nec post mortē fratres dño eū inē rogāte penituit: sed desperauit. Gen. iiij.

Itē sodomite quos dñs pie mouebat dicēs: no lite qñso fratres mei nolite hoc malū facere: et illi cōtumaciter sibi respōderūt. vt p3. Gen. xix.

Itē rex ieroboā noluit cōsilio senū acquiescere sed consilio iuuenū: qñ accidit sibi i malū. vt pa- tet. iiij. Regū. xii.

Perreperunt cursores. i. p̄dicatores cū epistolīs ex regis assueri ip̄io / ad vnīuersū israel et iudeā

dicētes: reuertimini ad dominū deū. Abrahā et
īsaac. ij. Para. xxx.

Bonū consiliū dedit daniel nabuchodonosor
regi dicens: consiliū meum ibi placeat: et pecca-
ta elemosinis redime. Danielis. liij.

Mathathias mortuus filios suos exhortat⁹
est ad agendū viriliter p lege. i. Macha. ij.

Judas machabe⁹ exhortabatur populum su-
um cōtra hostes pugnaturus / sermonibus bonis
et singulos armavit non clipei et haste munitio-
ne: sed sermonibus optimis et exhortationibus.
ij. Macha. xv.

Dñs p uisssionē dixit paulo: noli timere / sed lo-
quere: et ne taceas. Actū. xvij.

Item paulus de asia recessurus dixit maiorib⁹
bus nati: per triennium non cessauit die ac nocte: cū
lachrymis mouens vnūquemq³ vrm. Actū. xx.

De adoratione.

Cum eleuasset oculos Abraham tres angelos
id est personas in diuinis adorauit: vt patet. Ge-
ness. xvij.

Fornicatus est populus filiorū israel cum filia
bus moab: que eos ad adorandū deos suos pdu-
xerūt. Rume. xxv.

Nō suffecit regi achab / vt ambularet i peccat⁹
zoro boan: sed insuper seruiuit baal et adorauit e-
um. ij. Regū. xvij.

Senacherib rex asiriorū adorauit in tēplo nes-
rach deum suum: et duo filij eius pcusserūt eum
gladio et occiderūt eū. liij. Regū. xix.

Manasses rex iuda erexit baal aras: et adora-

ult omnē militiam cell. liij. Regū. xxi.

Nabuchodonosor fecit statuā aureā: et p̄cepit
vt oēs eā adorarēt. Daniele. iij.

Babilonij/ draconē adorauerunt. Daniele. xliij.

Audientes filij israel: q̄ dñs eos visitaret ⁊ re-
spexisset afflictionē eorū: adorauerūt proni inter
ram. Exodi. iij.

Moyſi dixit dom̄n⁹: ascende in montē tu/ et a
aron et nadab/ et abim/ et. lxx. senes isrl: et adora-
biris. Exodi. xxij. post p̄ceptū decalogi/ non ha-
bebis deos alienos: non adorabis neq̄ coles eos.
Exodi. xx.

Belchana ascendebat statutis dieb⁹ vt adora-
ret deū exercitū in silo. i. Regū. i.

Filij israel reuersi de captiuitate babilonis q̄-
ter in die et quater in nocte confitebantur: et ado-
rabant dñm deum suum. Heemie. ix.

Cum irent omēs filij israel ad vitulos aureos
thobias fugiebat i hierusalem ad templum do-
mini ⁊ ibi adorabat dñs deū suū. Thobie. i.

Cum audisset Job nunciozū verba dicētū sibi
perditionem rerum et filiozū: surrexit: et corruēs
in terram adorauit. Job. i.

Quāuis phibitū esset ne aliquid peteretur a
deo vel ab hoīe nisi a solo rege. Darío. xxx. dieb⁹
Daniel tñ trib⁹ t̄pibus in die flectebat genua su-
a: et adorabat dñs deū suū. Dantē. vi.

Magi itantes domū inuenerūt puerum cum
maria matre ei⁹: et procidentes adorauerunt eū
Mathei. ii.

Cum descēdisset iesus de monte: ecce leprosus

veniens adorabat eum dicens: dñe si vis potes me
mundare Mathei. viii. et Marci. i.

Lecus natus a deo illuminatus adoravit eum.
Job. x.

Adventes discipuli dñi post resurrectionē ado-
rauerunt eum Mathei. xxviii.

Dominus quoq; diabolo dixit: dominū deum
tuum adorabis: Mathei. iiii.

Post q̄ vidisset et audisset iohānes dei reuela-
tiones cecidit vt adoraret arc pedes angeli: qui
ei hec ostēdebat et dixit ei: vide ne feceris: et c̄ Et
post hoc sequitur deum adora. Apocalip. xxi

De adulatione.

Chore et cōplīces eius cū restitissent aduersus
moysen et aaron / dixerūt: sufficiat vobis: quōis i-
sta multitudo est filiorū sāctorū: et in ipsis est do-
min⁹. In quo appet q̄ beniuolētiā populi cap-
tabāt. Numeri. xxi.

Adolescens narrans dauid mortē saul et iona-
the. occis⁹ est de mādato dauid. iij. Regū. i.

Mali pphete dicebāt achab regi israel prof-
pera d̄ bello futuro: sicut enī velle sciebāt Et sequi-
tur q̄ ipse ē ibi occisus iij. Regū. xxi.

Axor aman et amici eius aduertētes pessimū
animā eius cōtra mardocheū / sed adulātes dixe-
runt sibi: iube parare sibi excelsā trabem: in qua
ipse postea est suspensus. Ihester. v.

Cristus iohānem baptistam laudauit / nō pre-
sentē Math. xi. dans in hoc exēplū q̄ nullus in
pñtia sua debet laudari.

Pharisei volentes iesum capere in sermone

ceperunt eum laudare: et dicere: magister noster quis
verax es. Math. xxi.

Orator ille terribilis contra paulum a principe
sacerdotum in principio quiescens adulatus est dicens:
felici presuli etc. Actuum xxiij.

De ambitione.

Locutus est aaron et maris contra moysen dicen-
tes: nonne si militer locutus est nobis dominus: et per hec
verba: videtur principatum populi ambire. Numeri
xi. xj.

Chore et coplices eius ambientes ad regnum
populi: ceperunt populum comedare: moysen vero
et aaron accusare: dicentes. sufficiat vobis / quod omnis
multitudo factorum est. cur eleuamini super populum
domini Numeri. xvi.

Abimelech filius fratris gedonis callidus percu-
rauit se eligi per amicos ex parte matris sue sed post
ea pessime successit virique. ut patet Iudicum. ix.

Oliua et ficus noluerunt supra ligna regnare
sed ramus regnum presumptum assumere. Similiter
contingit in presumptuos. Ibidem.

Superbus aman secundus a rege habens diuici-
as multas et honores: nichil se habere putabat
quod diu mardocheum ante fores regis videbat: cuius
mortem ambitiose cupiebat. sicut patet Ihesu. v.

Audiens seron / quod iudas congregauit ecclesiam si-
delium ait faciam michi nomen: et glorabor in regno
et debellabo iudam sed tamen ipse cito fugit: a iu-
da debellatus. i. Macha. iij.

Cum vidisset simon magus quod per impositionem
manuum apostolorum daretur spiritus sanctus: obtulit.

b

eis pecuniam dicens: date michi hanc potestatem
ut cuiusq; imposuero manū accipiat spiritū scilicet
Actuum. viij.

Ambigebat iason sūmū sacerdotum: et ppter
hec mittebat regi: .ccc. lx. talenta argenti et alia
multa: et tamē modico tpe honore sacerdotij fūc/
tus est. ij. Macha. itij.

De amicitia.

Loquebatur dñs moyfi facie ad faciem: sicut
solet homo loqui amico suo. Exodi. xxxij.

Et ionathe aīe dauid fuit conglutinata et di
lexit eam sicut animā suā. i. Regū. xvij.

Nam ex poliauit ionathas se tunica sua qua
erat indutus et dedit eā dauid. Ibidem.

Fuit signum fidelis amicitie et dilectiōis ami
geri saul licz tñ indiscere fecerit: scz vidēs domi
nū suū mortuū irruit super gladiū suū et mortu⁹
est cū eo. vt patet. i. Regū xxxi.

Misit abner nūcios ad dauid dicens: fac me cū
amicis et erit manus mea tecū. et reducam ad
te vniuersum israel. ij. Regū. iij.

Cusi amicus dei venit ad absalon et discipa
uit consiliū achitofel. ij. Regū. xvij.

Propheta hieu dixit ad iosaphat q; iterat ad p
lium cū impio achab regi israel pbens ei auxiliū
impio pbens auxiliū et i his q; oderūt deum ami
icitia iugerts et idcirco iram dei mereberis. ij.

Para. xix.

Audientes omnes tres amici iob malū qd acci
disset ei venerunt singuli de loco suo: vt visitarēt
eum et cōsolarentur quib⁹ ipi iob dixit: subverti

mini amicum vestrum. Job. ij. ca.

Rex alexander misit ionathe epistolam dicens
audiuimus de te quod sis vir potens viribus. et aptus
es ut sis amicus noster. i. Macha. x.

Accepit ionathas aurum et argentum et alia eu-
centia multa et dedit demetrio: et inuenit gratiam in
oculis eius: et fecit eum principem amicorum. i. Macha. xi.

Uidit ionathas quod tempus iam ingruat et misit
romam viros statuere et renouare cum romanis
amiciciam. i. Machabeorum. xij.

Postquam alexander percussit demetrium misit ad
ptolomeum regem egypti legatos: ut statuerent ad in-
uicem amicitiam: et darent filiam suam in uxorem
i. Macha. x.

Propter veterem amicitiam quam antea astates eleazar
persuadebant: ut carnes quas attulerat / quibus etiam
vesci liceret / manducaret et simularet se carnes por-
cinas comedere ut sic posset mortem euadere.

Laudauit dominus villicum iniquitatis / quod prudenter
fecisset amicos sibi adquirendo de bonis domini sui: con-
cludendo per hoc quod propterea debemus nobis ami-
cos acquirere: qui nos possint in eterna tabernacula
recipere et introducere. Luce. xvi.

Posuit etiam dominus exemplum de illis qui media
nocte vadunt ad amicos: ut petant aliquid ab eis.
Luce. xi.

In passionem domini facti sunt amici pilatus et he-
rodes. Luce. xxiij.

Comota ciuitate ephesorum et confusa: quidam
de asia querant amici pauli / miserunt ad eum ne da-
ret se in theatrum. Actuum. xix. b ij

De aspectu et visu

Prima mulier/viso ligni vetiti fructu pulcro tulit de illo et comedit. Genes. iij.

Pulchritudo etiam mulierū visa multorum fuit occasio malorum. nam videntes filij dei filias hominum quod esset pulchre etc. Gen. vi.

Abraham dixit saray uxori sue: noui quod pulchra sis mulier: et cum viderit egyptij te: interficiet me et te reseruabunt. Genes. xij.

Volens dyna filias regionis videre: ipsa visa corrupta fuit. Genes. xxxiij.

Judas vidit thamar in bivio: et cum ea peccauit. Genes. xxxviij.

Audit dauid de solario Barsabe se lauante ex aduerso quam tulit: et postea virum eius occidit. ij. Regum. xi.

Cum iurasset iudith in conspectu holofernis: statim capta est in oculis suis. Judith. x.

An ibidem: sadalia eius rapuerunt oculos illius: et pulchritudo illius captiuam fecit animam eius.

Alderunt duo senes susannam se quotidie lauante et ortum irantem/et deambulante. et exarserunt in concupiscentia eius. Danielis. xij.

De bellis et guerris

Abraham cum paucis sociis quatuor reges debellauit. et Loth/ nepotem suum liberauit Gen. xliij.

Nota quod in bello non tenet homo inimicis predicere bellum: vel eos premunire. imo licet eis insidias tendere: sicut patet per abraham. Genes. xliij. et etiam Iudicum. viij.

De gedede cōtra amalech misit moyses iosue
ad pugnādū: ipse xō in oratione permisit / et pl⁹
fecit orando q̄ ille manibus feriendo. Exodi.
xvi.

Ex p̄cepto domini spugnantes filiū israel con-
tra madianitas: tamen habuerunt victoriam: q̄
xxxij. milia virginum fuerunt in preda. et tamē
de populo israel non fuerunt nisi. xij. milia de q̄/
bus ne vnus quidem ī prelio mortu⁹ ē. Numeri.
xxi. et. xxi.

Uociferante populo / et clangentibus sicut p̄-
cepat domin⁹ iosue: versī corruerūt et ciuitas ab
eis capta est. Josue. vi.

Post mortem iosue / filiū israel non legūtur ad
prelium missi: nisi cōsulto domino. ⁊ sic tradidit
cananeum / et phereuseum in manus eorum. Judi-
cum. i.

Et nota de saluatore nomine aoth: quē suscita-
uit dominus filiis israel. Iudicum. liij.

Item dixit delbora barach: surge. Ibid. liij

Et nota de trecentis viris. Ibidem. viij. Item.
ix. et. x.

Item de samfone. Ibidem. xij.

Et deinceps vsq; ad decimū septimū.

Tēpore hely sacerdotis / filiū israel debellati
sunt philistei. et postea filiū israel temptantes do-
minum: tulerunt archam domini secum. sed phi-
listei debellauerunt eos: et archam domini cepe-
runt. i. Regum. liij. et Ibidem. vi. ix. xi. xiiij. xvij
et. xx. b liij

Audientes q̄ dauid vocatus esset in regem su-
per israel: ascēderunt vniuersi vt quererēt eū. qui
consuluit dñm: et percussit eos. .ij. Regū. v.

Item dauid itē percussit philisteos ⁊ tulit frenū
tributi de manu eorū. .ij. Regū. viij.

Itē percussit moab: et factus ē ei serulens sub tri-
buto. .ij. Regū. viij.

Itē regē saba et de syria .xxxij. milia virozū
⁊ seruauit dñs dauid in omnibus ad quecūq̄ pfec-
tus est. .ij. Regū. viij.

Job dixit fratri suo: esto vir fortis: et pugna-
bimus p̄ populo nostro. et ciuitate dei nostri. dñs
autem fecit quod bonū ē in cōspectu suo. Et seq̄-
tur q̄ in p̄lto fugerūt oēs iūmici iacob. .ij. Re. x.

Isidab rex syrie obsidebat samariā. ⁊ victus
fuit et fugatus ad mandata domini: pugnans cō-
tra pueros principū: qui erāt. .cc. xxxij. Sequēti
aūt anno venit itē ⁊ benedab cū exercitu suo ma-
ximo et ceciderūt. c. milia peditum in die illa. .ij.
Regū. xx

Samaría tādñ obsessa erat a rege syrie q̄ vē-
debatur caput assiri. lxxx. argēteis. .iiij. Regū. vi

Sed ad verba helisei fugati sunt syri: et ex hō
habuerūt maximā rerū abundantiam. .iiij. Regū
vi.

Rex israel multotiens debellauit regē syrie ⁊
ppter peccatū hoīm cepit dñs sup israel ⁊ percussit
eos asael rex syrie in vniuersis finibus israel. .iiij.
Regum. xlij.

Item nota ibidem. xxlij.

Item nota quō angelus dñi percussit exercitum

sennacherib. et ipse post modicum tempus a filiis suis interfectus est. .iiij. Regū. xix.

Egressus est contra azam regem iuda sara ethiops cum exercitu suo decies centenis milibus: et inuocauit dominus aza dicens dominus non est apud te vlla substantia vtrum in paucis auxillis aut in multis. Exterminauit itaque dominus ethiopes et ruerunt usque ad interitionem. quia domino cedente contriti sunt. .ij. Para. xliij. et. xv.

Phacee filius romelie rex israel occidit de iuda. c. xxij. milia de bellatorum vna die: eo quod reliquissent dominum. .ij. Para. xxviij.

Judith per totum: quomodo ipsa occidit holoser-nemet postea dixit dominus omnipotens tradidit eum in manu femine.

Videns iudas machabeus exercitum seron magnum valde timentibus sociis ait: facile est multos concludi in manus paucorum et non est differentia in conspectu dei celi liberare in multis aut in paucis etc. et contritus est sero et exercitus eius. .i. Macha. liij.

Item nota quod ipse iudas pugnaturus spiritus diuini auxilium per orationem inuocauit: propter quod in duobus bellis: ubi orasse non legitur. Unum fuit contra antiochum .i. Macha. vi. Secundum contra bachidem et alchidem tunc ipse cecidit et ceteri fugerunt. .i. Macha. ix.

De Benedictione dei.

Creauit deus hominem ad imaginem et similitudinem suam et benedixit ei. Genes. .i.

Noe quoque benedixit et filiis eius. Ibidem. ix.

Abrahe etiam dixit egredere de terra tua. Et
b. liij

sequit: bñdicens bñdicā tibi. Ibidem. xij.

Super ysmahel exaud sui te dixit dñs abrahe
ecce bñdicā eū et augebo. 7c. Ibidem. xvij.

Dñs etiā bñdixit isaacer locupletatus ē. Ibidem. xxvi.

Loquēs iacob ausculo suo labā dixit: modū
cum habuisti qñ veni ad te: et nūc diues fact⁹ es
bñdixitq; dominus ad introitum meum. Gene/
sis. xxx.

Dñs etiā bñdixit domui pharaōis ab egypto
ppter ioseph: et multiplicauit substantiā ei⁹. Ge/
nesis. xxxix.

Habitaui archa dñi in domo obededō tribus
mēsi bus. et bñdixit dñs obededō et omne domū
eius. ij. Regū. vij.

De Job dicitur: operib⁹ manuum suarū bene/
dixisti. Job. i.

Item ibidem xliij. dñs benedixit nouissia iob
magis q̄ principio eius.

Ascensurus christus in celum eleuatis mani/
bus benedixit discipulos. Actuum. i.

Electos etiam in vltimo iudicio benedicet di/
cens: venite benedicti patris mei. 7c. Math. xxv

De Benedictione et laude hoīm.

Melchisedech rex salē occurrens Abrahā re/
uertenti a cede quattuor regū ait: bñdict⁹ domi/
nus in excelsis / quo p̄tegēre hostes in manibus
eius traditi sunt. Genesis. xliij.

Obtenta victoria de syrach delboram et ba/
rach ceciderunt dicentes: qui sponte animas ve/
stras domino de israel obtulistis: bñdicite domo

Judicum. v.

Post victoriam quam habuit de galaad dictur: bñdct⁹ dñs deus meus. Regū. xvij.

Cum audissz hīrā verba salomonis de templi edificatione dixit: benedictus dñs deus meus: q̄ dedit dauid filiū sapientissimū super pplm hunc plurimum. iij. Regū. v.

Edificato templo dixit salomon coram vniuerso populo: benedictus dominus deus israel. iij. Regum. viij.

Fecit dauid p̄ncipem vnum ad cōfitendum deo asaph: et fratres eius. Et sequitur: benedict⁹ dominus deus israel ab eterno vsque in eternus ii. Para. xvi.

Alidēs esdras animum regis artaxerxis bonum/ ad iudeos ait: benedictus dominus de⁹ patrum nostrorum. i. Esdre. vi. et viij.

Completo muro ciuitatis ierusalem sub Esdra et neemīa: dixerūt leuite: surgite ⁊ benedicite dō ab eterno et vsque in eternum. Neemie. ix.

Sara filia raguēlis cū compleret orationem dixit. Benedictum est nomen tuum de⁹ patrum nostrorū qui cū iratus fueris misericordiam facies. Thobie. iij.

Thobias filium suū iſtruxit dicēs: oī tpe bñdct⁹ dō ⁊ pete ab eo/ vt vias tuas dirigat: Thobie. iij.

Raguel et vxor ei⁹ vidētes q̄ thobiā iuniorē hī lederet demoniū dixerūt: bñdctm⁹ te deū isrl q̄a nō accidit nobis/ vt putabam⁹. Thobie. viij.

Angelus raphael monuit vtrūq̄ thobiā/ vt benedicerent deum celi. Thobie. xij.

Osias princeps videns iudith cum capite ho/
lofernis ait: benedictus de⁹ q̄ creauit celum ⁊ ter
ram. Iudith. xliij.

Daniel post reuelationem sibi factam ait sit no
men domini benedictum. Danielis. ij.

Tres pueri in camino/ desi bñdixerūt. Da. liij.

Obtenta de hostibus victoria et altare edifica
to: sub iuda machabeo filij israel benedixerūt de
um. ij. Macha. x.

Tribulationes patiens paulus ait: bñdict⁹ de⁹
pater dñi nři iesu xpi. ij. Corintheor. i.

Audui hoies dicētes sedēti in throno et agno
Bñdictio et claritas honor ⁊ glia. ⁊c. Apoca. v.

De benedictione patrum ātiquor.

Melchisedech rex salē reuertenti abraham a
cede quatuor regū ait: benedict⁹ abraham deo ex
celso. Genes. xliij.

Benedixit isaac iacob dicēs det tibi de⁹ de ro
re celi Gen. est. s. xxviij.

Benedixit iacob filiis ioseph efrain ⁊ manasse
et etiam filiis ppijs singulis dans ppiā bene
dictionē: Genes. xliij.

Dixit dñs moysi: sic bñdices filiis israel.

Moyse ante mortē benedixit filiis israel dicēs:
dominus de syna venit et de seyr ortus est nobis
Deu trono. xxxliij.

In cantico de victoria habita de sara dicitur
benedicta inter omnes mulieres sahel vxor abe
rinci. Iudicum. v.

Meemei vidēs nurū suam ruth boos fuisse ho/
noratam dixit: benedictus sit a domino qm̄ eādē

gratiam quam vivis prebuerat: servavit et mortuis
Ruth. ij.

Comendans boos ruth/ & ad deum israel confu-
gerat: ait: benedicta es a deo filia quam priorem mihi
cordiam posteriore supasti. Ruth. iij.

Munciatum est david quod viri iabes galaad sepe li-
sent saul. dixit ad eos: benedicti vos a domino qui fecit
vobis misericordiam hanc cum saul. ij. Regum. ij.

Apprehendens raguel dexteram filie sue: tradi-
dit thobie dicens: deus abraham etc. Thobie. ij.

Gabelus ingressus domum ut thobiam ibi inveni-
ens ait: benedicat te deus israel quia filius es viri
optimi iusti et timentis deum et elemosinas fac-
ientis. Thob. ix.

Olias princeps populi dixit ad iudith: benedi-
cta es filia a domino deo excelso pre omnibus mulieribus
super terram. Judith. xliij.

Factum est ut audiret elisabeth salutationem marie
exclamavit dicens: benedicta tu in mulieribus etc.
Luce. i.

De benignitate et misericordia dei.

Rogans abraham pro sodomitis dominum et
quasi importune petens: spiritus tamen dei benignus
ne respondit ut patet. Genesis. xvij.

Item iuglenti iacob a facie fratris sui: dominus be-
nigne et clementer apparuit. Genesis. xxxvij.

Item redeunti ab insecutione soceri sui libera-
vit. Genesis. xxx. xxxi.

Ait dominus moysi: dimitte me ne irascatur furor
meus contra populum istum. Cerno enim quod dure cer-
uicis sis quasi diceret: tu me tenes ut non possem eos

exterere et delere. Exodi. xxxij.

Nota q̄ ple dñs locutus ē ad nathā de dauid ⁊
de domo eius. ij. Regū. vij

Ezechias rex iuda dixit dñs p̄piciabitur cūcti
q̄ in toto orbe requirūt eum. ij. Paral. xxx

Balach vocauit balaam vt malediceret filijs
israel sed dñs sēper ecōtrario bñdixit eis. Nume
ri. xxiij. xxiij. et. xxiij

Habuchodonosor vidit cū azaria ⁊ socijs eius
smilem dei in fornace ardēti sedētē. Dan. xiiij

Item de susanna. Danielis. liij.

Item de daniēle in lacu leonum. Dan. xliij

Machabeus et cū eo cōtra thimotheū pugna/
tes habuerūt auxiliū dei apparuerūt duo viri. ij.
Machabeorum. x.

In p̄lio cōtra lisiā. ij. Machabe. xi.

Saluator in domo simōis leprosi benigne dis/
cubuit. Mathi. xxvi. et Luce. viij.

Mariā magdalenam ple defendit cōtra ipsuz
amonem et phariseos. Luce. viij.

Item cōtra marthā cōquerentem. Luce. xi.

Item cōtra discipulos ppter effusionē vnguē
ei. Mathi. xxvi.

Venientib⁹ ac capietib⁹ ministris pōtificum
christū dixit eis: n̄ me q̄ritis n̄ ite hos abire. Jo
hannis. xvij.

Sciebat q̄ nō erant parati ad martyriū susti/
nendū Et ideo īfirmitati eorū cōdescēdens volu
it vt parcerent eis.

Petrū post trinam negationē lachrimātē be/
nigne respexit: et ad mīaz recepit. Luce. xxij.

Thome dubitanti se palpā dum prebuit: tñ n̄
de solidauit. Johā. xx.

Dñ lapidare Stephan⁹ se illi ostendit: et cum
ad sustinēdum animauit. Actū. vi.

Paulum benigne cōuertit. Actū. viij.

De Blasphemia.

Filius mulieris israhelite p̄cepto dñi lapida-
tus fuit in deserto: quia nomen domini blasphe-
mauit. Leuitici. xxij.

Dixit hely filijs suis: si peccauerit quis in vtrū
placari potest ei dñs. Si aut i dñm peccauerit q̄s
orabit pro eo. i. Regū. ij.

Nathā propheta peccatū dñi multum aggra-
uauit: eo q̄ inimicos fecit blasphemare. ij. Regū
xij.

Air dei dixit ad regē israhel: quia dixerūt siry
deus montiū ipse est dominus: et non ē deus val-
lium. dabo omnē multitudinem hāc grande in
manu tua. iij. Regū. xx.

Jesabel fecit imponi naboth blasphemā, et oc-
cidi. iij. Regū. xxi.

Displicuerūt blasphemie dñi quas dixerūt se-
ui sennacherib regis assyriorū. Tñ percussit ange-
lus dñi. c. lxxxv. milia de eis. iij. Regū. xix.

Nota q̄ n̄ expedit simplices hoīes iñdeliū blas-
phemias disputare: ppter hoc phibuit ezechias
ne populus suus blasphemando rapsaci aliquid
responderet. iij. Regū. xvij.

Nota quod scribitur isaie. xxvi

Obsidēte iuda Machabeo q̄dam p̄sidiū q̄dam
gentiles i eo existētes vba blasphemie et nefāda

lactabant. q̄ cito post. termiati sūt. ij. Macha. x.

De confessione.

Donebat dominus adam peccatuꝝ re cognoscere: sed ille retorſit in mulierem et mulier in serpentem. Genes. iij.

Cain pctm̄ recognouit ⁊ desperauit dicēs: maior ē iniquitas mea q̄ uenia. Genes. iij.

Pharo dixit peccauit: licet se a peccato non cōuertit. Exodi. ix.

Item dixit saul. i. Regū. xxvi. Item dixi: antiochus. ij. Macha. ix. sed nullus eorū ueniam consecutus est: q̄ non recto corde dixerūt.

Afflicti filij israel p̄ serpētes ignitos dixerunt moyſi: peccauim⁹ qm̄ locuti sumus contra dñm et contra te. Numeri xxi.

Filij israhel uehementer opp̄ſſi a philistis et filiis amon dixerūt: peccauim⁹. e. Regū. viij.

Humiliter recognouit dauid peccatū suū: et et ideo odire meruit: dñs trāſtulit peccatum tuū. ij. Regū. xxij.

Item qm̄ populum numerare fecerat: se pcutiē dñi obtulit de loco populi inocētis. ij. Regū. xxiiij.

Neemias dixit: conſtebor pro peccatis filiorū israel. Neemias. i.

Thobias licet ab infantia deū timuerit et mandata eius custodierit: tñ dixit: non egimus secundum precepta tua et non ābulauimus sincere coram te. Thobie. iij.

Tres pueri q̄ sancte et munde uixerant in camino ignis dixerūt: peccauim⁹ / ituste egim⁹. Da. iij.

Orans deus daniel dixit in p̄ſona populi: tibi

peccauimus iniquitatem fecim⁹. Da. ix.

Sextus illoꝝ vii. fratru iiciples ait: nos ppter nosmetipsos hoc patimurq; peccauimus in deus nostrum. ij. Macha. vii.

Similia dixit latro cu christo crucifix⁹: vnde ventam statim obtinuit. Luce. xlii.

Predicante populo per aziā multitudini credē/ tium/ veniebat cōfidentes et annūtiantes actus suos. Actuum. xix.

De confidentia.

Moyſes cōfidenter arguebat pharonē. Exo. di. iij. Et in similib⁹ sequētib⁹ alijs.

Confidēter et etiam reuerenter arguit nathan ppheta dauid regē post adulteriū. ij. Regū. xij.

Dixit helyas ad achab nō ego turbaui israel: sed tu et domus patris. et fecit. ecce. prophetas baal occidi. iij. Regū. xvlij.

Helyas dix ochosse regi israel: sup lectum quē ascēdisti non descendes. iij. Re gū. i.

Spiritus domini induit zachariam filiū solai deet stetit in cōspectu populi dicens. quare trans gredimini preceptum domini qđ vobis non pde rit. ij. Para. xxiiij.

Mardocheus cū cōfidētia magna dixit hester regine. ne putesq; animam tuā tñ liberabis: qđ in domo regis es pre cunctis hominibus iudeis hester. iij.

Cum dicerent socij iude ad eū vt liberaret aīaz suā/ qz hostes erant multi: ipsi autē pauci: rñdit iudas: absit q; fugiamus. Et si approquauit tem pus nostrum moriamur in xute. i. Macha. ix.

Paulus apostolus presente p consule eliman
magū durissime increpauit. Actū. xij

De cōpassione et pietate.

Compassus populo dauid: periit ab angelo
percuti illoꝝ loco ij. Regū. xxliij.

Helias mulieri vidue cōpati. ns: filiū eius mor-
tuū resuscitauit. iij. Regū. xvij.

Heliseus mulieri vidue et obligate compassus
oleū eius augmentauit iij. Regū. iij.

Audiens neemias miserabilē statū cluitntis
Ierusalem fleuit diebus multis et tandem cōsiliū
adhibuit auxilium optimum. vt pater Reemie. i.

Dum regnaret sennacherib et filios israel exor-
sos haberet: ⁊ thobias pgebat quotidie p omnē
cōgitionē suā et cōsolabatur eos. esuriētes alebat
nudis vestimēta pbebat. mortuos et occisos sepe
liebat. Thobie. i.

Magnam habebat iob cōpassionem q dicebat
auris audiens beatificabat me: eo q pauperum
liberassē et pupillum cui non erat adiutor bñ/
dictiōe perituri veniebat super me et cor vidue
cōsolat⁹ sum. Job. xxxix.

Hester regina populo suo cōpatiēns: se iuncto
se afflixit et ad regē cōtra statutū iurauit. Mes. v.

Cum reuelass⁹ dñs ezechie pctā ppli israel ⁊ pe-
nas quas passuri erāt ex cōpassione amaricatus
fuit et tristis. vt patet Ezechielis. xxliij.

Cōtra nolētes pximis cōpati adducit dñs pa-
bolam de seruo nequā. Mathei. xvij.

Ad hoc aut q homo pximo cōpatiatur ⁊ mi-
sereatur mfrū inuat meōꝝ iudici: vbi de opibus

miseri cordie mentio fiet specialis. Mathel. xxv
 Iudicii sine misericordia fiet ei q non facit mi
 sericordiā vt patet Jacobi. ii.

Paulus tāta anxietate fratrib⁹ suis cogna/
 tis cōpatiebatur q ipse dicebat: tristitia ē magna:
 et cōtinuus dolor cordi meo optabā Et ipse ana/
 thema xpō p fratrib⁹ meis qui cognati mei sūt
 secūdū carnē. Romanor. ix. Itē galatas. iiii.
 filioli mei quos itez parturio.

De consilio bono.

Angeli loth dederūt bonū cōsiliū vt de sodomis
 exiret: et generos duceret post tergum nō respice
 ret: sed imōte se abscederet. qui generos qui filii
 ei⁹ erant accepturi educere voluit: et ipsi nolū
 erūt: et ideo cū sodomitis pserūt. vxor eius respē
 ciens retro: versa ē in statuam salis ipse loth quia
 nō statim scdm angelū imo scdm cōsiliū angelī in
 montē ascendit cū pprijs filiabus peccauit Ge. ix

Ruben bonū cōsiliū fratrib⁹s dedit vt ioseph
 patri sue redderent: sed illi nō acquieuerūt. Gen.
 xxvii.

Roboā filius salomonis noluit cōsilio senum
 obedire sed consilio iuuenū: ideo magnam prem
 populi emisit. iij. Regū. xij.

Sanum consiliū dedit achior holoferni: qd
 ille cōtēstet et p⁹ paulū occis⁹ iuenit. Judith. v.

Consiliū bonū placeat tibi et peccata tua
 elemosinis redime: dixit dñs p dantelem ad na
 buchodonosor: qui non acquieuit: in bestiaz ma
 ratus est. Danielis. iij.

De consilio malo.

Eua dedit viro suo de ligno vetito qñ cōsule-
do vel suadendo q̄ comederet. Genes. ij.

Balaam docuit balach quomodo per mulieres
posset filios israel a peccato trahere et sic eos cō-
tra dominum puocare. Numeri. xxiij.

Filij amō male cōsuluerunt regi suo: vt de ho-
nestaret n̄scios dauid. ij. Regū. x.

Jonadab nepos dauid malum consiliū dedit
amoner vt sororem suam defloraret. ij. Re. xliij.

Malum consiliū dedit achitofel absalon. iij.
Regum. xv.

Axor iob stultum cōsiliū sibi dedit: sed ipse
non acquieuit. Job. ij.

Sapientes cōsiliarū pharaōis dederunt ei cō-
siliū insipiens. Isaie. xix.

Iniquum consiliū dedit herodias filie sue.
Mathei. xliij. et Marci. vi.

Nota in quibus q̄ male cōsilia data sunt cōtra
paulum. Actum. xliij.

De consolatione.

Post q̄ abraham ad mandata domini de terra
sua egress⁹ ē: ipse os potens dñs multis reuelatio-
nibus ipm cōsolatus ē. Gene. xij. xlii. xviij. xviiij.

Fugiente iacob a facie patris eius super lapides
dormienti: consolationem dominus tribuit. Ge-
nesis. xxvij.

Apparuit dominus moyse exulanti et oues so-
ceri pascenti. Exodi. iij.

Filij israel pluit māna in deserto. Exodi. xvi.

Item carnes et aquā miraculose eis tribuit.
Exodi. xv. et Numeri. xi.

Dixit dominus ioseph non dimittāte nec relin-
te. confortare et esto robustus. Ioseph. i.

Precepit dominus corule ut bis in die panes
et carnes portarent helie. iij. Regū. xvij.

Item postea misit ei fugiētia facie iezabel āge-
lum suum in desertū. Ibidem. xix.

Efficacit̃ cōsolatus est dominus ezechia p pro-
phetā suum et per angelum: qui occidit de exercitū
tu regis assyriorū. Regum. xix.

Populum israel in angustia et timore existē-
tem de holoferne per manus iudith cōsolatus
est. Iudith. viij.

Item cōsolatus est populus in dālc per hester
Vester. viij.

Angelus domini descendit cū azaria et socijs
eluis in fornacem. Danielis. iij.

Item daniel cōsolatus est primo per āgelum
quiora leonum conclusit. postea per abacuc: quē
angelum de iudea in caldeam portavit sup lacus
ubi erat daniel. Danielis. vi.

Item susannam de morte liberavit. Da. xlij.

De consolatione facta machabeis habetur ma-
chabeorum in multis locis.

Paulus. ij. Corintheorū pmo dixit: sicut abū-
dant passiōes christi in nobis ita et per xpm abū-
dat consolatio nostra.

Item ibidem. vij. habetur: repletus fuit conso-
latione quia supabundat gaudiū in omni tribu /
latione mea. ij. Corintheorū. i.

Item benedictus pater domini zc. petrum do-
minus de carcere liberavit. Actuum. xij.

Paulo et syla in carcere laudantibus deus: subito
de nocte factus est terremotus et aperta sunt ostia
et vincula uniuersorum. Actuum. xij.

Dixit dominus nocte paulo: cum corinthi predicaret
non timere sed loquere: et ne taceas. ego tecum sum
ut nemo noceat tibi. Actuum. xij.

Cum paulus esset in custodia lisse claudi. ait ei de
us constans esto paule etc. Actuum. xxiij.

De correctione.

Corripere proximum et reprehendere opus est mi
sericordie. unde abraham postquam iurauerat abyme
lech statim increpauit eum. Genesis. xx.

Caritatiue compescuit abraham iurgium quod erat
inter pastores loth. Genesis. xij.

Loth benigne sodomitas increpauit sed illi non
acquieuerunt. Genesis. xix.

Moses hebreum iniurantem benigne corripu
it sed ille pro malo habuit. Exodi. ij.

Increpando ionathas malitiam saul patris sui
contra dauid in principio aliquantulum eum tempera
uit. i. Regum. xix.

Volens abigail virum suum nabal super duri
cia sua quam exhibebat seruis dauid corripere: tem
pus opportunum expectauit. i. Regum. xv.

Abner bene arguit asabel quod cum nimis uirgendo
persequeretur: sed ille audire contempsit et ideo oc
census est ab eo. ij. Regum. ij.

Iathas propheta humiliter et discrete dauid de
adulterio et homicidio arguebat. ij. Regum. xij.

Daniel discrete arguit regem baltasar per exem
plum patris sui. et ille patienter audiuit: licet contra

19
eū esset. et postea danielē multis honorauit. Da. v.

Aeram et pfectā regulam dedit christ⁹ corripiendi fratrem dicens petro: si peccauerit ī te frater tuus. Mathel. xviij.

Petrus iudeos disceptātes arguit et ad fidē conuertit. Actuum. ij. et. iij.

Stephanus in consilio iudeorum existens ipsos confidenter increpauit. Actuum. vi.

Paulus magum intuens q̄ pconsulez a fide n̄stebat auertere. dixit. O plene oī dolo. Act. iij.

Mire discretionis modo paulus arguit romanos et ex gentibus cōuersos: q̄a supbia contētiōne volebant se sibi inuicē supponere utrosq̄ peccasse: et misericordiam dei indigere. Nam gēti-
les legis naturalis et iudei legis moysalce fuerūt transgressores. Ro. iij.

Corintheos arguit paulus de hoc q̄ christ⁹ i eis diuidi videbatur: dicente vno. ego sum paulus alio: ego sum apollo. i. corintheorū. iij.

Reprehēdit etiā eos de irreuerentia circa sūptiōnem eucharistie. i. Corintheorū. xi.

Item reprehēdit eos q̄ multa pseudo apostolis graua sustinuerūt et ipsū ut docuit in reuerētia non habuerūt. ij. Corintheorū xi.

Item de errore circa resurrectionē mortuorum i. Corintheorum. xv.

Mandauit tessalonicensibus arguere inquiete ambulantes: et nichil operantes s̄z curiose agētes. ij. Tessalonicenses. xi

De derisione.

Viri soccor et phanuel deriserunt gedonez

6 iij

geber et salmana persequētem: et ideo male acce-
dit. Judicum. viij.

Contēpsit nabal xba nūctorum dauid dicens:
quis ē ille dauid? i. Regum. xxi.

Jesabel achab regem virū suum derisit dicēs
grandis auctoritatis es bene regis regnum isra-
hel. iij. Reg. xxi

Pueri helisei deridētes et dicētes. ascēde cal-
ue a duab⁹ bestijs deuorati sunt. iij. Regū. ij.

Cursores ezechie pgebāt de ciuitate ad ciuita-
tem pdicantes: vt filij israel cōuerterent^r ad dñm
at illi deridebāt eos ac subsannabāt. ij. Ps. xxx.

Misit dñs pphetas populo q^d pceret eis z ha-
bitaculo suo. ac illi subsannabāt nūcios dñi sic pui-
pendebant sermones ei⁹. ij. Para. xxxvi.

Excecato thobia deridebāt eū parentes ei⁹
centes vbi ē patiētia tua et spes tua. Tho. ij.

Percussus iob vlcere pessimo derisit eū vxor
sua et dixit: adhuc tu pmanes in tua simplicitate
benedic deo et morere. Job. ij.

Christus multipliciter deris⁹ fuit. Luce. vii
Si esset ppheta. Math. ix.

Et quare cū peccatoribus et publicanus mādū /
cat ille. Math. ix.

Item quādo dicebat puella nō est mortua de-
ridebant eum. Luce. viij.

Et in multis locis vbi agitur de patientia eius.

Judei audientes apostolos varijs linguis lo-
quētes deridebāt eos dicētes: q^d nullo pleni sūt
Actuum. ij.

Qñ audierūt atheniēses paulū resurrectionē

mortuorum p̄dicantem quidā irridebant eū. **Mat.**

De detractiōe

(cū. xvij.

Exor pharaōis ipse detraxit ioseph apud dō-
minum suum. **Ge. xxxix.**

Exodi. x. dixit pharaō moysi cui dubium est q̄
pessime cogitetur p̄ q̄ patet q̄ mali bōis frequē
mala et falsa iponunt.

Locutus est maria et aarō cōtra moysen in
dica occasione habita sed statim secuta est vltim
pena. **Numeri. xij.**

Siba seru^m mīphiboseth neq̄ter detraxit domi-
no suo dauid q̄ fides nimis cito ei adhibita est. **ij.**

Generū aduers^{us} ionathā viri pestilē (**Re. xvi**
tes ex israel vt interpellerēt regē alexādrū ad
s^uū sed ipse nō intendebat ei. **Macha. x.**

Scribe et pharisei x̄pō detraxerūt dicētes eus
samaritanū et demoniū h̄ntem blasphemū: vora-
cem carniū gēris subūforē ppli phibētē tribute
dare cesari et mltā alia vt appet i euāgelio.

De dilectione dei.

Datur^{us} dominus legē moysi ait: ego sum de-
minus de^{us} faciens misericordiam i mīlia his qui
diligūt me. **Exodi. xx.**

Pincipium et perfectio est dilectio. **Quā** moy-
ses post repetita mandata ait dominū deum dili-
ges **Deutronomij. x.**

Irem quid petit domi^{us} de^{us} tuus a te: nisi q̄
diliges eum. **Deutronomij. x.**

Iosue senex et lōgeuus vocauit israel. et mo-
uens eos de multis dixit hoc tantum diligentiss
me p̄caue: nisi vt tu diliges dñz deū. **Iosue. xxij.**

cūq̄

De rege dauid dicitur de oī corde suo laudauit deū et dilexit dñm q̄ fecit illū. Ecclesiasti. xlvij.

Salomon dilexit dñm ambulans ī pceptis dauid patris sui. iij. Regū. iij.

Magdalene dimissa sūt peccata multa: quoniam dilexit multum. Luce. vii.

Comissurus xps petro gregem suum ter quesit an eū diligeret. at ille respondit: scis dñe q̄ amo re. iohānis. xxi.

Multum dilexit xpm paulū q̄ dixit: quis nos sepabit a caritate dei. Romanorū. vii.

Item dixit: si quis non amat iesum xpm anathema sit. i. Corinthe. xvi.

Item nos diligamus xpm: quoniam ipse prius nos dilexit. Iohānis. iij.

De dilectione.

Abraham deū sollicitē pro sodomitis orabat qd signū erat magne dilectionis. Gen. viij.

Multum dilexit moyses p̄imos et subditos q̄ orans deū p peccatis eorū ait: aut dimitte populo me hanc aut dele me de libro in quo me scripsisti. Exodi. xxxij.

Anima ionathe colligata est aīe dauid: quam dilexit ut animā suā. i. Regū. xvij.

Ostendit dauid se amicum diligere: ī planctu ionathe. Intmicum: ut in planctu saul. ij. Regū. i.

Proximū: in planctu abner. ij. Regū. iij.

Filiū malum et sibi aduersariū in planctu absalonis Ibidem. xvij. et xix.

Tantū vult nos de⁹ erga p̄ximū habere dilectione: vt peccante vsq̄ septuagies septies dimit

tar. Mathel. xviij.

De discordiis.

Prima discordia orta est de inuidia calin et iabel
Genes. iij.

Inter abraham et loth discordia fecerunt pasto-
res. Genes. xij.

Factum est etiam iurgium pastorum gerare aduer-
sus isaac. habebat enim ipse magnam possessionem
ut pz. Genes. xvi.

Oderat esau iacob propter benedictionem quam
benedixit ei pater loco sui. Genes. xxvij.

Sichen rapuit et oppressit dinam filiam iacob propter
quod facta est discordia inter filios iacob et habita-
tores terre eius. Genes. xxxij.

Multotiens iurgati sunt filii israel aduersus moy-
sen in deserto propter defectum potus. Exod. xvi.

Item ad aquas contradictionis. Numeri. xx.

Discordia nimis inhonesta fuit inter absalon
et duid patrem suum quod eam suscitauit. Sed absalon
suspensus est. ij. Regum. xvij.

Facta est contentio inter discipulos christi: quod
eorum videretur esse maior. Marci. ij.

Ubi dicitur dissensio facta est in turba propter eam
Sed hoc non placuit christo ut patet illud quod se-
quitur. Luce. xxiij.

Murmur erat de christo in turba. alij dicebant quod
bonus. alij vero non: sed seducit turbas: propter quod
patet eorum discordia. Johannis. viij.

Paulo et barnaba predicantibus in ciuitate yco-
nia: diuisa est multitudo ciuitatis: et quidam fu-
erunt cum discipulis: quidam contra. Actuum. xliij.

Occasione iohannis marel/ quē paulus volebat
ad ministeriū euāgelij recipere: facta est dissētio
inter paulum et barnabam ita q̄ ab inuicē discen-
derent tamen illud totū fuit ad profectū utilita-
tem et multiplicationē euāgelij. Actuum. xv.

De duricia cordis.

Calu post correctionem dñi pelor factus fratre
occidit. Genes. iii.

Induratum est cor phariseis q̄ nec per blanda
verba moysi nec per flagella dñi potuit emoliri
Exodi. vi. vii. viii. ix. x. xi.

Filij israel ad credendū et non obediēdum
rebelles fuerunt et ideo ait de eis dñs: cernō q̄ po-
pulus ille dure ceruicis sit. Exodi. xxxij.

Mora q̄ plures filij israel audientes mandata
domini: cōtrariū fecerūt. Iudicū. ii.

Dely filios suos corripuit. sed nichil eis p̄fuit.
i. Regū. ii.

Saul neq̄ p̄ vba ionathe neq̄ p̄ minas dauid
ad diligēdū ipsum dauid potuit emoliri. sed ip̄m
persecut⁹ est: et cū lancea ipsum voluit occidere
i. Regum. xviij. et. xix.

De nabal dicitur q̄ pessimus erat et malicios⁹
Regum. xxv.

Mittebat dñs vtrūq̄ iuda p̄phetas p̄dicantes
vt ad eum redire deberēt. quos illi audire nōle-
bant imo zachariā filiū iofade increpātē crude-
liter occiderunt. ii. Paralipo. xxliij.

Ezechia rex iuda misit nūcios in vniuersū isrl
dicens nolite obdurare ceruices vestras sicut pa-
tres vestri. ii. Paralipo. xxx.

Beatus stephanns iudeos ardenter incre-
pans ait dura ceruice et i circūcisi cordibus vos
semper spiritu sancto resistitis. Actuum. viij.

De ebrietate.

Ebrietas multa mala facit nā noe inebriatus
vino nudatus ē i tabernaculo suo Gene. ix.

Noth iebriās incestū cū filiā cōmisit. Ge. xix.

Sedit populus cōedere et bibere et surrexerūt
ludere. Exodi. xxxij.

Dixit dominus ad aaron vinum ⁊ omne q̄ pōt
inebriare non bibis tu et filij tui quando i trabis
tabernaculum. Leuitici. x.

Quicūq̄ votum fecerit dño: a vino et omne q̄ i
ebriare potest abstineat. Numeri. vi.

Prima tēptatio filiorum israel in deserto fuit
de potu. Exodi. xxxij.

Amon in conuiuio absalon temulentus occisus
fuit. ij. Regū. xij.

Benedab rex syrie temulentus habebat in ac-
bernaculis maximū exercitum: et tamē ppueros
principū prouintiarū victus fuit. ij. Reg. xx.

Aidens zeyla dominum suum regem israel oc-
cidit eum Regum.

Holofernes bibit multum vinum et iudith ip̄s
interfecit. Iudith. xij.

Locauit dñs ad planctum et ad fletum et ecce
gaudium et leticia occidere vitulos iugulare ari-
etes: bibere vinum cōedamus et bibamus cras
moriemur. Isa. xxi.

Ptolomeus fecit conuiuium summo sacerdo/
ti et duob⁹ filijs ei⁹ cum inebriati essēt occidit eos

34
l. Macha. xvi. Et ideo nolite febrilari vino liquis.
apostolus. in quo est zc.

De electione.

Consilio iethro sacerdotis madia moyses ele-
git iudices timentes deum et qui odiunt auarici-
am. Exod. i. xvij.

Precepit dominus moysi ut tolleretur duodecim
reges sibi numerum filiorum israel: et poneret in taber-
naculo. virga autem aaron quae erat de tribu leui sequen-
ti die germinasse inuenitur. Numeri. xvij.

Volens moysi vlcisci de madianitis / alit: mille
virum de singulis tribubus eligentur / qui mittentur
ad bellum. Numeri. xxxi.

Moyse elegit deus ad educendum filios isra-
hel de egypto. Eodem tempore post moysen iosue duces
populi elegit. Numeri. xxvij.

Post iosue in dauidem ducem constituit. Iudicium. i.
Saul reuelavit dominus samuelli eligendum esse in re-
gem. i. Regum. xi.

De mandato domini spectant: iustitiam samuel in beth-
leem: et unxit dauid in regem israel. i. Regum. xvi.

Unde ipse inquit ipse elegit dauid seruum suum
i. Paralip. xxvij.

Placuit domino ut me eligeret super cunctum
populum israel

Mortuus dauid dixit maioribus israel: de fi-
liis meis elegit dominus salomonem. ut sedeat in
throno regni israel. i. Paralip. xxiij.

Sumpsit iehu litteras et misit in samariam ad
superiores civitatis dicens: eligite meliorem / et
eum qui vobis placuerit de filiis domini vestri et ponite

eum sup solis patris sui: et pugnate pro domo dñi
vestri. iij. Regū. x.

Congregati oēs amici iude: et dixerūt ionathe
ex quo frater tuus mortuus est: vir similis ei non
est nūc eligim⁹ te hōdie pro eo nobis esse princē
pem et ducem. i. Machā. ix.

Vocauit iesus discipulos suos et elegit ex eis
xij. apostolos quos vocauit. Luce. vii.

Post ascensionē dñi discipuli duo statuerūt io
seph et mathiā: et dixerūt. tu dñe qui nosti corda
hoīm: ostende quē elegeris ex his. Actuum. i.

Sermo quē dixerūt apostoli: placuit oī mult
tudi et elegerunt stephanū virū pleuū fide et sp
ritu sācto et philipū. Actuum. vi.

Ministrantibus discipulis dñs et ieiunantib⁹
illis: dixit illis spūs sanctus: segregate barnabaz
et paulum ad opus ad qd assūpsi eos. Actuum.

De fide.

(xlii.)

Credidit abrahā dō qd ei difficile rē pmiserat et
reputatum est ei ad iusticiā. Genes. xv.

Moyse dñs credidit vsq ad aquas cōtradle
ctionis: Sed aliquātulū dubitauit. Numeri. xx.

Dixit ionathas armigero suo non est difficile
deo in multis saluare vel in paucis. i. Regū. xlii.

Magnam fidem habuit dauid qui cōtra goliā
pugnaturus dixit: tu venis ad me cuz gladio et
hasta ego autē venio ad te cū funda et lapide in
nomine domini. ij. Regum. xvi.

Dixit iosaphat rex iuda exercitui suo. ad pu
gnā congregato credite domino deo vestro et se
curi eritis. ij. Paralipo. xx.

Esdra scriba per magnam viam iturus et per-
culosam noluit conductum a rege petere sed conuer-
tit se ad orationem et ieiunium. i. Esdre. viij.

Alidens neemias edificatibus pericula immisere
dixit deo vester pugnabit pro nobis et nos ipsi fa-
ciemus opus. Neemie. iij.

Maxime fidei verbum dixerunt socii danielis
nabuchodonosor deus noster quem colimus nos po-
test eripere de camino ignis et de manu tua libe-
rare. Danielis. iij.

Iudas sociis suis instrumentibus dixit. facile est mi-
ros concludere in manus paucorum: et non est diffe-
rentia in conspectu dei: an in multis/an in paucis
liberare quia non in multitudine exercitus victo-
ria bellis: sed de celo fortitudo est. i. Mach. iij.

Mora de fide susanne. Ma. xij.

Item de eleazar qui noluit cedere carnes por-
cinos. ij. Macha. vi.

Item de matre cu. vii. filijs. ij. Macha. vij.

Zacharie dixit angelus: quia non credidisti:
eris tacens et non poteris loqui. Luce. i.

Elizabeth beatam virginem et matrem iesu mariam sa-
lutando commendavit dicens/beata que credidisti. lu. i.

Mora de fide trium regum. Mathet. ii.

Commendatur a domino fides centurionis/qui dixit: domine
non sum dignus. et sequitur quod christus dixit non inveni tantam
fidem in israel. Mathet. viij. et Luce. vii.

Multum potest valere fides propria: si tamen valu-
it fides aliena politico videns enim fide illorum deum
deposuerunt ante illam/dixit: remittite tui peccata
immediati sanatus est. Luce. v. Mathet. ix.

Petrus ambulans sup vndas maris/videns
v̄tūm validū timuit. et ideo arguit eū dominus
dicens: modice fidei q̄re dubitasti? Math. xliij.

Cōmendatur a dño fides mulieris chananee:
quādo dixit. o mulier magna est fides tua. Ma-
th. xv. Marci. viij.

Item de fide magdalene. Luce. viij.

Nota de infidelitate thome apostoli. Jo. ix.

Quid ā vir de ciuitate listris: q̄ nūq̄ amblaues-
rat audiuit paulum predicātem. paulus aut vī-
dens q̄ fidem haberet/dixit ei: surge super pedes
tuos rectus. Actuum. xliij.

De fidelitate erga proximi

Ioseph domino suo fidelis fuit quantū ad vxo-
rem. Genesis. xxxix.

Item in cōsilio quod dedit ei: et in ministerio
quo seruiebat. Genesis. xli.

Raab meretrix fideliter egit cum exploratorib-
us quos miserat iosue. Josue. ij.

Josue etiā fideliter egit cum gabaonitis lites eū
fefellissent ipse tamē pacta et iuramenta serua-
bat. Josue. ix. x. x.

Fideliter indicauit ionathas dauid trā patris
sui reū excusauit et portauit q̄tū potuit. i. Re. xix.

Magna fidelitas fuit i. idiscrita: q̄ armiger
saul vidēs dñz suū mortuū: noluit ultra venire s̄
irruēs sup gladiū sēp̄m occidit. i. Regū. xxxi.

Arias ethens noluit eē i dñcis suis q̄ diu dñs
su⁹ ioab cū exercitu laborabat. vt pz. ij. Regū. xi.

Instante captiuitate ciuitatis rabba quā obside-
bat ioab misit ad dauid/ vt veniret et illā caper

oſio ſuo: nō ſibi honor aſcriberetur. ij. Regū. xij.

Cū fugeret dauid a facie abſalō: dixit ei ethai
vniuit dñs: qz in quocūq; loco domie mi fueris rex
ſue in morte / ſue in vita ibi et erit ſeruus tuus.
ij. Regum. xv.

Cū ſepararetur oīs iſrael a facie dauid: ſecut⁹
eſt eū ſiba: viri autem iuda adheſerūt regi ſuo ſi
cut cōſtantes et fideles. ij. Regū. xx

Tres robuſtiſſimi viri defenderunt dauid con
tra philiſtīm pugnātem: et attulerūt ei de ciſter
na bethleē aquam quam cū magno deſiderio pe
tiuit. i. Paralipo. xi.

Valde fideliter egit ioſada pontifex: ioas fili⁹
iozā 2c. Sed ipſe male recognouit poſtea. ij. Pa
lipo. xxiij.

Oſas ſūmus pōtifex et alij ſacerdotes fideſi
ter laborauerūt ad cuſtodiendū depōſita vidua
rum et pupilloꝝ. ij. Macha. iij.

De fletu.

Fleuit agar ab yſmahele ſedens: nec voluit vi
dere principium morientis. Geneſis. xxi.

Elulatu magno fleuit eſau vt benedictionē pa
tris haberet. Geneſis. xxvij.

Omnis multitudo videns occubiſſe aarou:
fleuit ſup eum. xx. dieb⁹ Numeri. xx.

Filij iſrael fleuerūt moyſē mortuū. xxx. dieb⁹.
Deutronomij. xxxiiij.

Angelus domini venit ad locū flentiū et im
pauit filiis iſrael beneficia que a deo receperāt: et
peccata que cōmiſerat: er ipſi eleuauerunt voces
et fleuerunt. Iudicum. i.

Pugnauerunt filij israhel contra beniamin et
fleuerunt coram dño. Judicum. xx.

Et post victoriã itez fleuerūt pp̃ destructōez
fratrū suor. Judicum. xxi.

Oravit dñm āna p filio flens largiter. i. Re. i.

Dauid et ionathas osculātes se inuicē fleuerūt
.i. Regū. xx.

Videns dauid ciuitatē sicelech esse accensā et
hoīes inde captiuos ductos: planxerūt ipse et po-
pulus q̃ cū ipso erat vsq; dñm deficerent lachryme
in eis. i. Regū. xxx.

Fleuit dauid p infirmo filio. quo mortuo: flere
cessauit. ii. Regū. xii.

Fleuit rex ezechias fletu magno orans dñm:
pp̃ter mortē quā vidit sibi imminere. iiii. Re. xx.

Cū audisset ozias rex iuda cōminationes scri-
ptas in libro legis dñi pp̃ter peccata: scidit vesti-
menta sua cum fletu: et multum deo placuit. iiii.
Regum. xxi.

Cum audisset esdra miserabilē statū ierusalē
fleuit diebus multis: et ieiunabat et orabat ante
deum. i. Neemie. i.

Regente esdra vba legis disticte et aperte ad
intelligendū: fleuit oīs popul⁹. i. Neemie. viii.

Morā faciente thobia iuniorē cū non rediret:
fleuit mater eius. Thobie. v.

Cū exposuiss̃ achior oīa q̃ dixerat holofernis:
oīs populus lamentatione communi deo preces
effuderunt. Judith. vi.

Factus ē fletus et vlulatus magn⁹. Ibidē. vi
Itē fleuit iudith ad lectū holofernis. Judith
d. i.

pis
xlii.

Mardocheus audiens iniquā sententiā latā
contra iudeos scidit vestimēta sua: et elatu ma-
gno clamans/animi sui amaritudinē ostēdebat
et apud iudeos: et apud oēs puinciā ad quā illa
iniqua sentētia puenerat: plactus ingenserat.
Nester. iiii

Sanctus iob flebat p miserijs ppijs: et Xsa
est in luctu/cithara mea/et organū meū in vocem
fletū. Job. xxx.

Item p miserijs alienis dicens: flebā quondā
super eo qui afflictus erat et cōpatiebatur anima
mea pauperi. Job. xxx.

David frequēter fleuit sicut ipse i suis psalmis
attestatur in multis locis.

Isaias videns afflictionē populi sui dicebat:
discedite a me: qā amare flebo: non consolemini
me. Isae. xxii.

Jeremias ait ego plorans et oculus meus de-
ducens aquā. et seqtur: multi aut et gemit⁹ mei
et cor meū merens. Jeremie. i.

Daniel quoq; ait: ego daniel lugebā diebus
triū ebdomaday: panē desiderabilē nō comedi.
Daniels. x.

Susāna flens suspexit in celū: et exaudiuit eā
dñs. Daniels. xiii.

Antiochus fecit cedere oēs hoīem in ierusalē
et factus est plactus nimis in israhel: oīs ma-
ritus assumpsit lamentū. et qui sedebāt in thoro
maritali lugebant. i. Macha. i.

Planxit oīs israhel planctu magno p morte

matathie. i. Macha. iiii.

Fleuerūt oēs de israhel sup iudā machabeuz
fletu magno: et lugebant dies multos ⁊ dixerūt:
quomodo cecidit potens qui saluū fecit israhel
.i. Macha. ix.

Contristatus animo antiochus ppter iniquā
mortē onie: ⁊ flexus ad misericordiā lachrymas
sudat: recordatus defuncti sobrietatē ⁊ modestiā.
ii. Machabeoz. iiii.

Magdalena ter legitur fleuisse. Primo pro
peccatis suis. Luce. vii.

Secundo: p mortē fratris. Johānis. xi.

Tertio: p mortē dñi. Johānis. xx.

Saluator ter legitur lachrymas effudisse sup
lazarū mortuū. Johannis. xi.

Super ciuitatē ierusalem. Luce. xix.

In passione ad hebreos. v.

Unde preces cum clamore valido et lachrymas
offerens.

Petrus post trinā negatōē dñi fleuit amare
Luce. xlii.

Christū ad mortē eūtē sequebat turba multa:
que plangebāt eū ⁊ lamentabātur. Luce. xlii.

Paulus cū lachrymis domino seruebat. ait
⁊ fratribus: vos scitis quomō omne tps vobiscū
fui seruans deo cū omni humilitate ⁊ lachrymis
multis. Actū. xx.

Itē cū lachrymis primū amonebat dicens: p
triennū nocte ac die nō cessauit cū multis lachry
mis monens vnūquēq vestr. ⁊ seqtur. magnus
fletus factus est oīm. Actū. xx.

d. li.

Item philippē. lii. Multi ambulant quos dī
cebā sepe vobis: et nunc dico/ flens inimicos cru
cis christi.

Cum venisset petrus in ioppe: venerūt ascen
dentes oēs vidue flentes et ostendentes tunicas
Actuum. viii.

De Gratiarū actione.

Obtenta de inimicis mirabili victoria: veniūt
ad moisen principes filiorū israhel dicētes: q̄ nul
lus de suis in bello cecidit: et iō donaria magna
obtrulerunt dño. Numeri. xxxi.

Post victoriā sifare habitā barach et delboza
concinerunt. Iudicum. v.

Audiens dauid reuelationē factā nathan p
phete de regni sui duratione: humiliter gratias
egit. ii. Regum. vii.

Multū est dñs laudādus. qm̄ dat pp̄lo bonū
principē v̄l prelatū. iuxta illud Regū. bñdictus
deus q̄ dedit dauid filiū suū sapientissimū super
hūc populū. iii. Regū. i. et. v.

Judas machabeus et populus hlerosolimarū
scripserūt aristobolo dicentes: de magnis pericu
lis liberati a deo magnifice gratias agimus ipsi
.ii. Macha. i.

Quā xp̄s voluit aliq̄s opus grande facere: fre
quēter legitur in celū respexisse et gratias egisse
patet in panum multiplicatione. Mathei. xiii.
Luce. ix. Marci. vi. et Johan. vi.

Item in lazari resurrectione. Johan. xi.

Item in eukaristie institutiōe. Mathei. xxvi.
Luce. xxii.

Anus illoꝝ. x. leprosoꝝ ad mandatū dñi mū
datus: regressus gratias egit. Luce. xvii.

Gratias agebat paul⁹ p sua cōuersione dicēs
gratias ago deo meo/ q me cōfortauit in chꝛisto:
q̄a prius fui blasphemus ⁊ psecutor ⁊ cōtūelios⁹
sed mīaz dei consecutus sū. i. ad Tīmotheū. i.

Itē p sua ⁊ alioꝝ victoriosa cōuersatōe dicēs
gratias deo qui sp triūphat nos in chꝛisto iesu.
ii. Corintheoꝝ. ii.

Itē p bñficijs fratribus collatis. Romano. i.
dicens primū gratias ago p oīb⁹ vobis: q̄a fides
vestra xpo in vniuerso mundo ministrat

Item p consolatione: quā gratiaꝝ actionem
possumus deo retribuere pro vobis in oī gaudio
quo gaudemus. i. Thessalonīc. iii.

Itē gratias in oīb⁹ admonebat. Ephese. v. di
cens: gr̄as agētes sp pro oībus ⁊c.

De gratitudine.

Cū abrahā pculisset quattuor reges et omnē
substātiā eoꝝ reduxisset: rex sodomoz egressus
est in occursum eius et oīa obtulit ei: exceptis solis
aiabus. Abi notandū est q̄ licet abrahā oblata
respuerit: tñ bene voluit q̄ socij sui partē de pda
haberent: tanq̄ suffragijs eorum non ingratus
Genesis. xiii.

Postq̄ iacob seruierat labā auūculo suo mul
tis ānis dixit ei laban. nūq̄d q̄a frater meus es:
gratis serues michi? Gen. xxix.

Cū liberasset gedeon israhel de inimicis: dixe
runt oēs ad eū: dñare nostrū et filius tuus: q̄a
liberasti nos de manu madian. Iudicū. viii.

D. iii.

Dixit dauid ad abyathar/cuius pater ipsum
dauid diligebat. mane mecum ne timeas. si quis
quesierit animam tuam: queret et meam. i. Regum. xxii.

Propter amorem ionathe filii saul: inquisiuit
dauid si aliquis esset superstes de genere eius: et
constituit mephiboset filium ionathe coniunxam mense
sue. ii. Regum. ix.

Hester regina grata fuit mardocheo nutritori
suo. ut patet Hester. ii. et. iiii.

Propter et grate recognouit paulus gratiam
beneficentiam sibi collatam: dicens ad galathas. iiii. Sicut
angelus dei receperitis me: et si heri potuisset oculos
vestros eruissetis: et dedissetis michi.

De Bula.

Bula primum peccatum fuit. et incepit a primo
parente. Genesis. iii.

Esau pro parte fratri suo primogenita vendidit
Genesis. xv.

Flagrabat populus israhel desiderio carnis
sedens et flens: dicens quis dabit nobis carnes ad
vescendum. Numeri. xv.

Prima temptatio in deserto filiorum israhel fuit de
potu. Exodi. xv. Secunda de cibo. xvi.

In epulis sunt homines audaces et loquaces: ut
patet Iudicum. ix. ubi inter epulas et pocula ma-
ledicebant Abimelech.

Epulatibus philisteis fregit sargon imperator domum
et cecidit super eos. Iudicum. xvi.

Uolebant filii hely sacerdotis carnes crudas
ab offerentibus accipere: ut eas sibi lautius prepa-
rarent. i. Regum. ii.

Comedit ionathas contra phibitionē patris
modicū de melle: et leuiter eū occidisset: si popu-
lus non accurrisset. i. Regū. xliii.

Comederūt et saturati sunt et impinguati et
abūdauerūt delicijs in bonitate magna: te autē
ad iracundiā puocauerūt. Heemie. ix.

Amon a cōsulō regine hester letus ē egress⁹:
In crastino aut cū. liii. filijs patibulo est affixus.
Hester. vii.

Job multa mala nouerat in pulujs cōtigisse.
vñ p filijs epulātibus cōsurgens diluculo: offere-
bat holocausta p singulos dies. Job. i.

Christū priō de gula diabolus tēpauit discēs:
si filius dei es: dic vt lapides isti panes fiāt. Ma-
thel. xlii. Marci. i. Luce. xiii.

Contra edaces et comestitionibus vacantes: va-
let exemplū de diuite q epulabāt quotidie splen-
dide/ quomō postea in ligna specialiter fuit cru-
ciatus. Luce. xvi.

Post splēdidas z pingues refectiones/ non
possūt bene hoīes oratiōibus et vigilijs vacare.
vnde discipuli christi post cenā nec vna hora po-
terant vigilare. Mathel. xxvi. Marci. xlii. Lu-

De homicidio.

(ce. xlii.

Homicidiū cain priō cōmisit qd deus q̄nter
puniuit: cum tñ non esset in lege scripta phibitū
Benefis. liii.

Occidit cain abel: moises egyptiū. Exodi. ii.

Dauid goliā. i. Regū. xlii. Joab abner. ii.
Regū. iii.

Herodes iohānē baptistā Mathel. xlii. Marci
v. liii.

vi. Petrus ananiā. Actū. v.

Sed considera diuersas intentiones et causas.
Homicida debet q̄si occis⁹ reputari. vñ rebecca
Gen. xxvii. dixit cur vtroq; orbabor filio in vno
die? quia si esau occidisset iacob: vtrūq; p̄didisse
filium reputabat.

Si zebee et salmana fratres gedeonis non occi-
dissent: nequa q̄ postea ab eodem fuissent occisi.
Judicum. vii.

Abymelech occidit fratres suos. lxx. vt solus
regnaret: sed tamen ipse modico tēpore dñatus
fuit: et multa mala sustinuit. Judicū. vii. et. viii.

Quia sacerdos abymelech dauid fugientem
cōfortauit: saul eū cū multis sacerdotib⁹ et mulie-
ribus et paruulis occidit. i. Regū. xxii.

Occidi fecit dauid adolescentē/ q̄ dixit. se saul
occidisse. ii. Regū. i.

Joab occidit abner iūctiōnē fratris sui asabel
quē ille occidit. ii. Regū. iii.

Fecit dauid vriā occidi: p̄pter quod dñs eum
grauius puniuit. ii. Regū. xi.

Tantus horror fuit effūdere hūanū sanguinē
q̄ licet dauid optimus erat: tñ dñs noluit q̄ ip̄e
templū edificaret. ii. Regū. vii.

Quāuis ioab miles p̄b⁹ fuerit et dño suo val-
de fidelis: tñ q̄ duos viros p̄ditiose occidit/ fecit
eū etiā salomon occidi: licet teneret cornu altaris
.iii. Regum. ii.

Jesabel fecit naboth iniuste occidi. et nō causa
dei. iii. Regum. xxi.

Duo presbyteri qui volebāt susannā morti tra-

deret: iudicio danielis conuicti: a populo sunt occisi. Danielis. xiii.

Occidit triphon ionathā et duos filios eius: cū tñ recepisset a simone centū talenta argenti p eoz liberatione. i. Macha. xiii.

De hospitalitate.

Abraham āgelos celebriter recepit hospitio: et que pegrinis necessaria videbāt: fecit parari. Genesis. xviii.

Roth āgelos transeūtes hoīes putās: obnixē ad hospitū inuitauit et necessaria ministravit: et contra incusātes vt potuit defendit. Gen. xix.

Laban seruū abrahā cū filio suo veniente gratanter hospitio suscepit. vñ dixit pparauit domū et hospitū camelis. Genesis. xxiii.

Prece magna iethro pegrinū hospitio suscepit. Exodi. ii.

Et postea ipse et filij eius et nepotes ei⁹ honorifice p ipsū magnificati fuerūt.

Moses Deuteronomij. x. dixit: deus amat pegrinū: et dat ei victū et vestitū. ergo et vos pegrinos amate: qā et vos aduene fuistis.

Helias mulieris filiū apud quē hospitabatur a morte suscitauit. iiii. Regū. xvii.

Idē habet in legenda de sācto germano epō: qui post cenā iussit vt ossa sup pellē ante matres ipsius viruli ponant. quo facto: vitulus surgit ⁊ comedit ⁊c.

Mulieri sunamiti filiū non habenti/heliscus apud eam hospitatur. et ei filius impetrabat: ⁊ a morte suscitabat. iiii. Regū. iiii.

Bonus hospitalarius erat iob qui dixit: foris
nō mansit peregrinus: ostiū meū viatori patuit.
Job. xxi.

Ambulans p mūdū iesus christus: nō habuit
vbi caput suū reclīnaret. Mathei. vii.

Marthā xō spiritualē hospitā legiē habuisse
Luce. x.

Qñ saluator discipulos misit ad p̄dicādū: in
illis se ipsum recipi asserit. Mathei. x. et Luce. x.
dicens: qui vos recipit: me recipit. q̄ vos audit:
me audit. qui vos spernit me spernit.

Zacheus xpm gaudēs hospitio recepit. et xps
eū magis gaudere fecit dicēs: hodie huic domui
salus facta est. Luce. xix.

Exēplo duorū discipulorū q̄ dñz in specie pegrī
ni secū ad hospitium v̄cīre coegerūt: p̄t̄ q̄ pegrini
nō solū vocandi: sed etiā compellendi sūt ire ad
hospitiū. Luce. xxi.

Apostoli multū hospitabātur in domibus ar
tificū et hominū mediocriū. vñ legitur de petro:
Actuū. viii. Hic hospitatur ap̄d simonē quendā
coriarius.

Itē de paulo actuū. xviii. q̄ ip̄e manebat ap̄d
aquilā et priscillā qui artifices quidā erant.

Obnixē et istāter deprecata ē līdda purpuraria
paulū et socios eius vt manerent in domo eius.
vnde actuū. xvi. dicitur coegit nos

Inter cetera ad que specialiter iducit paulus
hebreos: ad hebreos. xlii. est hospitalitas/dicēs
hospitalitatē nolite obliuisci. per hāc q̄dē hoīes
angelis placuerūt hospitio receptis.

De Humilitate.

Humilitatis cōmendatio/patet ex hoc quod dixit āgelus ad agar. Genes. xvi. reuertere ad dñam tuā. et humiliter sub manu illius.

Humiliter loquebatur abrahā dicens: loquar ad dñm cū sim puluis et cinis. Genes. xviii.

Quinquies excusauit se moyses anteq̃ vellet ducatū populi recipe. nec acquieuit: donec dñm iratū intellexit. Exodi. iii. et. iiii.

Gedeon angelo sibi dicente/vade in hac fortitudine tua liberabis filios tuos israhel: respōdit ecce familia infima est in manasse: et ego minim⁹ sum in domo patris mei. Iudicū. vi.

Filij effraim iurgantes cōtra gedeonē: fugati fuerūt per eius mansuetudinē et humilē respōsiōnē. Iudicū. viii.

Humilitatē pretēdebat saul in ope et sermone anteq̃ in regē esset vnct⁹/scz qñ querebat asinas patris sui: et quando excusabat se apud samuelē i. Regum. ix.

Et postea dictū ē ei. i. Regū xv. nōne cū parū⁹ esses factus es caput in tribubus israhel?

Dauid licet p samuelē vnctus esset in regē: tñ de mādato patris victualia fratribus portabat existentibus in prello. i. Regū. xvii.

Item dauid humiliavit se coram samuele: qñ debuit fieri gener regis. i. Regū. xviii.

Itē corā seruo suo semey: audiens q̃ malediceret ei. ii. Regum. xvi.

Item corā dño: quādo saltabat ante archam. ii. Re. vi.

Itē qñ nūciauit ei nathan perpetuitatē regni
.ii. Regū. vii.

Et in multis alijs locis. vt qñ deuseum ppter
peccata corripuit zpuniuit. ii. Regū. xxiii.

Niphibozet a seruo suo inique accusatus/ et
iniuste exhereditatus: humiliter respondit .ii.
Regum. ix.

Achab rex israhel sceleratissim⁹ audiēs penā
sibi p criminibus infligendā: humiliatus ē corā
deo. ppter quod deus: sibi penam minorauit. iiii.
Regū. xxi.

Princeps ille qui heliā humiliter depcatus ē:
nō est ab igne cōsumptus: sicut duo priores fuerūt
.iiii. Regum. i.

Simeas dixit ad roboā et ad pñcipes ei⁹: hec
dicit dñs vos reliqstis: et ego reliqui vos. q̄ pster
nati dixerūt: iustus ē dñs. cūq̄ vidisset dñs q̄ hu
miliati essent: dixit ad semeyā: q̄ humiliati sunt
causa mei nō disperdā illos. ii. Paral. xii.

Humiliatus est ezechias rex: postq̄ eleuatum
fuit cor eius in aduētū nūcioꝝ eius regis babilo
nis. ⁊ iō nō venit ira dei sup illos. ii. Para. xxxii

Audiētes filij israhel psonā holofernīs tribu
lationē hoīb⁹ imponētē: humiliauerūt illi aīas
suas deo. Judith. iiii.

Hester regina corpus suū humiliauit ieiunijs
et orās/ inter cetera dixit: tu scis dñe: q̄a ab homi
nor signa superbie. Hester. xiiii.

Beata maria ab angelo salutata non reginā
vel dominā se noīauit: sed rñdendo: ancillam se
noīauit. Luce. i.

Itē nō misit p̄ elizabet: sed humiliter fuit ad illā. Et in cantico suo magnificans ait: respexit humilitatē ancille sue.

Christus fuit in humili loco positus/ scz in p̄sepio ab humili regina natus. Luce. ii.

Itē cū esset ānoꝝ duodeci: remāsit in ierusalē in templo. sed querētibus eū parentibus: cū eis descendit/ et erat subditus illis. Luce. ii.

Itē a iohāne baptista baptismū hūiliter recepit veniens ad eū: nō mittens p̄ eo. Mathei. iii.

Itē discipulos hūiles elegit. Mathei. iiii.

Et cū illis humiliter conuersatus/ humilitatē seruare docuit dicens: discite a me: q̄a mitis sum et humilis corde. Mathei. xi.

Querentibus discipulis/ quis eoz videretur esse maior in regno celoz: r̄ndit iesus: quicūq; se humiliauerit sicut paruulus ille: hic maior ē in regno. Mathei. xviii.

Ad fugiendā tactantiā/ et hūilitatē sectandā de supbo phariseo ⁊ humili publicano parabolā induxit. Luce. xvi.

Ipse x̄o se filiū hominis noīauit/ non filiū dei: cū tr̄vtrunq; in se habuit. Mathei. xxvi. Marci xi. Luce. xix.

Itē ipse circulens ciuitates ⁊ castella: fuit. qñ vero vectura vti voluit: hūili asello insedit. Mathei. xxi.

Itē passur⁹: discipuloꝝ pedes lauit. Joh̄is. xiii.

In passione seip̄ humiliavit: factus obediēs vsq; ad mortē crucis: quod inter genera mortis vilissimū erat. ad philippenses. ii.

Ubi notari pōt q̄ hoīes iuperbi/ ⁊ mūdī ama-
tores circa septē versari solent/ et appetere/ q̄bus
cōstat ch̄istū caruisse in cruce: scz terrenā affluē-
tiā/ mūdā sapiētiā/ carnalē letitiā/ populorū
famā/ turbā famulorū/ deiectionē iūmicorū/ ⁊ vni-
uersitatē amicorū. Ch̄istus autē in cruce fuit pau-
perrim⁹: q̄a vestib⁹ denudatus. Johan. xix.

Contra primū: stultus et insipiens reputatus
q̄a x̄bū crucis pereūtib⁹ stultitia ē. i. Corīthiorū
.i. Contra secūdū ligatus et flagellatus: Johā.
xix. Cōtra tertiū: diffamator et populi seductor
appellat⁹. Mathe. xvii. Cōtra quartū: famulis
caruit. qz discipuli eo relicto fugierūt. vñ psalm⁹
factus sū sicut homo sine adiutorio. Cōtra q̄ntū
in cruce victus quodā mō: q̄a occisus est secūdū
carnē. Johan. xix. Contra sextū ibi etiā amicos
nō habuit. Psalmus: elongasti a me amicum et
proximū.

Nūllis fuit iohānes baptista. q̄ licet ita sāctus
esset q̄ crederet ch̄istus: dixit tñ se nō esse x̄pm/
neqz heliā/ neqz pphetā: sed vocem clamantis in
deserto.

Humilis magdalena/ frequēter legi se secus
pedes dñi posuisse: et lachrymis eos lauisse: ⁊ cri-
nibus tersisse. Luce. vii. et Johan. xii.

De informatione filiorū.

Videns iacob somnia ioseph/ increpauit eū:
ne forte contra eū suorū fratrū inuidiā suscitet.
Genesis. xxxii.

Itē negligentias filiorū arguebat: audiens q̄
alimenta in egypto venderētur. Genesis. xlii.

Precepit dñs moysi vt filij israhel docerēt filios suos ea q̄ ipsi viderant. Deutro. iiii.

Contumax filius/et pteru?/et cōsilio parentū contēnens obedire: p̄cipitur a moise per populū lapidari. Deutro. xxi.

Heli sacerdos male corripuit filios suos. et iō tā ipse q̄ ipsi/ sūt a dño ḡuiter puniti. i. Re. iiii.

Adonias filius achit male fuit a patre suo dauid correptus. et iō in supbiā elatus: regnare voluit. s; tādē a fratre regnāte occisus fuit. iiii. Re. i.

Appropinquans ad mortē dauid: diligenter filium suū salomonem instruxit. iiii. Reguz. ii. i.

Paralipo. xxviii.

Thobias senior filiū suū ab infātia timere deū docuit: et ab oī peccato abstinere: et multa alia. sicut patet Thobie. iiii. et. v.

Parētes zare vxoris thobie iunioris docuerūt eam honorare et diligere maritū: regere familiā gubernare domū: et seipsā irrephēsilē custodire. Thobie. viii.

Parentes susāne cū essent iusti: erudierūt eā secundū legem moysi. Danielis. xlii.

Cū mathatias morti appropinquaret: filios suos salubriter instruxit: et contra impios iūmicos animauit. i. Machabeoz. ii.

Supermoduz mater mirabilis septem filios pereūtes materna voce hortabatur et cōfortabat ii. Macha. vii.

De Immortalitate.

Immortalitas aīe pt̄ ex hoc qd̄ dñs de abrahā q̄ congregatus est ad populū suū. vbi inuitur q̄

in alio seculo haberet populū: scz hoīes qui bene
vixerant. Genesis. xxv.

Simile habet de isaac: appositus est populo
suo. Genesis. xxxv.

Et etiā de iacob. Genesis. l.

Ex his q̄ dixit thobias increpans p̄p̄quorū
stultitiā: patet manifeste q̄ aīa uiuat post separi
onē eius de corpore. Fili inquit sanctorū sumus/
et vitā illā expectamus quā deus daturus ē his
qui fidem habent in illū. Thobie. ii.

Et postea in oratione dixit: dñe scdm volūtātē
tuā fac mecū: et p̄cipe i pace recipi spiritū meū
Thobie. iiii.

Salomon in fine ecclesiastici ait: reuertat pul
uis in terrā suā: et spiritus redeat ad dñm q̄ dedit
illū. Ecclesia. xii.

Mora de vii. filiis cū matre sua. ii. Macha. vii

Itē in hoc manifeste apparet i diuite epulāte
et lazaro. quorū vnus in pens/ scz diues: et alter
in requie viuere probatur. Luce. xvi.

Itē hoc apparet in beato stephano: q̄ ait. dñe
accipe spiritū meū. Actū. vi.

Item p̄ apostolū. ii. Cor̄thi. v. dicentē: scīm⁹
q̄ si terrestris domus nostra soluat: q̄ habemus
a deo non manufactā: sed eternā in celis.

Itē ad philippē. i. Cupio dissolui et eē cū xp̄o
Itē romanorū. vi. ifelix ego homo: q̄s me sepa
bit de carcere mundi huius?

Jacob credens filiū suū ioseph mortuū. ait:
descendā ad filiū meū lugēs in infernū. Genesis
xxxvii.

De chore et complisibus eius dicitur. Numeri
xvi. descenderunt viui ad infernum apperto hu-
mo: et perierunt de medio multitudinis. Per qd
patet: qd ibi vultuunt scdm animas.

Ex verbis illis Sapientie. li. talia dixerunt qui
peccauerunt: ostenditur qd tam boni qm mali viuunt
in alto seculo.

De nabuchodonosor dicit Isai. xliij. ex quo
dormiuit: sed in morte: non ascendit qd succidat
nos. infernus subitus conturbatus est in occursum
aduertus tui et post detracta est ad inferos supbia
tua et multa alia que ibi ponuntur. Per que ipsa
aia ostenditur descendisse.

Item nota de elazaro. ij. Macha. vi. qd ait: si in
presenti tpe a suppliciis hoim eripiar sed manus
oipotentis dei nec viuus/ nec defunctus effugiam.

Christus mouens discipulos ait nolite timere
eum qui occidit corp: aia aut nō potest occidere.
Et sequitur timeate eum qui postq occiderit corp: hanc
potestatem aia mittit in iehennā: Mathel. x.

De Ingratitudine.

Prepositus pincernar pharaonis succendebat
bus prosperis ioseph interpretis sui oblitus est:
Genesis. xl.

Utiliter et fideliter seruiuit iacob laban: sed ille
eum sepius fallere nitebatur. Genesis. xxi.

Ad idē populū israhel qd morā feceret moyses:
dixerūt ad aaron: fac nobis deos et fecit eis vitu-
lum aureū. Exo. xxxij.

Angelus dñi impropauit filiis israhel benefi-
cia dei eis collata et quomō illis abutētes ruperāt

e

fed⁹ & trāsgressi erāt mandata dei. Iudicium. ij.

Multa bñficia recepat saul a dauid & tñ multis modis ad occidēdum eum laborauit. i. Re. xviij.

Ceciderūt filij amon cōtumeliā p honore qñ vi tñpauerūt nūcios dauid quos miserat ad cōsolā/ dum regē eorū sup patris interitu. ij. Regum. x.

Ingrati fuerūt dauid et ioab fidelitati vrle qñ scz dauid l'fasmortis scripsit. i. Regum. xi. et ali ter crudeliter executus est.

Postq̃ dauid filio suo absalō sup fratrīcidio suo peccit: surrexit ipse absalō et patres de regno suo fugauit. ij. Regum. xv.

Sublimauit de⁹ ieroboā in regnū sup q̃rtuor tribus et ille statim libidie dñandi elatus populus traxit a cultu dei. iij. Regum. xij.

Heliseus multa bona fecit regi israel et toti po populo israel. & ppter caritā que erat i terra pce pit rex caput eius amputari sz deus aliter ordia/ uit. iij. Regum. vi.

Non est recordat⁹ ioab rex iuda misericordie quā fecerat secū ionata pōtifex sz zachariā filiū eius occidit quia eum arguebat qd dñm reliquis/ set. ij. Paral. xxiij.

Amasias rex iuda diuino fretus auxilio vicee rat idumeos et filios seyr & postea manu ferēs de os eorū adorauit eos Quā miss⁹ ad eū ppheta dix it cur adorasti deos q non liberauerūt poqulū suū unde manu tua. ij. Paral. xxv.

Ezechiel non iuxta benēficia que acceperat re/ tribuit domino quia eleuatū est cor eius. ij. Pa/ ralpo. xxxij.

Multi bonitate principis et honore eis collato
abusi sunt in superbia. Hester. liij.

Lōqueritur dñs de populo indeor. Isa. i. fili
illos enutrit et exaltaui et ipsi supuenerunt me. Et
inbndit eos esse bestiis minus gratos dicens. bos
cognouit possessore suum et asinus p̄cepit domini
sui israel aut me non cognouit.

Misit ionathas et liberauit regē demetriū de
de manib⁹ anthiochenor et postea demetri⁹ alie
nauit se a ionatha et non retribuit ei secundum be
neficia q̄ sibi fecerat. ij. Macha. x.

De .x. leprosis a dño mūdatis vn⁹ tñ regress⁹
est et gratias egit. Luce. xviij.

De intentione recta in ope habēda.

Occidit caín abel. Genes. iiij. dauid goliath
ut patuit in homicidio. i. Regū. xviij.

Abrahā risit in pmissione filij. et etiā sara risit
sed risus abrahe cōmendatus fuit sari x̄o rep̄
hensus. Genes. xviij. et xviij.

Dixerūt pharao/ Exod. i. et .x. saul liberos cū
do. Regū. ca. xxvi. mnasses. ij. Jdara. xxxij. iu
das scarioth. Mathet. xxvi. peccauim⁹ sed inten
tiones eor erant valde diuerse.

Similia x̄ba dixit moyses i raphuidu. qñ po
pulus petijt aquā ad bibēdū. Exod. xviij. et ad a
quas cōtradictiōis. Numeri. xx. Sed prima vice
non hesitauit sed secūda dubitauit ut patz ibidē
ex pena que secuta fuit.

Filij ruben et gad et dimidiatibus manasse
edificauerūt altare dño: s; lōge alta intentione q̄
crediderūt alij filij israel. Josue. xxij.

e ij

Comendauit dñs intencionem et voluntatem
dauid quā habuit ad edificandū templum licz no
luerit per eū templū edificari. ii. Regū. vii.

Misit dauid. p. vria: non vt illi quiesceret: sed
vt peccatum quod cū muliere cōmiserat facilius
occultaret. ii. Regū. xi.

Ornauit se iudith non ex libidine: s; vt pplm
suum liberaret. Judith. x.

q. mardocheus nolebat amen adorare: non ex
in obediēcia hoc fecit sed quia nolebat diuinum
honorē homini mortali adhiberet. Ester. iiii.

Dixit herodes ad magos vt cū puerū iesum
inuenirent q. redirent et nunciarent ei. q. et ipse
ueniens adoraret eum sed ipse longe aliud inten
debat. Mathei. ii.

Signanter addit dñs finem et intencionē quā
debet q. s; habere bona faciendo: vel mala paciē
do. Luce. vii. Mathei. v. beati eritis cū male dixe
rint vobis homines etc. propter me.

Ite. mathei. x. quicūq; potū aque dederit: nō
perdet. Ite. mathe. xix. oīs qui reliquerit patrē
et matrem. etc.

Elemosinā dare orare ieiunare precepit dñs
nō propter honorē fieri: ne cōtīgat tā bona opa
praua intēcione corūpi. Mathei. vi.

Quidā xpm sequebātur vt eū neqter observa
rent. luce. xiiii. Alij: vt de panibus mauducaret
Johan. xi. Alij. vt sauarēt. Alij. vt eternaliter
saluarētur. Johan. vi.

Inuidia.

Inuidia diaboli intravit in orbē terrarū: quia

vidit hominē in statu felici esse ei ad illū posse ac
cedere locū vnde ceciderat ipse. vñ temptavit eū
et vlcit. Genes. ij.

Inuidia cain abel occidit quia vidit ei⁹ mune
ra accepta esse deo ⁊ nō sua. Genes. iij.

Rachelysterilis sorori fecūde inuidit. Genes.
xxx. Et de apparet q̄ inuidia pp̄inquis et parē
tibus non parit.

Frates ioseph inuidebāt ei videntes q̄ a pa
tre plus omnibus amaretur. Gen. xxxvij.

Maria zaarō lecuti sūt cōtra moysē fratrem eorū
⁊ p̄ eū honorē magnū habebāt. Numeri. xij.

Percusso philisteo cātabant mulieres saul mil
le et dauid decē milia. An̄ iratus ē saul ex inuidia
⁊ sermo ille displicuit sibi. i. Regū. xvij.

Aidēs achitofel q̄ nō factū fuerat scdm cōsiliū
suum s3 fm cōsiliū serui eius: abiens in domū suā
suspēdio se interijt. ij. Regū. xij.

Daniel oēs p̄ncipes et satrapas supabat. vñ
ipsi occasione cōtra eū q̄rebāt. Daut. vij.

Alchimius vidēs caritatē iude et nichanoris
adiutē venit ad demetriū ⁊ dixit de nichanore q̄
reb⁹ alienis assentiret iudāq̄ regni successorē de
stinasset. ij. Machabeorū. xliij.

De baptismo xp̄i fuit inuidia inter discipulos
christi et iohānis dicētes q̄ oēs post christū irent
Iohānis. iij.

Ad tātā ipsi p̄ncipes sacerdotū pruper ut in
diā vt legitur. Math. xxvij. q̄ sciebat pilat⁹ q̄
per inidiā tradidissent xp̄m ad crucifiendū.

De ira dei.

e. l. ij.

Secūm beati agustini. ix. de ciuitate dei deus
fm sacras scripturas irascit: nec tū vlla passione
turbat. Hoc ei xpo vindicte vsurpat effect⁹ nou
illius turbulentus affectus. Sed ideo vñ scrip
tura hoc verbo et similibus vt terreat inperbien
tes excitet negligentes exerceat querentes ⁊ allici
at intelligentes.

2. Visisti irā tuā dicitur de egyptiis. Exo. xv.

Moyse orauit dñm dñe cur irascitur furor tuus
per populū tuum? Exodi. xxxij.

Itē flagrabat populus desiderio carnū. Num.
me. xi. Et seqtur. ⁊ iratus est furor dñi valde.

Ocasione seditiois chore dixit moyse ⁊ aarō
ad dñm: fortissime de⁹ spū tu nūqd vno peccante
cōtra oēs ira tua desinet. Nume. xvi.

Nora ibidē qd seqtur de ira dei fornicatus ē po
pulus cū filiabus moab Et seqtur iratus dñs dixit
ad moyse tolle cūctos principes populi et sup
de eos cōtra solē: vt auertatur furor me⁹ ab israel
Numeri. xxv.

Iratus est cōtra moyse ad aquas cōtradicti
onis. Deutro. i.

Laute ait moyse ne forte decipiatur cor vñ
et recedatis adño Et seqtur. iratusq; dñs claudat
celum. Deutro. xi.

Iratus ē dominus sup filios israel ppter achā
qui tulit de anathemate. Josue. viij

Iratus est etiā qz munerare fecit populū rex
david. iij Regum. xxiij.

Iratus est etiā salomon: qz auersa est munus
domino. iij. Regū. xi.

Per idolatriā et augurium irritauerunt deus
filij israel. iij. Regum. i.

Propheta dixit iosaphat regi iuda ipso pber
auxilium et his qui oderūt deū amicitia iūgeris
et idcirco irā dei mereberis. ij. Para. xix.

Ezechias rex iuda beneficia q̄ adūo acceperat
non retribuit. Et ideo facta est ira dei cōtra eum.
ij. Para. xxxij.

Cōderūt et saturati sūt et iplinguati sūt et de-
licijs abundauerunt iebiletate sua magna puoca
uerūt te ad iracūdiā. Heemie. ix.

Arthaxerxes rex gētilis ait omnia scdm leges
dei fiāt ne forte exurgat ira dei ī regno regis et fi-
lior eius. Esdre. vii.

Dixit dñs ap alyp had themanitem iratus est
furore me⁹ in te et inimicos tuos qui non estis locu-
ti rectū corā me. Job. xlii.

Iratus est dñs cōtra seruū nequā et tradidit eo
um tortorib⁹. Mathec. xxv.

Qui credit in filiū dei: habet vitā eternā q̄ aut
non credit non vidit deū sed ira dei super euz ma-
net. Johannis. iij.

Multum est timēda ira dei que ī die iudicii oñ
detur. Apoca. vi.

Reges et principes terre dicent. Cadite sup
nos et abscondite nos a facie sedentis in throno
et ab ira agni.

De ira boni hominis.

Ira ppter bonū zelus est cōmeddanda. vñ Ex-
odi. xi. cū meyses loq̄retur pharaoni: e illz uoluit
audire: exiit a pharaone iratus nimis
e. iij.

Precepit moyses filiis israel vt de māna null^o
relinqueret vsq; mane qui non audierunt eū. Et
iratus est moyses cōtra eos. Exodi. xvi.

Reuers^o a dñō moyses cū appropinquaret ad
castra: vidi vitulum aureum et choro et iratus ē
valde. Exodi. xxxij.

Cū quereretur moyses hircū q̄ oblatu fuerat p
peccato: exustū reperit iratusq; cōtra elezar et ity
anis quia ait: cur uō cōedistis? Leuitici. x.

Audens moyses rebellionē chore et cōplūcum
suorū: iratus valde ait ad dñm ne respicias sa
crificia eorū. Numeri. xvi.

Considerans ionathas malitiam ⁊ irā patris
sui saul cōtra dauid surrexit a mensa iratus et nō
comedit panē illo die. i. Regum. xxx.

Audita parabola nathā pphete: dauid irat^o
indignatio ge contra hoīem illū dixit: vult de^o
bñ filius mortis est qui hec fecit. ii. Regū xii.

Helizeus iratus fuit cōtra ioas regem israhel:
eo q̄ nō percussit terrā sagitta q̄nq; ant sexies:
vt totā syriam destrueret: iiii Regū. xlii.

Audiens neemias clemorem populū propter
vsuras quas exigebant optimates iratus est ui
mis. Heemie. v.

Audita querimonia hester q̄ aman ōnes iude
os occidere pcurabat asuerus rex surrexit irat^o
de loco conuiuij. Hester. vii.

De ira uali hominis.

Ira mali hominis fugienda est qz sp uiciosa ē
Iratu cain eo q̄ munera fratris sui accepta essēt
ccidit eum. Genesi. iiii.

Audens saul post victoriā dauid cōmendar
iratus est: displicuit sermo in oculis ei⁹. i. Regū.
xviij.

Cum excusasset ionathas dauid apud patrem
suū saul: iratus saul dixit ad eum fili mulieris: vi /
rum vltro rapientis. i. Regum. xx.

Venit achab rex israel in domū suā indignās
et frendēs super verbo qđ locutus fuerat naboth
scz qđ nollet ventam sibi cōcedere. iij. Regū. xxi.

Post salubre cōsiliū helisei: iratus naaman
recessit. iij. Regum. v.

Separavit amasias exercitum effraim. qđ vene /
rat ad eū p eo scz qđ mal⁹ erat nec voluit qđ secū ad
bellum veniret. ac illi vehementer irati cōtra iu /
dam reuersi sūt in regionē suā. ij. Para. xxv.

Ozias rex iuda irat⁹ sacerdotib⁹ ipsū arguen /
tibus: mīnabatur eis dē. ij. Paral. xxvi.

Cum reuersus esset sēnacherib fugēs a iudea
iratus multos iudeos occidit. Thobie. i.

Dicēte thobia de hedobalante: videte ne forte
furtiuus sit. vxor ei irata respondit manifeste
facta est vna spes tua. Thebie. ij.

Cum audisset holofornes qđ filij israel ppara /
rēt se ad resistendum sibi furore nimio exersit in
iracundiā magnā. Iudicū. v.

Cum duxisset achior magnā potentiam de isra /
el: irati sūt megnates holofernis et cogitauerūt
ipsum interficere. Iudith. v.

De Idolatria.

Audens populus israel qđ morā faceret moyses
in monte dixit ad aaron fac nobis deos qđ pcedāt

nos. Exodi. xxx.

Fornicatus est populus israel celi filiabus moab: qui duxerunt eos ad sacrificia deorum suorum. Ihu. xxv.

Mortuo ioseph filio nuni: filii israel seruierunt baalam et astroth. Judith. ij.

Cum senex factus esset salomon: sequebantur deos alienos concubinarum suarum et adorauit eos ut patris. Regum. xij.

Jeroboam fecit duos vitulos aureos et dixit. Ecedi tu israel: qui duxerunt te de terra egypti. Regum. xij.

Achab rex seruauit baal. et adorauit eum. Regum. xvi.

Edificauerunt viri de iuda aras et statuas et lucos super omnem collem excelsum. et subtruxerunt omnem arborem fructuosam. Regum. xliij.

Translati sunt filii israel in asyrios: collocati sunt diuersa gentes in ciuitate samaria et unaquodque fecit deum suum. Regum. xvij.

Sennacherib rex asyriorum cum in templo adoraret deum suum: duo filii eius percusserunt eum gladio. Regum. xix.

Manasses rex iuda erexit aras baal et adorauerunt omnem miliciam celi. Regum. xxi.

Nabuchodonosor fecit statuam auream: et precepit ut omnes adorarent eam. Danielis. iij.

Darius rex persarum precepit ut nullus aliquid petcret nec a deo nec ab homine nisi ab eo. Danielis. vi.

Erat idolum in babilone quod rex et alij quotidie adorabant: et cum daniel hec subuertisset ipsi ba-

bilonij drachone adorauerunt. Danielis. xliij.

Antiochus iussit edificari aras et templa.
Mach. i.

De Factantia.

Baal filius obeth dicebat socijs suis: quis est abymelech et que est sicheim: ut scrutamur eis?
utinam daret aliqui populum istum sub manu mea. Iudicum. ix.

Sason leonem heremis lacerauit nec tantam perbitate paritibus iudicauit. Iudicij. xliij.

Solyad philisteus exprobrabat israel. i. Regum. xliij.

Adonias filius dauid et agith eleuabat dicens ego regnabo sed pax durabit regnum meum. iii. Reg. i.

Benedab rex syrie remissit nuncio regi israel dicens: hec facient inibi dicit et hec addant: si suffecerit puluis samarie pugillis omnis populi qui sequitur me. iij. Regum. xx.

Rapaces ex parte regis assyriorum attribuerunt quid liberauerunt de gentium terram suam de manu regis assyriorum. iij. Regum. xvij.

Melofernes dixit ad achio: cum percusserim omnes quasi hominem unum tunc et ipse cum illis gladius assyriorum interibis. Iudith. vi.

Elmon conuocauit amicos suos et exponit illis magnitudinem suam. Mester. i.

Melym dixit multa verba tactantem. Job. xxij. ostendam vobis sapientiam meam.

Habuchonosor dixit tribus socijs danielis qui noluerunt statuam eius adorare quis est deus qui possit eos de manu mea liberare? Danielis. iij.

Deambulās in aula babilonis nabuchodono
sor ait nōne hec babilon ciuitas quā edificauit in
domū regnī in robore fortitudinis mee et in glo
ria decoris mei. Danielis. liij.

Audiuit seron q̄ cōgregauit iudas ecclesiā si
delium et ait faciam michi nomē et debellabo iu
dam sed cōtrario accidit. i. Macha. iij.

Demetrius filius demetrii misit ad ionathā di
cens descēde ad nos in campū ⁊ agrediemur illic
inmicem: quia mecū est virtus bellozū et victoria
et discē quis sum ego sed tamem male accidit ei.
i. Machabeorum. x.

Nichanor cōtra iudam pugnaturus: vocauit
negociatores p̄mittens se pro vno talento nona
gita mancipia iudeoz. i. Macha. iij.

Interrogauit q̄noq; iudeos si est potens in ce
lo qui imperauit agi diem sabbatozū. ⁊ respōdēt
b^o illis ē dñs potēs in celo qui iussit agi septimuz
diē: at. ille. et ego potēs sum sup terrā q̄ imperio
sumi arma: et negotia iplere. ij. Mach. xv.

Rex ātioch^o dixit se ierosolimā vēturū ⁊ cōge
riē sepulchri factuz s; aliter eueit. ij. Ma. ix.

Petrus magistro audactar ait et si oēs scādali
sati fuerit nō tū te negabo sed tū aliter et acceidit
Mathei. xvi.

Factātes ⁊ de se mētētes diabolum imitātur
quicū chpīsto oīa regna mūdi ostenderet ait oīa
michi ista raditasūt ⁊ cui volo do illa. Luce. liij.

Contra factantes et arrogātes inducit dñs pa
rabolā pharisei dicētis non sum sicut ceteri. Lu
ce. xliij.

Dixerūt in dei ceco nato et illuminato in pctis
natus es totus : et tñ tu doces nos Johan. ix.

Arroganter pilatus dixit saluatori nescis qz
potestātē habeo crucifigere te. Johan. xix.

De Iudicijs bonis siue malis.

Causā quā nescit iudex: diligēter inuestigare
debet. Job. xxix.

Dixit dominus deus: descēdā et videbo utrū
clamorem qui venit ad me opere compleuerunt
Genesis. xviii.

Descēdisse etiā legiē vt videret ciuitatē quā
edificauerunt filij adam: licet ipsū nichil lateret
Genesis. xi.

In iuste pcedit iudas thamar nurū suā cōburi
Genesis. xxxviii.

Dūs egypti ppter crudelexbū vxoris ioseph
misit in carcerē. Genesis. xxi.

Minora per minores maiora p maiores iudi
ces debent diffiniri. iuxta illd qd cōsuluit iethro
moysi exo. xviii.

Filij saamuelis iudices israhel declinauerunt
post auariciaz acceperūtqz munera et puerterūt
iudicium. i. Regū. ii.

dauid etiā i iuste sni amptulit cōt ra miphbo
seth absentē ad verbū sibe exēma offerentis. ii.
Regū. xvi.

Salamon recte iudicauit duas meretrices p
filio occiso. iij. Regū. iij.

Constituit iofaphat rex iuda principes terre
pceptis eis: videte qd faciatis non hoīs s3 dei
iudiciū exerceatis et quoqz iudicaueritis: in

vos redudabit .ij. Para .xix.

De indicibus israel dixit isaias: principes tui infideles socij sunt: oēs diligunt munera: et sequuntur retributiones: propterea non indicant: et eā vidne non ingredietur ad illos. Isae. i.

Quāvis rex darius persarum rex sciret damelē innocentē: tū ad instātiā satraparum misit eum in lacum leonū. Danielis .ij.

Simile accedit. Danielis .ij.

Discrete examinavit daniel duos senes: quod contra insannā falsū tulerunt testimonium: et illos morti condemnauit. Danielis .xii.

Cū accusaretur ipse menceles in iudicio corā ipso antiocho: pro pecunia quā promissit: absolutus fuit: et accusatores suos iniqua morte condemnauit. ij. Machab. iij.

Dixit ulchodm⁹ phariseus: nunquid lex uestra iudicat homines nisi prius audierit ab ipso et congnouerit quid faciat? Iohannis .vii.

Requissimū fuit iudiciū pilatis quibaz rabaz latrone homicidā seditiosū dimisit: et dñm iesū xpm morti condemnauit. Mathei .xxvij.

Cū paulus elecisset demoniū de puella phitocnissa: accusatus fuit a dñis illius quib⁹ ipsa questū diuinādo p̄bebat: magistratus autē statim fecit paulū et ispyā⁹ giscedi. et in carcerē mitti. Ac. vi.

Iudeis paulū accusantibus dixit gallio: si eēt iniquū aliquid: quid aut facin⁹ pessimū viri iudei recte vos sustinerēt. Sixto questiones sunt de lege vtrā: vos ipsi videritis Actuum .xii.

Princeps sacerdotum fuit percussor pauli

nunc aut paulus: percutiat te deus partes dealba
te: et tu sedens iudicas me scdm legem ⁊ cōtra le
gem iubes me percuti. *Act. tñm. xxiii.*

Dixit festus preses non est cōsuetudo romanis
dānare aliquem hominē p̄tūsq̄ is qui accusat
presētes habeat accusatores locūq̄ defendeendi
accipiat ad abluenda crimina. *Actuum. xxv*

Nota quicq̄ de ruditis poitur de iustitia acci
De iuramēto. (p̄t p̄t.)

Dixit abymelech ad abraham dñs tecum est i
vulneris q̄ agis iura ergo michi ne noceas dixit
q̄ abrahā ego iurabo. *Genesis. xxi.*

Jacob et bala curauerūt fed⁹: et iurauit iacob
p̄ timorē patris sui isaac. *Genesis. xxxi*

Moyse iurauit q̄ habitaret cū iethro: et acce
pit zephora filiā ei⁹ in vxorē. *Exodi. ij.*

Depegit ionathas fedus cū domo dauid et iu
rauerūt in abo. *i. Regū. xx.*

Flente dauid pro filio suo absalō dixit ioab sur
ge p̄cede et alloq̄ns satisfac seruīs tuis iuro ei tū
bi p̄ deū q̄ si nō exieris nec vn⁹ quidē remāsurus
sit tecū nocte hac. *i. Regum. xix.*

Jurauit dauid barsabee matri salomonis: q̄
ipse salomō regnaret post ipsum. *ij. Regū. i.*

Salomon audita petitiōe matris padonia iu
rauit p̄ deū dicens: hec faciat de⁹ et hec addat: q̄
cōtra aīaz suā locut⁹ ē ad onias x̄bū hoc. *ij. Re. ij*

Benedab rex syrie indignat⁹ ad respōsionem
achab ait: hec faciāt mihi di: et hoc addāt si succe
rerit puluis samarie pugillis omnis populi q̄ se
sequitur me. *ij. Regum.*

Simile iuramentum fecit iesabel. *Phellam p*
phetam occideret. iij. Regū. xix.

Abuchodonosor iuravit q̄ defenderet se. Ju
denn. i.

Rex antiochus filius antiochi misit ad iudeos
pacem facere cum illis: et rupit citius iuramen-
tum. i. Machabeorum. vi.

Petrus dicentibus sibi. et tu ex illis es: cepit
iurare q̄ nō nouit hominem. Mathēi. xxvi.

De iustitia.

Abraham volens separi a loth nepote suo: de-
sit ei optionē vt quā partē vellet eligere. Ge. xlij.

Aducto agag rege amalech corā samuele ait
ei samuel: sicut fecit gladius tuus matres absq̄
liberis/sic absq̄ liberis erit mater tua. iij. Re. xv.

Dixit dauid ad saul qui eum iniuste p̄sequeba-
tur dominus retribuet vnicuiq̄ secundū iustitias
suas. i. Regum. xxvi.

Constituit dauid et quasi p̄ lege habitum ē: q̄
equa erit pars descendētis ad prelium/et ad sar-
cinas remanētis. i. Regum. xxx.

Precepto assueri suspensus est amon in eodez
patibulo quod mardocheo pauerat: et hostes iu-
deorum in eodem die a iudeis occisi sūt. Ester.
vi. et vij.

Subente dario rege: viri q̄ danielem accusaue-
runt in lacum leonum in quo ipse fuerat missi sūt
Danielis. xlij.

Fecit populus duobus presbiteris senibus: sicut
ipsi cōtra susannā fecisse volebāt. Dani. xij

Antiochus sicut ipse alios moie percussit it

ipse pessime percussus interfuit. ii. Macha. ix.

Nota hic de seruo nequā: qui punitus est: qd noluit miseri conseruo suo. Mathel. xviii.

De luxuria.

Luxuria causa fuit diluuij precipua. Gen. vi.

Nota quāta mala euenerūt p ardenti amore sicut en filij emor: qui dinā filiā iacob violēter oppressit. Gen. xxxiii.

Luxuriosi luxuriā qñq in alijs detestantur: vt patet de iuda qui dixit de thamar: producite eam vt comburatur: et tamen ipsemet licet nesciens impregnabat eā. Gen. xxxviii.

Judicū. xx. legi q. xxv. milia hoim propter luxuriā mortui sunt

Dauid cū bersabee adulterium commisit: et postea vriā virū ei? occidit. ii. Regū. xi.

Amon filius dauid thamar sororem suam oppressit propter quod postea occisus fuerat. ii. Regum. xiii.

Nota de sodomitis de filiabus loth.

Detestabilem luxuriā cōmisit absalon cū concubina patris sui: et cito post occisus est. ii. Regum. xvi.

Adamavit salomon mulieres alienas: et deprauatum est cor eius per eas: et adorauit deos alienos. iii. Regū. xi.

Dixit angelus thobie luntori: in eos qui pinguia suscipiūt vt deū a se excludāt: qui sue libidini ita vacāt sicut equus et mulus: demoniū hz potestātē super eos. Thobie. vi.

Quid ergo de adulteris et fornicatoribus: q

64
nichil aliud intendūt: nisi vt suam fedam exple-
ant libidinem?

Loz holofernis cōcussū est pulcritudie iudith
et ardebat in cōcupiscētiā et⁹. Iudith. xii.

Duos senes arserūt in cōcupiscētiā susanne: et
postea male interierūt. Dan. xiii.

Tempore anthiochi templū luxuria: et comes
fatiōibuserat plenū: et scortantiū cum meretrici-
bus. ij. machabe. vi.

Herodes occasiōe herodiadis quā contra le-
gem duxit iohannem baptistā decollauit. Ma-
thai. xiiii. Marci. vi.

Inter illos qui ad cenā magnam vocati sunt
excusauit se ille qui uxorem duxit: et iō noluit vē-
re. Luce. xiiii. Ex quo patet qd ad cenam etiā ve-
nire nō possunt: qd nimis libidini vacant.

Istud exemplum de filio prodigo multuz de-
bet cōmouere hoīes ad cauendum contra luxu-
riam: qz propter hoc multa mala incurrunt. vt
patet supra. Luce. xv.

De maledictione dei.

Ergens primo maledictus est a deo.

Genes. iiii.

Postea terra ad penā hoīs. vnde dicitur: ma-
ledicta terra in opere tuo. Gen. iiii.

Cain post mortem fratris sibi dictum est: mā-
lediceris super terram: et maledictus eris. Ge-
nes. iiii.

Sacerdotibus ait dñs: maledicā bñdictioni-
bus vestris. Macha. ij.

Ficus habens folia sine fructu, a dño maledi-

et est et statim aruit. Mathet. xxi.

Daniel ait in oratōe. stillauit sup nos maledictio et retestatio. Danielis. ix. quod de peccatoribus intelligendū est quibus dicetur: ite maledicti in ignē eternū. Mathet. xxv.

De maledictione hoīs.

Noe maledixit chanaan nepoti suo propter cham patrem eius qui nuditatem ceteris fratribus nunciauit. Genes. ix. Et potest detractoribus adaptari.

Inter verba benedictionis que dixit isaac iacob filio suo ait. qui maledixerit tibi sit ille maledictus. Gen. xxvii.

In leuitico. xx. dicitur: qui maledixerit patri aut matri: morietur.

Multas maledictiones posuit moyses in eos qui transgrediuntur diuina mandata sibi tradita: sicut dicit Deuteronomij. xxvi.

Heliseus maledixit pueris sibi illudentibus et dicentibus ascende calue et a duabus vrsis lacerati sunt. iiii. Regū. ii.

Cum iudas machabeus obsideret quoddam presidium: illi qui supra erant maledicebant ei q. Macha. x.

Saul rex volens persequi philisteos ait: maledictus qui comederit panē vsq; ad vesperam donec vlciscar de inimicis meis. i. Regum decimo quarto.

Mali bonis maledicunt: sicut sichinimite inter epulas et pocula maledicebant abymalech Iudicum. ix.

f ii

143
Semer pcedebat egrediens: et maledicebat
dauid. ii. Regum. xvi. Et mittebat lapides con-
tra eum.

Arguebant iudei paulum dicentes: summū
sacerdotem maledicis: sed ipse excusabat se di-
cens. nesciebam fratres q princeps est sacerdo-
rum. Actū. xxiii.

De malis et bonis simul.

Tempore noe oēs cōiter mali fuerūt. Vis qd
pe caro corrumat viā sup terrā. Gen. vi.

Noe tñ iustus erat: vñ de eo dixit deus te vidi
iustū corā me in generatiōe hac. Gen. vii. Et iō
ipse et sui saluati fuerūt.

In duabus ciuitatibus sodomor nō fuerunt
x. iusti. et p cōsequēs multi mali. Gen. xviii.

Loth tñ iust⁹ inter eos habitauit. Gen. xix.

Inter oēs fratres ioseph nō erāt nisi duo tñ
qui eum saluare cupiebāt: scz ruben et iudas. vñ
de mali preualuerūt cōtra cū: et vendiderūt euz
Gen. xxxvii.

Apparuit dñs moisi in terra madiā: qñ oues
iethro pascebat. Exodi. iiii.

Moyse misit. xii. exploratores ad terrā pro
missionis: et inter eos tñ duo boni erant. s. iosue
et caleph. Numeri. xiii.

Sexcenta milia hoīm pugnatorū fuerunt: de
qui os caleph et iosue tñ ad terram pmissionis
intrauerūt. Numeri. xxvi. et Deutro. i.

Samuel inter filios hely pessimos: sanctus et
innocēs fuit. Regū. ii.

Plures cum absalon voluerunt regnum pa-

trīs male vsurpare: q̄ cū patre iuste regnare. q̄.
Regum. xv.

Sub achab regeet iesabel eius vxore. helyas
oēs cesos ydolat:ia putabat. iiii. Regū. xix.

Sed diuinum responsum dixit ei: reliqui. vi.
milia virozum quoz genua non sunt curuata an
te baal.

Thobias natus ex tribu neptalim/inter om̄s
malos qui ydola adorabant: ip̄e solus deū ados
rabat. Thobie. i.

Mardocheus solus inter alios qui amon sup
bum adorabant: sibi genua nō flectebat: nec eū
adorabat. Mester. iiii.

Job gentilis fuit ⁊ tñ ip̄e solus inter gentiles
virtutib⁹ ⁊ morib⁹ claruit: vt pz Job p totū

Cū iuda machabeo nō remāserūt nisi octigē
ti viri. ⁊ in exercitu bachid ⁊ ipsius alchimi pro
ditoris/erant viginti militia viroz: et duo milia eq̄
tum. i. Macha. ix.

De matrimonio.

Qd̄ vnus vir tñ vnā vxorez habere debeat
ostendit dominus dicens: erunt duo i carne vna
Gen. ij.

Ante diluuiū solus lameth legitur duas vx
res habuisse. Gen. iiii.

In archa noe tot viros quot m̄lieres iussit do
minus reseruari: vt vni esset vna coniuncta. Ge
nesis. vii.

Sara vxor abrahe ip̄i marito obediebat: ⁊ do
minū vocabat. Gen. xviii. ⁊ xx.

Ip̄se etiam abraham vxori quandoq; conde
f iij

scendebat. Gen. xvi.

Propter saram abrahe vxorē flagellauit dominus pharaonē. Gen. xii.

Qui consensus requiratur ad matrimonium patet per illud Gen. xiiii. vocemus puellā & q̄ramus eius voluntatē.

Ille blasphemus puer qui fuit in deserto lapidatus fuit filius mulieris de israel de viro egipcio natus. Leui. xxiiii.

Per quod patet q̄ nō expedit de diuersis ritibus copulare: q̄ pueri ex talibus nati: frequenter inueniuntur mali.

Secretum quod noluit samson parentib⁹ reuelare: mulier ab eo extorsit in damnum ipsius Iudicum. xiiii.

Jorā rex iuda fecit malū coram dñō: & ambulabat in vijs achab. causa subdit: q̄ filia achab fuit vxor eius. iiii. Regū. viii.

Ex quo patet q̄ non est bonum vxorem ducere de mala progenie.

Filiū transmigratōis qui filias duxerūt alienas s̄m mādātū dñi. ii. Esdre. ix. dimiserūt eas.

Iheremias etiā videns alios iudeos ducentes alienas vxores: obiurgauit & maledixit. alios quos etiā decollauit. Iheremie. xvi.

Sara filia raguelis dicebat in orōe sua: virum aut cum timore tuo: nō cū libidine mea consensu suscipere. Thobie. iii.

Dixit angelus ipsi thobie iuniori in eos qui ita coniugiu suscipiūt: vt deum a se repellant & sue libidini ita vacāt sicut equus & mulus: h̄s

43
beat demoniū sup eos ptātē. *Thobie. vi.*

Thobias prima nocte qua induct⁹ est ad vxo-
rē: hortatus est virginē dicēs: sara surge: depre-
cenur deum hodie et cras: quistis tribus noctis
bus deo iungimur. tertia aut trāfacta nocte eri-
mus in nostro coniugio. *Thobie. viii.*

Angelus *thobie* ait: accipe virginē ad timo-
ren dñi et amore filioꝝ magis q̃ libidinis causa
ductus. *Thobie. vi.*

Susanna qz seruabat fides matrimonij: mor-
ti per duos senes adiudicata: p danielē libera-
ta est. *Danielis xlii.*

Saluator noster nuptijs interfuit et nouo mi-
raculo decorauit. *Iohānis. ii.*

Herodes male duxit fratris vxorem: que cau-
sa fuit vt iohannē baptistā decollaret. *Mathei. ix. Marci. vi.*

Querentibus iudeis si licet hominī dimitte
re vxorē quacūq; ex cā: rñdit dñs. quos de⁹ cōiū-
xi: hō non separet. *Mathei. xix.*

Inter illos qui ad cenā magnā vocati sunt ex-
cusauit se vn⁹ dicens. vxorē duxi. *Luce. xlii.* Ex
quo pz q̃ nimius amor mulieris: virū retrahit a

Paul⁹. i. ad corinthios. vii. ait: (diuinis.
mulier ptātē corporis sui nō hz. sed vir. et contra.

De mendacio.

Primum mendacium fuit a dyabolo per ser-
pentē prolātū. *Gene. iii. vbi dixit mulier: neq̃
q̃ moriemini.*

Nunq̃ mendaciū dicere licet: sed veritatē lz.
et expedit aliqñ tacere: sicut fecit samuel. *i. Reg*

f. iiii

xvi. dicens: ad imolandū dñi veni. Hoc enī face
re pponēbat: s; tñ aliud intēdebat.

Mēiti sūt scribe z pharisei cōtra xpm: dicen
tes eū esse pctōrē/ mendacē/ voracē/ phibentem
tributa dari cesari/ gētis subuersorē/ seductorez
populi z turbaz/ demōiacū z blasphemū: x tptz
in multis locis euangelij.

Ananias z vxor eius mēiti sūt petro de ꝑcio
agrivēditū: p quo ambo mortui sunt. Actū. v.

Athenis quidā de paulo dixerūt/ mēientes
sup eū nouoz demoniorū annunciator videtur.
Actuum. xvi.

Iherosolimis etiā quidā iudei iiecerūt man⁹
l eū dicētes: vii i israel adiuvate: hic est hō q ads
uersus pplm et legē z locū istū/ oēs vbiqz docēs
in super et gentiles duxit in tēplū z violauit lo
cum istū sanctum. Actū. xxi.

Item in insula m telene vidētes barbari vī
perā in manu pauli pendentē/ dicebāt: utiqz ho
micida ē hō ille. Act. xxiii.

De mira liberalitate.

Bathuel z rebecca liberaliter egerunt cū filio
z seruo abraham recipientes in domū suam. Ge
nesis xxi.

Moses defendebat filios iethro a pastorib⁹
qui nō sinebāt eos gregē suū ad aquare. Exo. iii.

Audiēs moyses q socer su⁹ iethro ventret ad
eum: egressus in occursum ei⁹ multipliciter eus
honorauit. Exodi. xviii.

Filij israel mente pōptissima z deuota: obtu
lerunt liberaliter ad faciendū opus tabernaculi.

Exodi. xxxv.

Unde artifices ad moysen dixerunt: pl^o offert populus q̄ necessariū est. Exodi. xxxvi.

Moyſes petiuit a rege edom vt licerz eis trāſire per terrā suā q̄ nō cōſēſit: vt nō irēt p agros ⁊ vineas. Numeri. xx.

Sedeon petiuit a viris soccoch et phanuel panes pro commilitonibus fatigatis: qui dare renuerunt: iō male eeciditeis. Iudicū. viii.

Habal male negauit seruis dauid aquam si bibare. i. Regū. xxv.

Obtenta dauid victoria de amalechitis: dōa misit de preda senioribus de iuda primis suis dicens: accipite benedictionē de preda hostium i. Regū. xxx.

Precepit dauid miphiboset vt cōderet panē in mēsa sua semper: quia esset de domo saul. ii. Regū. ix.

Fugiente dauid a facie absalō: sobi ⁊ machir ⁊ bersalai obtulerunt ei multa exercitui muneris. ii. Regū. xvi.

Regina sabba multa obtulit salomonī: ⁊ salomon ded t ei oīa q̄ petiit ab eo. exceptis his que vltro obtulerat ei munere regio. iii. Regū. x.

Eo tpe quo regnauit achas i iuda phacee filiū romelie mltos occidit ⁊ cepit de viris iuda. qdā aut bōi viri de isrl nudos captios vestierūt ⁊ illos q̄ ābulare n̄ potuerūt i posuerūt iumētis et duxerūt ad fratres eoz. ii. Paralipo. xxviii.

Redeūtes filij iuda de babilone: obtulef f m vires suas spōte ad edificādū domū dñi. Esd. iij.

Precepit rex darlus vt edificaret domus del
ihrlz: z darent sup⁹ de archa regis. Esdre. vi.

Rex artaxerxes fuit liberalis. Esdre. vi.

Heemie. ii.

Heemias pplm annonave alijs sup⁹rib⁹ non
grauavit: sed de suis mltā bōa fecit. Heemie. v.

Thobias oīa q̄ habere potuerat captiuis fra
trib⁹ distribuebat. esuriētes alebat. nudos vesti
ebat. mortuos sepeliebat. Thobie. i.

Raguel dedit thobie dimidiā subām suā cū
sara filia sua. Thobie. viii.

Thobias pater z fili⁹ bñ recognouit bñficia
raphaelis: quē hōiē putabāt. vñ mediā partē
oīm bonorū suorū ei obtulerūt. Thobie. xli.

Rex asuerus iussit parari cōtūiū p magnifi
cū p pūctōe z nuptijs hester. z dedit requiē vni
uersis pūcīs: z dona largit⁹ ē iuxta regalē ma
gnificentia. Hester. ii.

Aidēs asuerus reginā hester ait: quid vis re
gina hester z q̄ est petitio tua: etiā si dimidiū
regnū petieris: dabitur tibi. Hester. v.

Quesiuit etiā quid honoris vel p mū consec
tus ēēt mardoche⁹ pp⁹ fidē quā erga eū suauē
rat. cūq; intellexisset nichil accepisse mercedis:
eū fecit magnifice honorari. Hester. vi.

Job pius z misericors de se ait. xix. tot viduas
cōsolatus sū: et pater erā pauperū.

Itē. xxxi. si comedi buccellā sol⁹: z nō cōdedit
pupill⁹ ex eo: qz ab ifantia creuit mīa mecū.

Magi obtulerūt de thesauris suis aurū thus
z mirram. Mathel. ii.

Magnificus et largus est deus: qui propter eius temporalia relinquētibz: centuplū reddet: et vitam eternā cōcedet. Math. xix.

Ex magna misericordia et liberalitate: christus pētores recipiebat ad cōuiscendū/colloquēdū et osculādū. De priō et secūdo exēplū de matheo et zacheo. Lu. xix. Math. ix. Lu. v. De illis publicanis et pētoribz qui appropinquabant ut uiderent illū. Luce. xv. De tertio exēplū de maria magdalena: que osculabatur pedes dñi. Lu. vii. Et de iuda. Math. xxvi. Marc. xiii. Lu. xxi. propter quod benignitatis signū infelix citius respicere debuisset.

Et liberalitas dñi ostendit in hoc quod dedit turbis in deserto manducare. Math. xv.

Zacheus dimidium bonorum suorum dedit pauperibus. Lu. xix.

Duo minuta que obtulit paupcula in gazophylaciū preferuntur donis diuitū. Luce. xxi.

Misericors et liberalis fuit dñs petro lachryz mātī. Lu. xxii. Magdalene. Luce. vii. Latroni in cruce. Luce. xxiii.

Magna mīa et liberalitas fuit in dño qui omne debitū seruo dimisit. Math. xviii.

Ioseph qui cognominatus est barnabas: agrū suū vendidit: et pēciū ante pedes apłoz posuit. Act. iiii.

Lidda purpuraria paulū et socios ei⁹ in domo sua manere coegit. Act. xvi.

Publ⁹ princeps insule mitelene ad quā paul⁹ fracta navi applicauit: euz et socios suos triduo

liberaliter exhibuit: et paulus patrē ei⁹ a febribus sanauit. Actū. xxviii.

Paulus p seruo philemōis scripsit ei dicēs: si habes me sociū: suscipe illū sicut me. si autem aliquid nocuit tibi hec michi imputa.

De miraculis.

Creatio vniuersi primū miraculū fuit. Gen. i.

Tempore diluuij seruauit deus noe/et qui cū eo erant in archa: ceteros deleuit. Gen. vii.

Deus linguas volentiū turrim vsq ad celum cōstruere cōfudit ⁊ diuisit. Gen. xi.

Arietē mirabiliter ofudit abrahe: qñ volebat filiū imolare. Gen. xxi.

Multa miracula fecit deus per moysen: quando voluit filios israel educere de egypto: vt patz per totū exodū.

Multa etiā miracula ostēdit de⁹ filijs israel egrediētib⁹ de egypto: qñ diuisit eis mare rubrū in q etiā pharaonē ⁊ exercitū suū demersit quādo dedit eis etiā columnā nubisp diem/ ⁊ colūnā ignisp noctē. ⁊ qñ ostēdit eis lignū moysi p quod aque amare dulcorate sunt. vt patet Exodi. xv.

Itē pluit illis māna ad manducandū Exodi xvi. aquā ad bibendū de petra. Exodi. xvi.

Itē ipis murmurātibus carnes eis dedit licz in malū eoz. Numeri. xi.

Ubi notari potest q miracula nō sunt semper signa diuine dilectionis.

Propter seditionē chore multa miracula cōtulerunt. Numeri. xvi. ⁊ xvii.

Percussit dñs filios israel serpentib⁹ igneis
qui inspicientes serpentē eneū a moise erectū: cu-
rabantur. Numeri. xxi.

Adduxit filios israel deus p desertū. xl. ānis
z nō sūt attrita vestimēta eoz: nec calceamenta
vetustate cōsūpta. Deutrono. xxi. x.

Obediuit deus iosue dicenti: sol ptra gabaō
ne mouearis. Josue. x.

Post septimū circuitū filiozū isrl: mur i ieris-
cho corruerūt. Josue. vi.

Per archam dñi a philisteis captā miracula
multa facta sunt. i. Regum. v.

Magnū miraculū fuit q goliā expertū z ar-
matū: dñs iuuenis z iexpt⁹ pstrauit. i. Reg. xvij.

Cū extenderet ieroboā brachiū vt virū det ca-
pi faceret: exaruit manus eius: et altare scissum
est. iij. Regum. xij.

Helias siccatē p trienuū iū ipetrauit. et cor-
uus sibi cibū detulerat. z ipse filium mulieris su-
scitauit. iij. Regū. xvij.

Item ignē ad psumendū holocaustū de celo
impetrauit. iij. Regū. xvij.

Itē dñs panē z aquā ei p angelū suū dormiē-
ti in desertū misit. iij. Regū. xix.

Itē duo qnāgēarū ad preces eius igne de ce-
lo cōsumpti sūt. iij. Regū. i.

Itē aquā cū palio suo diuisit. z i curru i guco
susceptus est. iij. Regum. ij.

Itē helisens legitur fecisse miracula aquas
iordanis diuidendo. ibidem.

Itē apposita farina in olla pri⁹ amara olera

dulcia fecit: et panes prophetarum filijs multiplicauit. iiii. Regum. iiii.

Item oleum pro debito mulieris multiplicauit iiii. Regum. iiii.

Item naam a lepra sanauit. iiii. Regum. vi.

Ferrum super aquas natare fecit. iiii. Regum. vi.

Angelos igneos pueros videre fecit. Ibidem.

Item exercitum regis syrie percussit cecitate. Ibidem.

Item cadauer hominis mortui tangendo ipsius ossa defuncti surrexit. iiii. Regum. xii.

Ad petitionem ezechielis sol retrocessit in horologio decem lineis. iiii. Regum. xx.

Cum caneretur leuite in exercitu iosaphat laudes deo aduersarij eorum filij amon in seipso versati: se ipsos occiderunt. ii. Paralipomenon. xx.

Thobias. x. annis cecus: felle piscis illuminatus est. Thobias. xii.

Socij danielis in fornace miraculose saluati sunt. Daniel. iii.

Daniel cum leonibus vno die illesus fuit. Daniel. vi.

Et alia vice. vii. diebus illesus fuit.

Danielis. xiiii.

Jonas tribus diebus et tribus noctibus in ventre piscis in mari fuit. Iona. i.

Sex milia hominum aduersus galathas: centum et viginti milia hominum in babilonia perierunt propter auxilium de celo datum. Machabaeorum. viii.

Zacharias mutus factus est: quia angelum non credidit et in filij circumcisiōe loquia ei restituta est. Luca. i.

Johannes baptista ad salutationem beate marie virginis exultauit. Ibidem.

Magi mirabiliter ad adorandū xp̄m p̄ stellā
ducti sunt. Mathei. ii.

Mariamiraculos: xp̄m concepit. Luce. i.

Christus in nuptijs aquā mutauit in vinum.
Johānis. iii.

Cum iudei ip̄m de mōte p̄cipitare voluerunt
ip̄e illesus p̄ mediū illoꝝ ibat. Lu. iiii.

Itē oēs male habentes curauit: mortuos sus-
citauit: leprosos mūdauit: cecos illuminauit: pa-
liticū: ydropicū. habentē manū aridas sanauit.
Itē sanauit hoīem languidū Per decem octo
annos mulierē habentē fluxū sanguis sanauit.
Mathei. ix. et Marci. v.

Seruū cēturiōis paliticū curauit. Math. vii.
Aēris impauit: sup mare ambulauit: de q̄nq;
panibus et duobus piscib⁹ q̄nq; milia hoīm sati-
auit. ip̄so moriēte: tenebre facte sūt ab hora sex-
ta vsq; ad horā nonā Velū templi scissum est. ter-
ra mota est. mōnumēta ap̄ta sunt: et mlt̄a corpa
mortuoz surrexerūt. Mathei. xxvii.

Itē pp̄ia virtute surrexit. terremot⁹ fact⁹ est
angelus descendit. ip̄e ad discipulos clausis ia-
nuis intrauit. mirabiliter ascēdit. mirabilē sp̄i-
ritū sanctū discipulis misit. Multa alia mirabi-
lia fecit que nō sunt scripta in libro hoc.

Petrus claudū sanauit Actū. iiii.

Angel⁹ dñi ap̄los de carcere eduxit. Act. iiii.

Multos et diuersos petrus sanauit. tabitas
suscitauit.

Paulus celesti lumine percussus cecidit cecus
et postea illuminatus. Actū. ix.

Petrū vinctū inter milites āgelus eduxit.
Actū. xi.

Paulus claudum ab utero matris sanauit.
Actū. xiii.

Puellā habentem phitonicum sp̄ritū: sana-
uit. Actū. xvi.

Itē elimā magū lumīe priuauit. Actū. xii.

Paulus predicās cū adolescēs per fenestrā
cecidisset et mortuus esset. ip̄e eū vite restituit.
Actū. xx.

Aiperā manu inherētē excussit: nichilq; ma-
li passus ē: vñ deus vocabat. Act. xxviii.

Exorciste iudeorū volentes quendā a demōio
per iesū quē paulus predicabat liberare: r̄didit
demon iesum noui: sed vos qui estis? r̄ insiliens
homo in quo erat demoniūz eos vulnerauit: ita
ut fugerēt. Actū. xix.

De morte bonorum.

Abel a fratre suo iniuste occisus mortuus est
Gen. iiii.

Abraham senex r̄ plenus dierū cōgregat⁹ est
ad populū suū. Gen. xxv.

Isaac centū octoginta annorū mortu⁹ est in se-
nectute bona. Gen. xxxv.

Jacob finitis mandatis r̄ benedictiōib⁹ qui-
bus bñdixit et instruxit filios suos: collegit sup-
lectū pedes suos r̄ obiit. Gen. xlix.

Joseph adiurauit fratres suos dicēs: de⁹ visi-
tabit vos asportantes ossa mea vobiscū de loco
istō: et mortuus est. Gen. l.

Aaron expoliauit se in monte vestibus suis r̄

48
induit eleazar filiū suū ⁊ mortuus est. Nu. xx.

Moyſes iubente dño mortu⁹ est in terra mo-
ab: ⁊ ſepeliuit eū dñs: ⁊ nō agnouit hō ſepulcrū
eius vſq; in pñtē diē. Deutro. xxxiiii.

Dauid poſtq̃ inſtruxit ſalomō filiū ſuū ⁊ oſaſ
ſet ad dñm pro ſe et populo ſuo: mortuus eſt in
ſenectute bona. Para. xxi.

Zacharias fili⁹ ioiade populū corripuit:
dicens. quare transgredimini pceptum domi-
ni quod vobis non proderit: et ipſi iuxta regl im-
perium miſerunt lapides contra eum: et interfe-
ctus eſt. ii. Para. xxiii.

Thobias poſtq̃ interitum ⁊ destructionē ni-
niven fili⁹ nepotibus ſuis predixerat mortuus
eſt. Thobie. xiiii.

Junior etiam thobias mortuus eſt in timore
dñi: ⁊ ſepeliuit eum omnis cōgregatio ei⁹ Tho-
bie vltimo.

Job vir iuſtus ⁊ rectus vixit poſt flagella cen-
tum. xl. annis. et mortuus eſt ſenex et plen⁹ die-
rum Job. xlii.

Nathatias poſt informationē filiorum bñdi-
xit eis: et mortuus eſt. i. Macha. ii.

Alidens iudas machabeus multitudinē ho-
ſtū et paucitatē ſuorū ait. ſi appropinquauit tē-
pus noſtrū moriamur ppter fratres noſtros. i.
Macha. ix.

Eleazar poſt multa tormēta ſibi illata cū vi-
ctoria diſceſſit: genti ſue memoriā mortis ſue
ad exemplum reliquit: ſcilicet fortitudinis ⁊ vir-
tutis. ii. Machabe. vi.

Mater mirabilis cū. viij. filijs p lege dei crudeliter occisi sunt. ii. Macha. vii.

Et propter bonā correptionem Johānes baptista decollatus est. Mathi. xiii.

Lazarus pauper et mendicus mortuus est: et portatus ab angelis in sinū abrahe. Luce. vi.

Ratro in cruce cū xpō pendēs q̄litercūq; malevixerit: tñ bñ mortuus est: dicente xpō: hodie mecū eris in paradiso. Luce. xxiii.

Dū lapidaretur beatus stephanus inuocauit dñm et tradidit spiritum. Actū. vii.

De morte malorum.

Cain qui occidit fratrem suū abel occisus est a lameth. Gen. iii.

Sodoma et gomorra ppter pctā sua submersi sunt et occisi. Gen. xix.

Sichen filius emor qui oppressit dñā filiam iacob: a filiis iacob occisus est. et omēs masculi ciuitatis. Gen. xxxiii.

Pharao cuius cor emolliri non potuit moyses in mari rubro cū exercitu suo submersus inrerit. Exodi. xiii.

Madab et abin filij aaron offerentes ignē alienū corā dño: ab igne dñi deuorati sunt et mortui. Leui. x.

Chore datan abiron et eorū complices moysi rebellantes descenderūt in infernum aperta humo. Numeri. xvi.

Alij cōtra dñm murmurātes et diuersa peccata cōmittētes: varijs modis in deserto interierunt: ita q̄ de sexcētis milib⁹ pugnatorū duo tantū

caleph ⁊ iosue terrā pmissiōis introleſt. Deu. i.

Tulit iahel vxor aber cynei clauū/et defixit in cerebrū ſizare:et mortuus eſt. Iudicū. iiii.

Si zebee ⁊ ſalmana ſeruaffent fratres gedeonis:gedeo pepciſſet eis. ⁊ qz ipſi eos occiderunt iō ipſi ab eo occiſi ſūt. Iudicū. viii.

Una mulier iacēs ſup caput aby malech fragmen male ꝑfregit caput eius qui vocās armigeros iuſſit ſe ab eis interfici:et reddidit ei dñs malum quod fecerat interficiens. lxx. fratres ſuos. Iudicum. ix.

Superbus golias a dauid puero occiſus eſt. i. Regū. xvi.

Saul qui ipſm dauid perſequēbāt tandem ab hoſtibus perſecut⁹ irruit ſup gladiū ſuū: ⁊ mortuus eſt. i. Regū. xxxi.

Adoleſcēs qui ſe dixit ſaul occidiſſe:ad præceptū dauid occiſus eſt. ii. Regū. i.

Simile accidit duobus latrōnibus: qui caput yſboſeth filij ſaul tulerunt ad dauid. ſecūdi Regum. iiii.

Primogenitus dauid amon: thamar ſororē ſuam oppreſſit:et poſtea iubente abſalon in cōuiuio occiſus eſt. ii. Regū. xiii.

Achitofel eo q non eſſet factum ſecundū conſilium ſuum quod dederat contra dauid:abiit ī domum ſuam ⁊ ſuſpendio ſe interijt. ii. Regum decimoſeptimo.

Abſalon ꝑſequēs patrē libidine dñandi male occiſus ē. ii. Regū. xviii.

Siba exſtauit populū cōtra dauid: ⁊ fugiēs

ad abellam ciuitatem vbi credebat habere refu-
gium ⁊ auxiliū: decapitatus est ibidē. i. Reg. ix.

Joab duos filios pditōe occidit/ viros iustos
⁊ meliores se: dauid nesciente. et precipiēte salo-
mone: occisus est. iij. Reg. ij.

Adens hieu impiā iesabel/ q̄ multoz fuit ma-
loz: iussit eā p̄cipitari deorsū: ⁊ ita equoz vngul
conculcata: licet esset filia regis q̄ nō est tradita
sepulture. iiii. Regum. ix.

Atthalia q̄ interfecit om̄e semē reglā vt posset
sup pplm regnare: postea turpis occisa fuit iussu
ioiade sacerdotis. iiii. Regū. xi.

Rex ioias qui zachariā filiū ioiade crudeliter
fecit interfici: postea a scruiis suis occisus est. iiii
Regū. xij.

Sennacherib supbus rex assyrioz ⁊ blasphe-
mus a filiis suis occisus est. iiii. Regū. xix.

Sedechias rex iude malus apud deū ⁊ hoīes
cōprehensus est fugiēs: ante cuius oculos p̄pri-
os filios rex babilonis occidit fecit. et postea ip̄m
exoculatum in babilonē duxit vbi mortuus est.
iiii. Regum. vlti.

Holofernes qui multos destruxerat: per ma-
nus mulieris occisus est. Judith. xiii.

Amon malus ⁊ supbus q̄ volebat ab oīb⁹ ado-
rari suspensus ē patibulo: quod mardocheo ip̄e
parauerat. Hester. vii.

Balthasar rex babilonis nō ē correctus exem-
plo patris sui nabuchodonosor: q̄ in bestiā mu-
tatus fuit: ⁊ iō vidit dei scripturam in pariete et
eadē nocte interfectus fuit. Dañ. xliii.

Alchimius proditor paralisi percussus: nō potuit ultra loqui: sed cū tormēto magno mortu⁹ ē
i. Macha. ix.

Multis sacrilegus a ysimacho in templo commissis: congregata est multitudo aduersus eum et ipsum interfecerunt. ii. Macha. iiii.

Josan impi⁹ qd fratrē ppiū captiuauerat: et multos de patria expulerat: pēgre perit. et insepultus et illamentat⁹ et abiect⁹ fuit. ii. Ma. v.

Anthioch⁹ qui multorū torserat viscera: passus dolorē viscerū male interiit. ii. Mach. ix.

Menclaus qui male et maliciose obtinuit principatum: de alta turri precipitatus interiit. secundū Macha. xlii.

Diues qui voluit sibi maiora horrea construere et delectabiliter viuere: male locutus est Luce. xii.

Diues quoq; qd epulabatur quotidie splendide mortuus est et sepultus in inferno. Luce. xvi.

Herodes sedens pro tribunali et veste regali indutus. concionabatur ad populum. populus autem acclamabat voces dei et non hominum. et confestim percussit eū angelus: eo qd nō dedisset honorem deo et consumptus a vermibus exprobrauit. Actū. xii.

Ananias et vxor eius volentes precium agri defraudare: male interierunt. Actū. v.

De mulierum fide.

Comendat apłs fidē. Ad hebreos. xi.

Raab nō perijt cū incredulis qz exploratores

3 ih

14
filiorum israel in pace suscepit. Josue. vi.

Ruth adhesit socru sue dicēs: populus tuus populus meus et deus tuus deus meus. Et postea dixit et reddet tibi deus plenam mercedem. Ruth primo et secundo.

Mulier vidua et sareptana credidit helye: l3 rē difficile sibi diceret. iii. Regū. xvii.

Mater illa mirabilis q̄ cū septē filiis occisa ē magnā fidem habere in deū se ostendit. ij. Machabeorū. vii.

Elisabeth in salutatiōe beate marie stati fidē habuit de xp̄i incarnatiōe. Lu. i.

Et beatā virgo credidit angelo: iō meruit fieri mater xp̄i. Luce. i.

Mulier sanguinis fluxū patiens tantā fidē habuit: ut si tñ sūmbriā vestimētū xp̄i tāgeret sanaretur et factum est. Mathei. ix.

Magnā fidē habuit mulier chananæ: qñ pro filia petiuit cui dictum est: o mulier magna est fides tua. Mathei. xv. Marci. vii.

Mulier samaritana fidē suā ostendit dicēs: scio q̄ messias venit: q̄ dicis xp̄s. Johā. iiii.

Martha dixit: ego credidi q̄ tu es xp̄s filius dei viui. Johis. xi.

De resurrectiōe dñi legi v̄iros dubitasse: q̄ iesus exprobrauit incredulitatē eorū. Joh. xx. et marci. xvi. Et magdalene appuit: q̄ exurgēs nūciavit discipulis. marci. xvi. et Jo. xx.

De mulierū sapientia.

Rebecca sapienter ordinavit quō iacob bñdictionē patris obtineret. Gen. xxvii.

41
Et postea fecit illū cautius iram fratris decli-
nare. Genes. xliij.

Raab meretrix sapiēter exploratores absco-
dit: et propter hoc totam domū suam liberauit.
Josue. ij.

Sollicita fuit noemi ad inueniendū modum
quo ruth nubere posset booz. Ruth. ij.

Abigail p sapientiā suā virū suū nabala ma-
lo. et dō ab homicidio liberauit. i. Regū. xxv.

Sapiens mulier thecuites ad hoc induxit dō
ut exulē filiū reuocaret. ij. Regū. xliij.

Obsidēdo ioab ciuitatē abelā: mulier sapiēs
taliter ei locuta est: et postea cum populo ut ille
cum totius patrie utilitate ab absidione recessit
ij. Regum. xx.

Bersabee mater salomonis sapientē cū dauid
locuta ē. ut salomō regnaret. iij. Reg. i.

Eua mulier meretricū pcedētū corā salomo-
ne prudēter et pie rñdit: date ei infantem viuū
iij. Regū. iij.

Judith mirā sapiētiā ondit qū holofernē de-
cepit et occidit. Judith. viij.

Hester prudēter petitionē suā regi exposuit:
et pplm suū liberauit. Hester. vij.

Magdalena prudēter ad pedes dñi se posu-
it: et ventā peccatorū obtinuit. Luce. viij.

Item qz audiuit verbū illius.

De mulier benignitate.

Rebecca seruo abrahā peregrino bibere petē-
ti: benigne et pie rñdit dicēs: bibe dñe mi qm et
g iiii

camellis tuls hauriam aquam. Gen. xxiii.

Timuerūt obstetrices deū: et obseruabāt mares. Exodi. i.

Lernens filia pharaonis puerū in ripa fluminis vagientē ait: de infantibus hebreorum ē hic et adoptauit in filiū. Exodi. ii.

Raab meretrix exploratores iosue videns ad mortē queri cōpassa est eis: et ipsos abscondens liberauit. Josue. ii.

Alcū cūtes ad dauid absconditi fuerūt puteo per mulierē: quā posuit velamē sup os putei: et querentes eos delusit. ii. Regū. xvi.

Ana mulierū contendētū corā salomone pīū cor habuit quā maluit puerū suū alteri dari potius quam occidi. iii. Regū. iii.

Mulier sareptana fuit hospita helie: et apud illam sustentabat. iii. Regū. xvii.

Mulier sunamitis ad hoc virū suū induxit: ut faceret heliseo locum in domo sua ad manendum. iiii. Regum. iiii.

Cū occideret athalia omne semē regis iosaba filia regis iorā tulit ioab vnū de filiis regis: et abscondēs saluauit eū. iiii. Regū. xii.

Hester p liberationē populi sui se magno periculo exposuit. Hester. iiii.

Pietatē ostēdit brā virgo in nuptiis: dicens filio vinum non habent. Johā. iij.

Ambulās dñs p mūdū i domo marthe et magdalene hospiciū legi spālī hūisse. Lu. x. io. xij

Mulieres xpō circueūti et predicāti ministrabant. Luce. viij.

Mulleres ad crucē eū sequebāf: quē discipuli
ppriū reliquerūt. Luce. xxiii.

Et sepulture eius pium obsequium prebuef
Luce. xxiii.

Uxor pilati magis conabatur xpī mortē ipe-
ditre q̄ aliquis homo. Mathei. xxvii.

Propter opera pietatis ipsius thabite et ele-
mosinas quas faciebat: rogauerūt petrū vidue
flentes pro ea: qui eam suis orationibus susci-
tauit. Actuum. ix.

Lidda purpurarea a beato paulo baptisaf.
et eum cum socijs suis in domo sua coegit mane-
re. Actuum. xv.

De mulierum fortitudine.

Cū barach abinoem duceret exercitū cōtra si-
sarā: delboza uxor naboth dixit ei: ibo qdē tecū
sed hac vice victoria nō reputabif tibi: qz ī māu
femīe tradetur sisara. Iudicū. iiii.

Viriliter saluauit michol dauid virū suū: cuz
ad mortē quereref a saul patre ei⁹. i. Re. xix.

Judith fortiter p se et p p̄loegit: qñ holofernē
capite trūcauit. Judith. xiii.

Hester regina pro liberatiōe p̄p̄i sui mortis
periculo se exposuit: quando non vocata ad re-
gem ire presumpsit. Hester. v.

Mater illa mirabilis vidēs vna die. vii. filios
suos morientes: bono animo et femine cogita-
tioni masculinū robur inferebat. ii. Macha. vii.

Fortis fuit beata virgo sustinendo filij passio-
nem: et sp̄o mortuo sola fidem retinuit. Johan-
nis. xix.

Judas et fortis fuit magdalena que passioni inter-
fuit: et totiens sepulcrum accessit: et discipulis
recedentibus ipsa non recessit: sed sola ibi permansit.
Johannis. xix. et xx. Mathei. xxvii. et xxviii.
Marci. xv. et xvi. Luce. xxiii. et xxiiii.

De mulierum auditate.

Prima mulier ex sua auditate contra preceptum
domini de ligno tulit et comedit. Gen. ii.

Saraxor abrahe multum desiderabat habere
pueros. unde virum suum misit ad ancillam: ut ex ea libe-
ros haberet. quia ipsa adhuc sterilis erat. Gen. xvi.

Filii loth potius voluerunt cum patre nubere quam
filiis carere. Gene. xix.

Rachel cernens se sterilem esse: ait iacob marito
suo: da michi liberos: alioquin moriar. Gene. xxx.

Uxor pharaonis cui serviebat ioseph: ipsa ad
stuprum pecciter requisivit. Gene. xxxix.

Era filia caleph: obtinuit a patre fratrem irrigu-
am quando suspirando in asino eam petiit. Josue. xv.

Uxor sansonis tamen instabat apud eum: quod dicit ei
obscuram propositionem: quam nec parentibus voluit
indicare: et illa statim revelavit inimicis suis. in
dantem viri sui. Judi. xliij.

Valida propter oportunitatem suam obtinuit: ut san-
son ei diceret in quo fortitudo sua existeret. Judi-
cum. xvi.

Jesabel cupiens viro suo achab dare vineam na-
both: per falsum testimonium fecit ipsum naboth oc-
cidi. iij. Regum. xxi.

Ethalia mater regis ochosie cupiens super terram re-
gnare: omne semen regium quod inveniri poterat

occidit. fili. Regū. xl.

Herodes nō fuit cōtenta q̄ rex dederat ei domū
amon et q̄ iudei quingētos viros de inimicis su
is occiderāt: s; i crastio trecētos occidit fecit. He

Water filioꝝ zebedei petiuit a x̄po: ster. ix.
vt duo filij eius vnus ad dexterā: ali⁹ ad sinistrā
sederent. Mathēi. xx.

Herodias tātū cupiuit mortē ioh̄is baptiste
q̄ filiā suā caput ipsius poti⁹ q̄ dimidiū regni
petere psuasit. Mathēi. xxiii. et Marci. vi.

De mulierū fallacia.

Euavirū decepit et l; nō seduxit: tñ ad come-
dendū de pomo psuasit. Gen. ii.

Sara risit ad filij pmissionē: sed p risū correp-
ta mendaciter se excusauit. Gen. xviii.

Due filie loth patrē suū inebriauerūt: vt cum
eo cōcuberēt: quē verbis ad hoc inducere forte
nō valebāt. Gen. xix.

Rachel patrē suū querentē idola pulchra ad-
inventionē delusit. Gen. xxxi.

Mulieres mosbite filios israel deceperunt.
Numeri. xxi.

Raab meretrix exploratores iosue abscondit:
et querētes eos currere fecit ad vada iordāis di-
cens: clausa porta hos exisse. Josue. ii.

Egressa iahel in occursum sifare ait. itra ad me
dñe mi: ne timeas. et postea ipm dormientē occi-
dit. Iudicum. iiii.

Axor sãsonis fudit lachrymas: donec pposi-
tionē sibi reuelaret. Iudicū. xiiii.

Dalida samsonis molesta fuit: vsq̄ quo sciret

In quo fortitudo sua cōsisteret: et tūc eū decepit.
et tradidit eū inimicis suis. Iudicū. xvi.

Bersabee visio dauid decepit vsq; ad adulte-
riū: et postea ad homicidiū induxit. ii. Regū. xi.

Mulieres intantū salomonē deceperūt: vt co-
leret deos ear. iii. Regū. xi.

Uxor ieroboā aliā se finxit: vt pphetā decipe-
ret: qz videre nō poterat. iii. Regū. xiiii.

Excogitauit iesabel quomō naboth falso te-
stimonio occideret. iii. Regū. xxi.

Judith holofernē decepit: quīs bona intētio-
ne. Judith. xi.

De mulierū multiloquio.

Eua cū diabolo stulte loquebat de quo mag-
nū malū accidit. Gen. iii.

Michol filia saul stulte loqbat cū dauid sal-
tante ante archā. ii. Regū. vi.

Uxor thobie stulte sibi ait: manifeste vaga fa-
cta est spes tua. Thobie. ii.

Uxor aman fatuū consiliū sibi dedit: vt mar-
docheo crucē pararet: i qua ipe aman postea su-
spensus est. Mester. v.

Uxor iob ipso sedēte in sterquilino et testa fa-
mē radente/ ait benedic deo et morere. rñ ait iob
quasi vna stulta mulier locuta es. Job. ii.

De mulierū ornatu.

Thamar nurus iude filij iacob volens socerū
allicere vream cognosceret et ab eo conciperet:
deposuit vestes viduitatis: et ornauit se: et sedit
in buio. Gen. xxxviii.

Audito aduētū hieū qui occiderat iozā regē

israel iſabel depinxit oculos ſuos ſtipſo/orna
uit caput ſuū. iiii. Regū. ix.

Judith ornauit ſe: ⁊ ſic holofern em decepti.
Judith. ix.

Hester qñ debuit itrare ad regē: nō qñ ſiuit cul
tū muliebri: et tñ plus regi placuit. Hester. ii.

Iſaias ait: auferet dñs ornamēta calciamēto
rum torques monilia. ⁊c. Iſaie. xxx.

Salomon de ornatu meretriceo puerbloz.
vñ ſic ait: conſidera vecordē iuuenē: occurret ei
mlier ornatu meretriceo/ pparata ad capiēdas
aias garrula ⁊ vaga: ſed auerte faciē tuā a mul
ere compta. mulier enī compta ⁊ ornata citius
trahit ap peccatū.

De mundicia.

Quādiu primi parētes in padiso fuerunt vir
gines permanserunt: ſed ipſis electis diciſ: co
gnouit adam vxorem ſuam. Gen. iiii.

Joſeph qñ ſi iuuenis eſſet ⁊ ſi ne vxore: tamē
ſuprū cōmittere recusauit. Gen. xxxix.

Judas qui caſt⁹ nō fuit: fornicationē thamar
deſtatabat. Gen. xxxviii.

Post debellationē madianitarū factam p fi
nles iuſſit moyses maſculos et mulieres que no
uerunt viros in coitu/ iugulari: et virgines reſer
uari. Numeri. xxxi.

Mundi eſſe debebant maxime a mulieribus
qui panes ſacerdotales comedebant. i. Re. xxi.

Saraſilia raguēlis in oratiōe dicebat/ tu ſcis
dñe qz nūq̄ concupiui virū: et mundam ſeruau
aiam meā ab oī cōcupiſcētia. Thobie. iij.

Mortuo viro iudith allum nesciebat: sed cum ancillis clausa et casta manebat in ieiunijs et oratione. Ju. viii.

Susanna se mundā et castam contra senes sacerdotes custodiuit. vnde et eā dñs mirabiliter a morte liberauit. Dan. xlii.

Virgo maria mater dei licet angelo nūciāte cōciperet filiū dei et gñaret: tñ voti castitatis non est oblita: s; suā castitatē itegraliter custodiuit.

Castitatis et mundicie argumētū fuit: q; beatus stephan⁹ ad misteriū et custodiā mulierū fuit ab aplis destinatus. Actuū. v.

Felix est virginitas que in celis principaliter coronatur vbi et castitas ppetua erit: vbi scñi dei neq; nubēt neq; nubentur. Math. xlii.

De murmure.

Agar ancilla sare correptionē nō sustinēs: fugā inijt sed ad mandatū dñi vt humiliaretur ad eam redijt. Gen. xvi.

Prepositi filiorū israel dixerūt moyssi et aarō videat dñs et iudicet: qm̄ fetere fecisti odorē nr̄ corā pharaone. Exodi. v.

Aidētes filij israel egyptios post se veniētes: dixerunt moyssi: forsitan nō erāt sepulchra i egypto ideo eduxisti nos vt moreremur in solitudine. Exodi. iiii.

Murmurabāt i deserto ppter defectū panis.

Itē prius p defectu potus: et ppter (Exo. xvi) diuersas alias causas.

Achitofel murmurās q; nō esset factū scōz cō filiū suū cōtra dauid: abiit in domū suā et laqueo

47
se suspendit. ii. Regū. xvii.

Scribe et pharisei contra dñm murmurabāt: dicētes ad discipulos ei⁹: q̄re cū publicanis et peccatorib⁹ manducat et bibit magister vester? Lu. v. Math. ix. Marci. ii.

Similiter de zacheo. Lu. xix. murmurabant Quid hōiem peccatōre se diuertisset. Quere de hoc plus ubi agitur de nequicijs et perversitate

De morte.

Quia vera est dei sentētia qua dixit hōi: i qua cūq; die cōderis ex eo: morte moriemini. planū ē q̄ postq̄ hō peccat: statim moritur. Genesis. ii. Et s̄m augustinū de ciuitate dei. xiiii. hō vinēs quasi continue moritur.

Cū tot annis hoīes vixerūt añ diluuiū: tamē signāter dicit scriptura post descriptiōē vite eorum et sic mortuus est vel sunt. Gen. v.

Si patres antiqui mortē timebāt et lōgā optabant vitā: nō est mirū: q̄ ipsi nō dū poterāt celū ascendere nec diuina p̄frui visiōe: donec saluator aduenit q̄ apuit ianuā paradisi. Et loth monitus ab angelo: timuit in montē ascendere vt saluū se faceret: ne forte eū apphenderet aliud malū: et moreretur ibi. Gen. xix.

Mali etiā bñ mori desiderāt. vñ dixit balaan mortuū aīa mea morte iustor. Ihu. xiiii

Moyſes ad imperium dñi mortuus est. Deutro. ultimo.

Frater est dñs cōtra moyſen et ecce morieris in hachumo et nō transibis iordanem.

Zebee et salmana maluerūt occidi mān gedeōis

virī strēnui ⁊ fortis: q̄ manu iether iuuenis filij
Iudicū. viii.

Heliās cum sederet subtus vnā iuniperū: pe-
tūt aīe sue vt mōzeretur. ⁊ ait: sufficit michi dñe.
tolle aīam meā. iiii. Regū. xix.

Ezechias rex iuda ambulauit corā dño in ve-
ritate: et fuit valde bonus. et tñ qñ nunciatū est
ei per isaiā q̄ mori deberet: orauit dñm fletu ma-
gno: vt adhuc vitā suā plōngaret. Isaiē. xxxviii
et. iiii. Regū. xx.

Thobias audita rñsōe sp̄opij vxoris sue ait
iustus es dñe: recipe i pace spiritū meū. expedit
enī michi magis mori q̄ viuere. Thobie. iiii.

Jeremias p̄strauit se corā rege sedechia pe-
tens: ne interficeret eū: et ne iuberet eū reduci in
carcerē: ne mōzeretur. Jeremie. xxxvii.

Per mortē crucis quā voluit saluator pro oī-
bus pati ostēdit manifeste q̄ nō solū mors: sed
etiā omne gen⁹ mortis ab hōīe iusto: etiā p
diuina obediētia ⁊ iusticia prompte ⁊ libent su-
stineri debeat.

Ante missiōē sp̄itus sancti apostoli morres
timuerūt: vt patet qñ apprehenso dño relicto eo
oēs fugierūt. Mathēi. xxvi.

Postq̄ vero fuerunt sp̄sctō corroboreti: co-
rā principibus ⁊ iudicib⁹ fiducialiter loqueban-
tur: ⁊ etiā mortē sustinuerūt. Actū. vii.

Paulus dicebat Actū. xxi. nō solū alligari
sed etiā mori in ierusalē par⁹ sū pp̄ nomē dñi.

Itē si nocui indeis aut dignū morte aliqd fe-
ci nō recuso mori. Actū. xxv.

De negligentia.

Idens iacob q̄ alimenta venderent
in egypto dixit filiis suis: quare ne-
gligitis? descendite descendite remit-
te nobis necessaria. Ge. xlii.

Negligenter custodivit abner dñm suū saul:
qñ dauid venit ad castrū eius: et neminē reperit
vigilantem. i. Reg. xxvi.

Placuit ioas regi iuda vt instauraret domū
dñi: et precepit leuitis vt circa hoc essent solliciti
porro leuite negligenter egerunt: qua de cā rex
īpe ioadē sacerdotē arguebat. ij. Paralipome
non. xxii.

Cum dormirent homines venit inimicus ho-
mo et superseminauit zizaniā in medio tritici
Mathei. xiii.

Arguuntur ociosi: et operarij premiantur.
Mathei. xx.

Dure reprehendit dñs seruum negligentem
et pigrum: q̄ cōmissum sibi talentū multiplicari
neglexit. Mathei. xxv.

Virgines dormientes quarū lampades non
erant pate: a nuptijs sūt exclusæ. Mathei. xxv.

De nequicia et perversitate.

Primi parētes p̄ceptū dñi puerse de verito
ligno comederūt. Gen. iii.

Prepositi israel dixerūt moysi et aaron: post
q̄ audissent q̄ dñs visitasset eos: et voluisset eos
liberasse: fetere fecistis odorē nīm corā pharao
ne et seruus eius: prebuiisti ei gladium vt occide-
ret nos. Exodi. v.

b

Itē postq̄ duxisset in columna nubis per noctē: vidētes egyptios post se veniētes dixēst fo-
te nō erāt sepulcra in egypto. Exodi. iiii.

Cū morā faceret in mōte moyses cū dñō fece-
rūt sibi vitulū aureū ⁊ adorauerūt. Exod. xxxii.

Audiētes q̄ displicuit dñō murmur eorū: vo-
luerūt ascēdere p̄ volūtatē moysi: et pugnare et
tunc debellati sunt. Nu. xiiii.

Ipsi quoq̄ filij israel sepi⁹ rebelles fuerunt p̄
dñm. vt p̄ Exodi. Deutro. ⁊ numeri. vt de mur-
mure.

Rex edom noluit filios israel permittere trā-
sire per terram: nec etiā seon rex amozreorum
Numeri. xx.

Filij israel audientes mandata dñi: oīa p̄ra
fecerunt. Iudicū. ii.

Nota de peruersitate saul q̄ voluit dauid co-
rā se psallentem occidere. i. Regum. decimo octa-
vano. et. xix.

Voluit etiā propriū filiū ionathā dauid accu-
santē occidere. Ibidē. xx.

Absalon contra patrē suū dauid male isur-
rexit. ii. Regū. xv.

Itē nota de ieroboā. iiii. Regū. xii.

De achab. iiii. Regū. xx.

De manasses. iiii. Regū. xxi.

De amon. Ister. iiii.

De achimio falso proditore. primo Macha-
beorū. vii.

De duobus presbyteris contra susannā. Da-
nielis. xiii.

Itē quō ioppite ducētes iudeos in mari sube-
merferunt. ii. Machabe. xii.

De anthiocho. ii. Macha. ix.

Itē quō insurrexerunt cōtra hieremiā predi-
cantem. Hiere. xxxvii.

Iudei volebant de supercilio montis precipi-
tare iesum. Luce. iiii.

Iudei xpm hierosolimā venientē vt regē ado-
rauerunt et paulo post clamauerūt: regē non ha-
bemus. crucifige eū. Johan. xix.

Quā paul⁹ et barnabas verbū dei p̄dicabant:
iudei cōtradicebāt blasphemātes: et ita cōuersi
sunt ad gentes. Actū. xii. et xiii.

Itē quomodo paulū lapidauerūt et extra ci-
uitatē extraxerūt. Actū. xiii.

Item ipse et socij eius fuerunt virgis cesi.
Actuum. xv.

Itē argētari⁹ in epheso faciēs imagines dya-
ne concitauit cū alijs artificibus populū contra
paulum. Actū. xix.

Itē in hierusalē facta est turbatio et cōgrega-
tio contra paulū: et trahebant ipsum extra tem-
plū: et vix potuit eripi a tribuno: qui cū militib⁹
supuenit: et postea dixerūt. nō l3 hoīem talē viue-
re sup terram. Act. xxi.

De obediētia et inobediētia.

Volens deus hoīem sub obediētia viuere: sta-
tim vt cōditus est ipm p̄ceptis alligauit. et q̄a
ipse inobediens fuit grauit̄ eum puniuit. Be-
ness. ii. et iii.

Hoc deo p̄ōpte in oībus obeduit. et ceteris

h ii

in diluuiio pereuntibus ipse cum suis saluatus est
Gen. vii.

Preceptis dñs de circūciōe quibus graue eēt
nō distulit abrahā implere. Gen. xvii.

Itē pceptū de immolatione filij nō distulit: s;
statim implere satagebat: nisi dñs aliter ordia-
set. Gen. xxi.

Ioseph patri volēti euz ad frēs suos mittere
statim paratus obediuit: licet ipse fratres prius de
crimine apud euz accusasset: vnde merito time-
re deberet. Gen. xxxvii.

Obediuit moyses dño quando ducatū popu-
li israel sibi imposuit: tamē prius qñquies se ex-
cusauit. Exodi. iiii.

Magnā obediētiā pmiseft filiū isrl deo discen-
tes oīa q̄ locutus ē dñs faciem⁹: et erim⁹ obediē-
tes: s; cōtrariū semp fecerūt. Exodi. vii.

Itē ipi cū in deserto ambularent ad precepta
dñi tentoria erigebant. ⁊ ad imperiū eius depo-
nebant. Numeri. ix.

Itē iuxta mandatum dñi ad terram pmisso-
nis ascendere timuerunt: sed postea dño prohi-
bente: ascendere conati sunt: ideo male successit
eis. Numeri. xiiii.

Qui aut ex obediētia pugnaueft: pauci ex eis
multos deuicerūt. Numeri. xxi.

Itē euntes ad bellū p̄ mādātū dñi ⁊ moysi mī-
ti ex eis a paucis deuicti sunt. Nu. xiiii.

Quia transgressus est achā mandatū iosue:
populus fuit in plio superatus: ⁊ ipse a populo
lapidatus. Josue. vi.

Saul offerens olocauftū p̄ mandatū samue-
lis reprobatus est. i. Re. xii.

Itē ip̄e pepcit agag regi amalech ⁊ gregib⁹
ouū ⁊ ceteris p̄ctosis: iō dixit eis samuel. melior
est obedientia q̄ victima. i. Re. xv.

Dauid licet vnctus esset in regē p̄ samuelem
tamē obediebat patri mittenti eum ad deferen-
dū victualia in p̄lio existentibus fratrib⁹ suis
i. Re. xvii.

P̄dixit dñs salomoni q̄ si faceret oīa q̄ pre-
ciperet ei: firmaret thronū regni sui super israel
in sempiternū si autem auerteretur ⁊ nō custodi-
ret mandata eius deleteret eum de sup̄ficie terre.
iii. Reg. ix.

Et impletū est. liii. Re. vltimo.

Cum ad mandatum helisei naamā indigna-
tus recederet: dixit ei seruus suus. dñe ⁊ si pphe-
ta rem grandē dixisset tibi utiq; facere debuisses
iii. Re. v.

Thobias iunior auditis exhortationib⁹ pa-
tris: respondit ei oīa quecūq; p̄cepisti michi
pater: faciam. Thobie. v.

Quicquid precipiebat mardocheus: obse-
bat regina hester. ⁊ ita cuncta faciebat q̄ eo t̄p̄e
solita erat: qñ eā puulā nutrebat. Mester. i.

Jonas insipienter recusabat obedire deo pre-
cipienti. ut iret ad predicandum in ninive: et iō
ordinante deo proiectus est in mari: ⁊ deuorauit
eum piscis. in cuius ventre fuit tribus diebus.
Jone. i.

Mathathias dixit nuncio regis anthiochi: ⁊ n̄
h̄ ui

oēs obediāt regi: ego ⁊ filij ⁊ frēs mei legi patrū
noſtroꝝ obediemus. i. Macha. ii.

Cito obedierunt apoſtoli qui a domino voca-
ti: ſtatim relictis omnibus ſecuti ſunt eum. Ma-
thai. ix. ⁊. iiii.

De obediētibus verbo ⁊ nō facto vel facto et
non verbo pponit dñs exemplū duoz filioꝝ quo-
rū vnus dixit ſe iturū in vineā patris ⁊ nō iuit.
alter negauit ⁊ tñ iuit. Math. xxi.

Malis prelatiſ etia dñs obediendū eſſe pre-
dixit. Math. xxiii. ſup cathedrā moyſi. ⁊c. Quia
ergo quecunq; dixerint facite. ſcđm opera eozū
nolite facere. ⁊c.

Chriſtus legi obediuit qñ circūciſionē ſuſce-
pit. ⁊ qñ in tēplo cū oblationibus pñtari voluit.
Luce. ii. ⁊ qñ de agno paſchali cū diſcipuliſ ſu-
iſ comedit. Mathai. xxvi.

Ipſe pro nobiſ obediēs factus eſt patri vſq;
ad mortē cruciſ. Philippē. ij.

Cum arguerentur apoſtoli a principibꝯ ſacer-
dotū q non ſeruarent mandatum eozꝝ reſpōde-
runt. obedire oportet deo magiſ q hominibꝯ
Actuum. iiii.

Sauluſ ad terrā proſtratꝯ a dño correptuſ
ſtatim ad obediendū ſe obrulit dicens: dñe quid
me viſ facere? Act. viii.

Corneliuſ ait petro. omneſ noſ ſumꝯ para-
ti audire quecunq; precepta ſunt a domino. Ac-
tuū. ix.

Pauluſ precepit aploꝝ ⁊ ſenioꝝ precepta cu-
ſodire. Actuū. xiiii.

De odio.

Post peccatum primorum parentum de^o sta-
tum posuit inimicitias inter mulierem et serpen-
tem. Gene. iii.

Rixati sunt pastores de gerara contra pastores
isaac: pro puteo quem foderunt. id vocavit isaac pu-
tem inimicitias. Ge. xxvi.

Oderat esau iacob pro benedictione patris quam
recepit. dixitque in corde suo: veniet dies luctus pa-
tris mei occidamque iacob. Ge. xxvii.

Dixit iacob simeoni et leui: turbastis me: et odi-
osum me fecistis chananeis et phariseis habitato-
ribus terre huius. Ge. xxxiii.

Aidetes fratres ioseph quod a patre cunctis fratribus
plus amaretur oderant eum. Ge. xxxvii.

Oderant filios israel egyptum: et affligebant eos.
Exodi. i.

Dixit dominus ad moysen hostes vos sentiant ma-
dianite: et percutite eos quia hostiliter egerunt con-
tra vos. Num. xxv.

Perreperunt maiores natu de galaad ad iep-
te dicentes: esto princeps noster quibus ille respondit
nonne vos odistis me: et eiecistis me de domo pa-
tris mei? Judith. xi.

Uxor samsonis lachrymas fundens ait ad
eum. odis me et non diligis me: ideo problema
non vis indicare michi. Judicum decimoquar-
to.

Aidēs saul quod populus alta de dauid sentiebat
et quod ipse strenue et prudenter in omnibus agebat
factus est inimicus eius omnibus diebus eius. i.

h iiii

Regum. xviii.

Postq̃ amon thamar vxorē suā opprēsserat
exosam eā habuit nimis. ii. Reg. xi. ii.

Tres aduersarios suscitauit dñs Salomons:
postq̃ ab eo p peccatū recessit. videlicet ad ydu
meum zaron filium heliada ⁊ hieroboam seruū
suū. ii. Regū. xi.

Impia iesabel helyam persecuta est: q̃z pro
phetas baal ipse fecit occidī. iii. Reg. xix.

Cū argueret helyas achab p iniqua morte ip
sius naboth: ait achab ad heliā. num inuenisti
me inimicū tuū: ⁊ ille inuenit. iii. Reg. xxi.

Dixit achab ad iosaphat regē iuda remansit
de prophetis dñi micheas: sed ego odi eū: quia
non prophetisat michi bonū sed malū omni tpe
iii. Regū. xxii.

Hester regina conquerens de amā regi asue
ro: dixit hester hostis noster ⁊ inimicus pessim⁹
est ille aman. Hester. vii.

De opere bono.

Posuit dñs hoīem in paradiso vt oparet et cu
stodiret illū. Gen. ii.

Postea emisit eum extra illum vt operaret
terram dicens: in sudore vultus tui vesceris pa
ne tuo. Gen. iii.

Salomon edificauit domum domini ⁊ domū
suam: et prius domum dei: ⁊ licet opus illud eēt
maius: tamen in minori tempore illud comple
uit. iii. Regum. vi.

Egerūt hi q̄ opabant̄ industrie ⁊ suscitauerūt
domū dei in statū pristinū: ⁊ firme eā stare fecerūt
ii. Paral. xiiii.

Ezechias rex iuda opat⁹ est bonū rectū ⁊ verū
corā dño: volēs req̄rere dñz in toto corde suo. fe
citq; ⁊ p̄sperat⁹ est. ii. Para. xxxi.

Anno. xx. reditus filioꝝ iuda de babilone: ce
perūt fū dare templum. iosue x̄o filius iosedech
⁊ fratres eius instabant super eos: q̄ faciebāt op
pus. Esdre. v.

Precepit rex darius: vt dom⁹ dñi edificaret̄
in hirlm: ⁊ darent̄ sumptus de archa regis. ne
impediretur opus. Esdre. vi.

Arguūtur ociosi tota die nichil opantes: ⁊ re
munerātur oparū bonū opantes. Mathei. xx.

Seruus q̄ qnq; talēta accepit: ⁊ opatus cum
eis lucratus ē alia qnq;. ⁊ a dño cōmēdat⁹ ⁊ p̄mi
atur. Similiter qui duo accepit: et lucratus est
alia duo. Sed q̄ vnū accepit: ⁊ abscondit talētuz
illud perdiditq; talentū: a dño reprobat⁹ est.
Mathei. xxv.

Opus magdalene q̄ vnxit dñm recumbentē
a dño approbatū est: ⁊ memorie commendat⁹.
Mathei. xxvi.

Laudabilia opa pentū a filiis imitanda: et ex
ercēda: ostēdit christus dicēs: si filij abrahe estis
opa abrahe facite. Johā. viii.

Opera bona: comparat apostolus semini de quo
satis modicū iacit: ⁊ multū metit: dicēs. ii. Cori
thioꝝ. ix. qui parce seminat parce ⁊ metet. Idē
quoq; grauit̄ thessalonicēses occisos rephēdit

dicens qui nō vult operare: nō manducat. *Theſſalonicen. iiii.*

Thabita plēa opibus bōis ⁊ elemosinis reſuſcitata fuit ad vitā. Act. viii.

Operantē deus plus attendit q̄ op⁹.

Cain obtulit de frugibus terre munera dñō: abel de gregib⁹. ſed reſpexit dñs ad abel ⁊ mūera eius: cain vero ⁊ munera eius nō reſpexit. Genēſis. iiii.

Riſus abrahe de pmiſſione filij approbatus fuit. riſus vero ſare reprehēſus. Gen. xviii.

Signa ⁊ opa q̄ fecerūt moiſes ⁊ aaron coram pharaone: fecerūt etiā malefici egyptiorū ſz māi feſtū eſt q̄ nō equaliter accepta erāt. Exo. vii.

Equalia thurribula habuerūt chore ⁊ illi de ſecta ſua: ſicut aaron. ſed tñ nō equalit̄ accepta uit deus incenſum. Hume. xvi.

Saul qñ fuit inē pphās depoſuit veſtimenta ſua: ⁊ pphetiſare cepit: ſz nihil ei pfuit. i. re. xix.

Da extēdēs manū tenuit archā ne caderet ſ plauſtro. ⁊ quāq̄ bonū op⁹ faceret: tñ nō licuit ſibi archā tāgere a dñō ꝑcuſſus ē. ii. Re. vi.

Ozias rex iuda lepra ꝑcuſſus ē: qz voluit in- cēſū ſup altare adolere: ſz in ſe bonū op⁹ ſit. tñ ſibi nō licebat. ii. Para. xvi.

Reprobat dñs ꝑ iſaiā oblatiōes quas ſibi offerri inſtituit: ꝑpter offerentiū ꝑrauitatē: dicēs quo michi multitudinē victimarū veſtrarū: nam man⁹ veſtre plene ſūt ſanguine. Iſaie. i.

De fortitudine opandi malū.

Cain fortior fuit abel: qñ iſurrexit in eū et oc-

cidit. Gene. lili.

Multū laborauerūt illi quattuor reges q̄ p̄
magnā stragē hoīm: debellauerūt ip̄m regē soz
domoz cū ceteris. ⁊ loth nepotē abrahe captiuū
duxerūt. Gen. xlii. s̄z male euenit eis.

Abymelech filius gedeonis magnā fatigati
onē habuit occidēdo. lxxviii. fratres suos: ⁊ post
ea necimitas oppugnando: ⁊ tñ cito post est mi
serabiliter occisus. Iudicū. ix.

Saul multipliciter ⁊ fortiter persequabatur
dauid: et tñ nō potuit ppositū suū obtinere. i.
Regum. xviii.

Absalon cōtra patrē ad tps pualuit: ⁊ tñ ma
le finit. ii. Regū. xviii.

Multū laborauit ip̄e ieroboā pugnando ⁊ oc
cidendo: ad hoc vt posset ppl̄m israel auertere
a dauid. iiii. Re. xii.

Holofernes terras multas pambulādo deua
stauit: vt eas posset impio dñi sui subiugare: sed
tandē iudith caput ei⁹ āputauit. Iudith p totū

Antioch⁹ euphanos multū laborauit vt cultū
dei in iudea destrueret: s̄z in fine miserabiliter et
turpiter interiit. ii. Macha. ix.

Judas satis malus extitit: q̄ dñm suū māibus
tradidit iudeoz. Mathei. xxvi.

Impij iudei discipulos xp̄i sermonib⁹: verbe
rib⁹ ⁊ carcerib⁹: freqñt ⁊ fortit afflixerūt. Act. iiii

Cū lyssa tribunus paulū detinere pcepit fue
rūt āpli⁹ q̄. xl. iudei q̄ vouerāt se nichil gustatu
ros dōec paulū inficerēt: s̄z tñ cū secrete ad aliū
locū misit ⁊ alios a pposito ipediuit. Act. xxi

De oppressione bonorum:

Cain abel oppressit et occidit. Ge. iiii.

Sodomite ipsum loth multipliciter afflixerunt.
Genesis. xix.

Egyptij filios israel multipliciter opprimerunt.
Exodi. v.

Abymalech filius gedeonis. lxxviii. fratres
suos occidit. Iudicium. ix.

Saul dauid persequabatur: quod tamen fideliter et utiliter
ei seruierat. i. Reg. xviii. xix. xxiii. et xxvi.

Absalon intantum commouit populum contra pa-
trem suum dauid quod compulsus est de hierusalem fu-
gere. ii. Reg. xv.

Iscabel regina comminata est quod heliam occide-
ret: unde ille timens ibat quocumque cum ferebat vo-
luntas. iii. Reg. xix.

Ad imperium ioas regis iuda: lapidatus est za-
charias filius ioiade: quia arguebat populum et regem
sculptilibus seruientes. ii. Para. xxiii.

Nabuchodonosor misit holofernem principemque
populum dei multipliciter afflixit. Iudith. ii.

Amas quoque superbus et crudelis: omnium iudeorum
necem a rege asuero procurauit. Hester. iii.

Nabuchodonosor rex babilonis ananiam et so-
close eius in fornacem ardentem misit: quia statuam eius
adorare volebant. Dan. iii.

Daniel bis accusatus a malis hominibus in lacum
leonum missus fuit. Da. vi. et xiii.

Anthiochus fecit hierosolymis terribilem ho-
minum cedem. i. Macha. i.

Barides a rege demetrio tamen exercitum contra

Iudam machabeum perduxit & ipse Iudas in bello cecidit & sui comilitones ab eo fugerunt. i. macha. ix.

Proditor triphon & dolosus qui dominus suum regem athiocum adolescentem dolo occidit. ionatham & filios eius nequiter occidit. i. Macha. xii.

Herodes adulter iohannem baptistam nequit decollavit. Mathai. xiiii.

Saluator noster fuit percussus: delusus ab anna: cepha: herode. & a pilato crucifixus. Mathai. xxvii.

Princeps sacerdotum & qui cum ipso erant: iniecerunt manus in apostolos: & posuerunt eos in custodia & postea cedebant eos. Actuum. v.

Inter Stephanum lapidaverunt. Actuum. vi.

Herodes agrippa misit manus ut affligeret quosdam de ecclesia. Occidit autem iacobum fratrem domini & petrum incarceratione. Actuum. xi.

Iudei concitaverunt religiosas mulieres & principes civitatis: & excitaverunt persecutionem in paulum & barnabam & eiecerunt eos de finibus suis. Act. xii.

Iudei lapidaverunt paulum in histris: & traxerunt eum extra civitatem: estimantes eum mortuum. Actuum. xiii.

Questionarii qui per phitoniam puellam pecuniam collegerunt: postquam paulus demonium ab ea eiecerat ipsi concitaverunt principes & magistratus de philippo: ita quod paulus & socii sui iussi sunt virgis cedi & in carcerem mitti. Actuum. xv.

De oratione.

Humiliter & discrete: instanter & pie: oravit

abraham dñm p sodomitis. Gen. xviii.

Isaac deprecatur est deū p uxore sua sterili quam pariturā fore disposuerat dñs. Gen. xxv.

Jacob se ab uxore et familia sequestravit et dñm quotidie humiliter exoravit. Gen. xxxii.

Oravit dñm moyses: ut plagas ab egypto auerteret. et exaudivit eū: l3 illi male eēnt. Exo. 8.

In bello quod habuerūt filij israel cōtra amalech plus fecit moyses orando q̄ iosue preliādo Exodi. xvii.

Post adorationē vituli videbat dñs populū velle delere: sed moyses p orationis instantiam ventā obtinuit. Exodi. xxxii.

Per orationē moysi absorptus est ignis qui castra murmurantiū deuorabat. Nu. xi.

Dñs pp̄lo petēti carnes in deserto tribuit: l3 in malū eorū. Nu. xi. vbi p3 q̄ exaudito orōnis non est semp signū dei dilectionis.

Maria per orationem moysi a lepra curata ē Numeri. xii.

Populus etiā ab ignitis serpētibus afflicto/ dixit ad moysen: ora pro nobis. et oravit et exauditus est. Numeri. xxi.

Anna orabat dñm flēs largiter. loq̄bat̄ autē in corde: et vox penit̄ nō audiebāt: et tñ qđ petijt obtinuit. i. Regū. i.

Pugnaturi filij israel p̄ philisteos dixerūt samuēli ne cesses p nobis clamare: ut saluet nos de manu philistinorū. i. Reg. vii.

Nō placuit dño q̄ filij israel regē petierunt. et tñ dixit samuēli: audi vocē eorū. i. Reg. viii.

Dauid deprecatur dominum pro puo filio. ieiunauit et
tacuit super terram. Bonum fuit modum orandi: scilicet tunc da-
uid non fuit dignus exaudiri. ii. Regum. xii.

Oravit helias cum instantia magna et continue
pro pluuia quam tandem obtinuit. iiii. Regum. xviii.

Josaphat rex iuda totum se contulit ad rogandum
dominum quando audiuit quod maxima multitudo gentium uenit
contra eum. ii. Paralipomenon. xx.

Itaque quod fidelis diligens: ac prudens orauit eze-
chias rex iuda: et etiam misit ad isaiam ut oraret quando
audiuit nuncios regis assyriorum. iiii. Regum. xix.

Item alias conuertit se ad parietem: et flevit fletu
magno: idcirco uita longior obtinuit. iiii. Regum. xx.

Miro modo fuit humilis et efficax manasse oratione
ii. Paralipomenon. xxxiii.

Esdre. viii. scribit ieiunauimus et orauimus dominum
pro recto itinere: et secure euenit nobis et prospere.

Thobias iunior accepta uxore tribus noctibus
orationibus se contulerunt. Thobie. viii.

Sara filia raguelis audita contumelia ancille
perrexit in superius cubiculum. et tribus diebus in
oratione persistens: cum lachrymis dominum deprecaba-
tur: ut ab illo improperio liberaret eam: et post-
ea factum est. Thobie. iii.

Filii israel audita potentia holofernis: se ora-
tionibus contulerunt. Judith. iiii.

Et iudith ait: et nichil aliud fiat nisi oratio pro
me ad dominum. Judith. viii.

Et sic accessit ad holofernem: et prius fusa oratione
eum decollauit. Judith. xiii.

Hester locutura regi: iussit ut iudei pro ea ora-

rēt. Et nota ibidē de oratōe mardochei et hester
p̄ populo suo. Hester. xiii.

Ananias et iocuz cius orauerūt deū in fornace
dicentes. bñdict⁹ es patrū nostrorū. Dan. iii.

Susanna vidēs oē hūanū sibi deesse auxiliū
suscepit in celū et recurrit ad orōnis auxiliū: et ex
audita est. Dan. xiii.

Oravit ionas de ventre piscis et exauditus ē.
Jone. ii.

Judas clamavit in celū: et oravit p̄ dei mīa:
qñ cōuertit exercitū gorgie. i. Macha. iii.

In duob⁹ aut̄ prelys nō oravit: primo p̄ athl
ochum impatorē: et tūc nō vicit. scdo cōtra bachl
dē. i. Macha. vi. et vii.

Jonathas vidēs q̄ oēs exceptis paucis eū re
liq̄rant: scidit vestimēta sua et oravit: et postea vi
ctoriā obtinuit. i. Macha. xi.

Itē. ii. Macha. i. nos iudei scripsimus vobis
in īperu et in tribulatōe que supuenit nobis roza
uimus et exauditi sumus. Ibidē.

Itē nota. ii. iii. et vii. Machabeorū.

In euāgelīs multi et diuersi xp̄m exorabant
et suas petitiones obtinebant.

Christ⁹ in mōtē ascēdit sol⁹ orare Math. xiiii
vbi ostēdit q̄ oraturi turbas effugere debemus
ne turbemur.

Ipse modū orandi docuit Mathet. vi. Luce
xi. dicens sic orabit⁹: pater noster.

Ipse obtinere p̄misit nos qđ p̄ debitā orōnez
petierim⁹ Lu. xi. dicēs. petite et accipietis.

Itē Johānis. xiiii. si qđ petieritis patrē. et c.

Itē in stāte passiōe orauit ⁊ orare docuit. Ma-
thei. xvi. dicēs. vigilate ⁊ orate.

Ad orandū huiliter ⁊ secrete pposuit exēplū
de phariseo ⁊ publicano. Luce. xvi.

Post ascensionem dñi discipuli cū matre Ie-
su in hierusalem orantes: spiritūs sanctus accepe-
runt. Actū. i.

Apostoli volentes vnū loco iude eligere statu-
erunt duos: ⁊ orantes dixerūt: tu seīs dñe quem
elegeris. Act. i.

Stephanus in morte p se ⁊ inimicis suis ora-
uit. Act. vii.

De cornelio dicitur Actuum. ix. oratiōes tue
⁊ elemosine ascenderunt in memoriā in cōspe-
ctu dei.

Quando petrus seruabatur in carcere herod-
is: oratio fiebat sine intermissione ab ecclesia ad
deū p eo. Act. xii.

Ascendit petrus in superiorem partem domus
vt oraret pro familia inferius in domo simōis co-
rarij. Act. ix.

Orans paulus in templo tractus in stupores
mentis: vidit dñm iesum dicētem sibi: velociter
exi de hierusalē. Act. xxi.

Paulus orōnes aliorū petebat: dicēs ad Ro.
xv. obsecro vos fratres: vt iunetis me in oratiōi-
bus vestris ad deū: vt liberet me ab infidelib⁹ q̃
sunt in iudea.

Itē quoq; p alijs orabat. Romāorū primo me-
moriā vestri facio sp in orōnibus meis.

Item iacobi. v. orō fidei saluabit infirmū

Item orate p̄ inuicē vt saluemini. *Ibidem.*

De pace et concordia.

Animalia fecit deus in principio duplicia: scz masculum et feminam. hominem autem fecit vñū. *Ge. i.*

Et ex illo oēs et singuli derivati sunt. vñ sicut ab vno principio oēs descenderūt et pcesserunt: ita in eis vnitas et cōcordia remāeret.

Diuitie et copia tpaliū illā pacē et cōcordiam pluries diripuerūt: vt p̄ in pastorib⁹ abrahā et loth. *Sene. xlii.*

Itē de ysaac et pastorib⁹. *Sene. xxvi.*

Audiētes gabaonite que ioseph fecerat i iericho et hay venerūt ad eū: et fm bñplacitū ei⁹ pacē cū eo fecerunt. *Iosue. ix.*

Phinees et legati ceteri missi ad filios ruben audiētes excusationē eorū placati sūt: et vba eorū libentissime susceperunt. *Iosue. xli.*

Quāvis absalon fecisset fratrē suū occidī: tñ ad pacē patris reuocat⁹ et cū patrē psequere: adhuc tñ pater plus pacē q̄ mortē ei⁹ optabat dicens: est ne pax puero absalon? *ii. Regum de cimo octauo.*

Dixit salomon requiem dedit michi domin⁹ per circuitū et non est sathan: neq̄ occurus malus. *iii. Regum. v.*

Misit ionathas legatos ad bachidē cōponere pacē cū eo: et tamē ip̄e bachides dux fuerat i exercitu in quo iudas frater ionathe succubuit. *i. Re. ix.*

Rex demetrius ad ionathā misit eplām ver-
bis magnificis. vt magnificaret eū. dixit enī āti-
cipem⁹ facere pacē cū eo priusq̄ fiat cū alexādro
aduersus nos: et recordabitur oīz maloz q̄ feci-
mus in eum. i. Macha. x.

Cā pacis q̄ fuit tpe onie summi sacerdoti: pul-
ere ostēditur. ii. Macha. iii. scz idoneitas prela-
ti prudentis et pietas et bōitas et humilitas sub-
ditor faciunt ad pacē.

Postq̄ debellatus fuit lissas a iuda macha-
beo libenter fecit pacē cū eo: intelligens inictos
esse hebreos dei omnipotentis auxilio inniten-
tes. et misit ad eos. pmisitq̄ consentire omnib⁹
que iusta sunt: et regem cōpulsurū amicum fieri
ū. Macha. xi.

Tantam pacem et concordiam vult dominus
inter hoīes esse vt dixerit petro. q̄ peccanti vsq̄
ad septuagies septies debeat relaxare et dimitte-
re. Mathel. viii.

Pacē annūclauerūt angeli in xpī natiuitate
qz ipe inter deum et hoīem peccatorē venit refor-
mare pacē. Luce. ii.

Ipse quoq̄ discipulos pacem habere docuit.
Marci. ix. dicēs pacē habete inter vos.

Item pacē eos nūciare monuit. Lu. x.

Item ipe pacē eis reliquit. Joh. xlii.

Itē post resurrectionē pacē eis obtulit. Luce
xliii. Johānis. xxi.

Paulus in eplis suis cōiter scribit: g̃f vobis
et pax quasi neutra sine alia p̃sit.

De paciētia et mānitudine.

i ii

Ysaac patienter sustinuit qñ eñ pater immola
revoluit. Ge. xii.

Joseph facinus quod cõmiserũt in eñ fratres
sui: patienter tulit. Ge. xxxvii.

Et postea clemẽter indulst. Ge. xlv.

Lito oravit moises p maria que contra eum
locuta erat. Nu. xii.

Flũ effraim iurgãtes cõtra gedsonem: sedati
fuerunt per eius mansuetam responsionem Ju
dicum. viii.

Saul sustinere noluit q viri qui detrahebant
sibi occiderent. i. Re. xi.

Et dauid noluit occidere saul eñ psequentem
cũ tñ frequẽter potuisset. i. Re. xxiii.

Qñ abscondit orã clamidis sui: z qñ inueit euz
dormientẽ. i. Re. xxvi.

Fugiens dauid a facie absalon ait ad sadoth
si inuenero gratiam in oculis dñi reducet me. ii
Regũ. xv.

Et semel maledicentẽ sibi patienter rñdit. ii.
Regum. xvi.

Miphiboseth patienter sustinuit sententiam
male contra se latam. ii. Re. xix.

Seniores dederũt bonũ cõsiliũ ieroboã dicẽ
tes: si placueris pplo z leuiteris eos verbis cle
mẽtib⁹: seruiẽt tibi oĩ tpe. ii. Para. x.

Ghoies qui inuenerant ad captendũ heliseum
nõ pmisit ipe aliquid mali habere: sz pepcit eis
z iussit ipts mēsam apponi: z refectos eos abire
pmisit. iiii. Regũ. vi.

Executus thobias miram patientiam in omĩ

bus ostendit. Thobie. i.

Job perdēdo liberos et bōa sua et quasi seipm
patientissimus fuit. Job. i.

Patiētes fuerūt tres pueri in fornacē arden
tē missi: q̄ ibidē deū bñdicebāt. Da. iiii.

Sara filia raguelis cōtumeliā ancille patien
ter sustinuit. et q̄ n̄chil rñdit. Thobie. iiii.

Cū puniretur eleazar iter cetera ait. dñe q̄ ha
bes sc̄tām scientiam: manifeste tu scis: quia cuz
a morte possez liberari duos corporis sustineo
dolores: fm aīam vero propter timorem tuū hes
libenter patior. ii. Macha. vi.

Item nota de matre et septem filijs. ii. Macha
beoz. vii.

Item nota de patientia dñi erga seruum neq̄
Mathei. xviii.

Item nota q̄ qñq̄ cedendū est furori psequē
tiū vñ xps q̄ occidi venerat: furore iudeoz pluri
es declinauit: vt quando eum volebāt de monte
precipitare et lapidare. Lu. iiii.

Ipe quoq̄ patienter sustinuit insurias sibi fa
ctas tam verbis q̄ operibus. et in fine mortem to
lerauit turpissimā patiēter vt patet de se.

Item pro ipsum persequentibus patrem exo
rauit. Luce. xxiii.

Stephanus persecutiones et tormēta patien
ter sustinuit. Act. vii. sic et ceteri sc̄ti.

De parentū honore.

Sem et iaphet benedictionem patris merue
runt: qz ipsi nudato obsequium prebuerūt. Chā
vero maledictus fuit qz patris nuditatē derisit.

i iij

Gene. xix.

Precepit dñs per moysen Deutro. xxi. si genuerit homo contumacem et proteruum lapidibus obiectur.

Non audierūt filij hely patrem suum ipsos corripientē et ideo diuinam ultionem receperunt. i. Regum. iiii.

Quia ionathas modicum mellis gustauit contra prohibitionem patris: morti adiudicatus fuit a patre. sed tamen a populo liberatus est. i. Regum. xiii.

Absalon qui patrē de regno expellere laborauit male interijt. ii. Reg. xv.

Veniente bersabee matre salomonis: assurrexit rex salomō et adorauit eam: et positus ē thronus matri. iii. Re. ii.

Duo filij sennacherib patrem occiderūt: sed tamen neuter eorum regnauit post eum. tertio Regum. xix.

Thobias senior filium instruit: iter cetera dicens: cū acceperit deus animam meam corpus meū sepeli: et honorem prebebis matri tue omnibus diebus tuis. Thobie. iiii.

Christus Iesus descendit cū maria et ioseph: et erat subditus illis. Luce. ii.

De templo eientes et vendentes elecit dominus dicens: nolite facere domum patris mei domum negotiationis. et in hoc et in alijs patrem honorauit. Mathel. xxi. Luce. decimonono Johannis. vii.

Ego enī honorifico patrem meū. Joh. viii.

De paupertate

Patriarcha iacob recedens a parentibus suis
et vadens ad laban fratrem matris sue: nec alius nec
famulum legitur habuisse: sed in loco baculo transiit
Iordanem. Et quando dormire voluit lapides capi-
tuli supposuit. Gene. xxviii.

Moyses pascebat oves iethro socii sui. ubi
patet quod proprias non habuit: quia alienas pasce-
bat. Exo. iii.

Saul uno puero contentus: fuit ad querendas
asinas patris sui. i. Re. ix.

Pauper et pius fuit dauid: qui cum ovibus patris
in pascuis remansit. i. Regum. xvi.

Pauper fuit helyas quando petebat a vidua sarepta-
na. buccellam panis et paululum aque: tertio
Regum. xvii.

Filii prophetarum sub heliseo in paupertate ma-
gnavixerunt: qui parum panis et insipidum comedebant
pulmentum. iiii. Regum. iiii.

Filii rechabitarum patris sui precepto obedi-
entes sub hieremia domos non edificabant: seminem non
serebant: vineas non habebant. iiii. Regum. xxi.

Nabuzardan dum transiret terram iuda: pau-
peribus nichil habentibus percipit: divites et poten-
tes occidit: vel captivos in babilonem secum duxit.
iiii. Regum. xxv.

Exemplum paupertatis in christo habemus: qui fu-
it de paupere matre natus: et in presepio positus.
Luce. ii.

In cruce locum non habuit: ubi reclinaret ca-
put. Mathei. xxvii.

i iiii

In fine nudus inter latrones suspensus fuit
Johānis. xix.

Discipuli xpī de statu paupere electi sūt. Ma
thei. iiii.

Inueni querētī quid faciā et vitā eternā possi
debo: rēdit xp̄s: vade et vende oīa q̄ habes et da
pauperibus. Mathēi. xix.

De paupere lazaro Luce. xvi.

Pauperes ac debiles ad cenam magnā intro
ducti sunt. Lu. xiiii.

Petrus pauper fuit qui nec aurū nec argētū
possidebat. Act. iiii.

Itē paulus dicit se fuisse in fame siti et nudita
te. ii. Corinth. xi.

Miram remunerationem p̄misit xp̄us relin
quentib⁹ oīa. Mathēi. xix.

De peccato:

Peccatum erubescentiā in homīne causat:
nā p̄imi parentes in statu innocentie de sua nu
ditate non erubescabant sed statim post pecca
tum erubescētes: fecerunt sibi operimentū. Ge
ness. ii. et iii.

Itē insatuat vnde credebat adam a facie dñi
se abscondere. Ge. iiii.

Itē timorē incutit. vñ adā postq̄ peccauit di
xit: timui eo q̄ nudus essem. Ge. iiii.

Itē enormitas scelerū ad aures dei clamat.
Gen. iiii. Ecce vox sanguinis fratris tui clamat
ad me de terra. et iter. Ge. xix. Clamor sodomor
um clamat ad me.

Peccatum puniuit deus temporaliter p̄t̄ in

adam: eua: cain: sodomitis. &c.

Itē in filiis israel in multis locis:

In pharaone: Exo. x.

Fecerūt filij israel malū: in quo dñs iratus tradidit eos in man⁹ diripiētū eos: q̄ ceperūt & vendiderūt eos hostibus suis. Iudicū. ii.

Salomonē prudentissimū infatusuit peccatum. iiii. Re. xi.

Itē famā eius maculauit. vñ ecclesiastici. xlv. dediti maculā in gloria tua.

Postq̄ iozabab rex iuda cepit ambulare p̄vias regū israel: pessime recessit ab eo edō: & noluit ei soluere tributum cōsuetū. iiii. Regum. viii. ij.

Para. xxi.

Dereliquerunt filij israel precepta dei & fecerūt sibi deos conflatiles: seruiērūt baal. Et post ea sequit̄: translatus est israel de terra sua. iiii. Regum. xvii.

Deserta est hierusalē: & ōs vrbes iuda: p̄pter malū quod fecerūt: vt me ad iracūdiā puocarēt. Miere. xliii.

Cū sanasset deus hoīem in grabato facientem postea inueit eū in templo & ait. ecce sanus fact⁹ es: iā ampli⁹ nolī peccare: ne deterius tibi aliqd contingat. Johā. v.

Mulieri in adulterio deprehensa ait ch̄: nō. vade & amplius nolī peccare. Joh. viii.

De penitentia.

Quādiu maria soror aarō māsit extra castra filij israel nō p̄cesserūt per desertū. Nu. xii.

Audiēs populus israel dñm iratum esse p̄p̄

murmurationes eorum: luxit nimis. et in mane plus
facere voluit quod dominus precepit. Num. xlii.

Ad vocem angeli improantis populo peccanti
beneficia dei leuauerunt omnes voces suas: et fleue-
runt. Iudic. i.

Dixerunt filii israel ad dominum: peccauimus: tu red-
de quicquid tibi placeat. Et sequitur: doluit dominus super
miseriam eorum. Iudic. x.

Cito penituit dauid quoniam nathana prophetam ipsum de
adulterio reprehendit. ii. Re. xii.

Achab rex israel sceleratissimus coopuit car-
nem suam cilicio: ieiunauit et dormiuit in sacco: am-
bulauit demisso capite: et tunc mutata est pena sua
quam meruit. iii. Reg. xxi.

Manasses rex iuda vincitus cathenis: et in ba-
bilonem ductus: egit penitentiam valde coram domino
et reduxit eum dominus in hierusalem in regnum suum. ii.
Para. xxiii.

Lamentante esdra pro peccatis populi dictum est ei:
si est penitentia in israel: suppeditamus fedus
cum domino deo nostro. Esdre. x.

Audit terribili potentia holocaustis: sacerdo-
tes induerunt se ciliciis: et ex toto corde omnes ora-
bant dominum ut visitaret populum suum. Iudith. liii.

Ipsa iudith habens superlubos suos cilicium: iei-
nauit omnibus diebus suis: preter sabbata et neome-
nia et festa domus israel. Iudith. viii.

Job quoniam esset iustus et timens deum ac recedens
a malo: tamen dicebat. ego ago penitentiam in fauil-
la et cinere. Job. xlii.

Reuertite ad predicationem ione: induerunt saccos

a minore vsq; ad maiorē: et p̄dicauerūt leiuntuz
et egerunt penitentiā. Ione. iiii.

Appropinquāte exercitū thimothēi: macha-
be⁹ et q̄ cū illo erāt dep̄cabant dñm: capita terra
asp̄gētes lūbosq; cilicijs p̄cincti: ad altaris cre-
pidinē puoluti: vt sibi eēt ppici⁹ et inimici eorū
inimicus. ii. Mach. x.

Johannes baptista sanctificatus anteq̄ nat⁹
austeram vitam duxit. Unde de eo dixit xp̄s ip̄e
venit non manducans neq; bibens. Mathei. xi
Luce. vii.

Christus predicationem suam a penitentia
legitur incepisse. Mathei. iiii.

Exēplū p̄nie de magdalena. Luce. vii.

Itē de petro xp̄m negante. Mathei. xxvi:

Itē de oue perdita in deserto.

De dragina perdita in domo. Luce. xv.

Item de filio prodigo. Ibidem.

At induceret dñs hoīes ad faciendū p̄niā:
exemplū posuit de his sup quos cecidit turris et
occidit eos. subdens: si non penitentiā egeritis
simul oēs peribitis. Lu. xlii.

Querētib⁹ iudeis q̄busdā corde cōpūctis qd
faciemus viri fr̄es: ait eis petr⁹: p̄niā agite: et
baptisetur vnusq; vestrū. Act. ii.

Auditis rōnibus petri quare inerat ad corne-
liū et eū baptisauerat: tacuerūt fratres: et glori-
ficauerūt deū dicētes: ergo et gētib⁹ penitētiā
deus ad vitā dedit. Actū. xi.

Tota vita christi penitentia fuit.

De p̄seuerātia et cōstantia.

Joseph qui a dñā singulis diebus molestat⁹
fuit: perseveranter resistit: operi nephando. Ge-
nesis. xxxix.

Moses nunq̃ vinci poterat: vt vel in egipto
remaneret vel vt paruulos ⁊ iumenta pharaonis
relinqueret. Exodi. x.

Dauid reprehensus a fratre suo ⁊ etiā a saul
dissuasus: nō destitit ab icepto: s; viriliter pugna-
uit ⁊ vicit. i. Regū. xvii.

Perseueranter egit ioab in obsidione rabath
dōe capta esset ciuitas. ii. Regū. xii.

Itē cōtra absalon. ii. Re. xviii.

Itē cōtra sibiā filiā botri in obsidione ciuitatis
abela. ii. Re. xx.

Quāuis neemias i edificādo multa pass⁹ fue-
rat impedimēta: nō tñ ab ope cessauit: dōe mu-
rus eēt totaliter cōstruct⁹. Heemie. iiii. ⁊. v.

Thobias licet plaga cecitatis eēt pcussus: in
timore tñ dñi cōtinue pmāsit. Thobie. ii.

Heliachim sacerdos magnus allocut⁹ est oēs
israel dicēs. scitote qm̃ dñs exaudiuit orōnes ve-
stras: si pmanseritis in orōnibus ⁊ ieiunijs in cō-
spectu dei. Iudicū. iiii.

Mardocheus cōstāter se abstīnuīt: ne aman-
supbū adoraret. Ester. iii.

Socij danielis constant regi dixerūt. notū sit
tibi rex: q̃ statuam tuā nō adoramus: ne tuos
deos colimus. Dan. iii.

Daniel non dimisit ppter crudele decretum
darij regis persar: quin deū ter in die adoraret
Danielis. vi.

Susanna cōstanter resistit duob⁹ senib⁹ nec
eis cōsentire voluit. Dan. xiii.

Eleazar⁹ multa tormēta ⁊ mortē pseueranter
sustinuit: qz noluit ꝑ legē suā carnes porcias co
medere. ii. Macha. vi.

Itē de pseuerantia matris ⁊. vii. filioꝝ. secun
di Macha. vii.

Discipuli christi cū matre iesu ⁊ alijs mulieri
bus post ascēsiōnē dñi pseuerantē permanserūt
in oratōe. Actū. i.

Principes iudeoꝝ vidētes petri cōstantiam
⁊ iohānis: admirabant. Act. iiii.

Paul⁹ in cōfessiōe nois christi: multis tribu
lationib⁹ pseuerabat. Act. xx.

Alij etia sc̃ti oēs in christi cōfessiōe legūtur vs
q̃ ad mortē perseuerasse.

De permissione.

Bonī permittunt mala fieri ppter diuersas
cās. sicut iacob pmisit abduci beniamin tenere
dilectū: ppter necessitatē victualū ad instātiā
filioꝝ Ben. xlii.

Moses pmisit dari libellum repudiij odiosis
vxoꝝibus: qz timebat in eis vxoricidium. Deut.
xxiii.

Dauid volenti cū populo suo exire ad plium
dixit: populus melius est nobis vt in vrbe mane
as. ad quos rex ait: qđ vobis videē rectū hoc fa
ciam. ii. Re. xviii.

Cognouit simon q̃ triphon cuz dolo petebat
duos filios ionathe ⁊ centū talēta argenti: iussit
tñ argentū ⁊ pueros dare ne inimicicias populi

aduersum se eōcitaret. l. Macha. xlii.

De preceptis.

Preceptū leue ad implendū: breue ad recipiendū: facile ad retinendū: dedit dñs pñio parenti dicens: ex oī ligno paradisi comedetis. Ge. ii.

Ipse aut male custodiuit: et penam magnam incurrit. Ge. iii.

Fecit noe que pcepit dñs. ideo in diluuiō saluatus est. Ge. vii.

Balaā ariolus dixit balach regi moab: nōne dixi tibi q quicqd imparet dñs: hoc facerē. Ihu. xlii. ecce quantā reuerentiā habeat hō mal⁹ ad imperium dei.

Specialē mentionem fecit dñs iosue de meditātōe et obseruatōe legis: qñ constituit eum ppli ducem. Josue. i.

Ipse autem non preteruit de mandatis dñi vniuersis. necvnum quidē verbū qd dñs iusserat moisi. Josue. xi.

Saul tam signāter electus. ppter trāsgressiōnē precepti plectus est. i. Reg. xv.

Rex dauid instruēs filiū suū salomonē ait: tūc pficere poteris: cū custodieris precepta q dñs pcepit moisi. i. Para. xlii.

Ordināte ioiade sūmo pōtifice duxerūt filiū regis et imposuerūt ei dyadema: dederūtq i manu eius tenendā legem: et constituerūt eū regēz ii. Para. xlii.

Cōquerēdo dixit dñs hieremie. xxv. pualueft sermones ionadab filiū rechab: quos pcepit eis: vt non biberent vinū: quia obedierunt precepto

patris sui: ego aut locutus sum vobis: et vos me
non audistis.

Susanna melius iudicavit incidere in manus
hominis quam derelinquere legem dei. Dan. xiii.

Multi sub antiocho maluerunt trucidari quam le-
gem dei refringere. i. Macha. i.

Due mulieres que natos secundum legem et preceptum
domini circumciderunt eorum infantibus ad vbera suspens-
is precipitate sunt. ii. Macha. vi.

Item nota de eleazaro quale mortem sustinuit quod
noluit carnes in lege prohibitas comedere. ii. Ma-
chabe. vi.

Item nota de matre cum septem filiis. ii. Ma-
chabeo. vii.

Pariter iohannis baptiste erant incedentes in
omnibus mandatis et iustificacionibus domini. Luce. i.

Adolescens querenti a christo: quid faciam et vitam eternam
possidebo: respondit ei: si vis ad vitam ingredi ser-
ua mandata: et vende omnia. Mathei. xix.

Ad seruandum precepta domini nos inducunt alie crea-
ture: que sine difficultate obediunt ei. De bonis an-
gelis non est dubium quod sint ministri eius: et faciant
voluntatem eius. ps. cii.

Unde. ii. Para. imperauit dominus angelo per-
cutienti.

Item de malis spiritibus. Luce. iii. precepit dominus
spiritui immundo ut exiret ab homine: et exiit.

Item precepit soli ut non occideret. Josue. ix.

Item precepit coruis ut pascere heliham: et fece-
runt. iii. Regum. xvii.

Preceptum posuit et non preteribit. Psalmo. lvi.

De prelatis et principibus bonis.

Bonus prelatus fuit moyses populo israel: qui
pro eius liberatione totiens ad pharaonem accessit
Exodi. vi.

Populum timentem confortauit dicens: nolite timere: dominus pugnabit pro nobis. Exo. xliii.

Clamabat ad dominum pro populo: quoniam populus eius murmurabat. Exo. xvi.

Cum pugnaret contra amalech ipse ad orandum se conuer-
tit et populum multum iuuauit. Exo. xvii.

Recessurus a populo in montem iturus: bonos vi-
carios. scilicet aaron et hur eis reliquit. Exo. xxiiii.

Aidebatur dominus populum velle delere: et moyses
in gentem magnam exaltare: sed moyses pro popu-
lo incessanter orabat: nec dignitatem altiorē cu-
piebat. Exo. xxxii.

Desiderabat etiam quod omnes de populo propheta-
rent in honorem suum in hoc nimium videretur mi-
nors fuisse. Nume. xi.

Etiam ipse moriturus dominum sollicitè rogauit:
ut dominus populo de duce idoneo prouideret
Numeri. xxvii.

Seruiuit israel domino omnibus diebus iosue propter
quod bonus prelatus multum iuuauit ad bonitatem
populi. Josue. xxiiii.

Samuel iudicabat israel et circuebat bethel
et galgala et masphat: ut qui indigebant eo facilius
posset ad eum habere accessum. i. Re. vii.

Dixit etiam ad populum: absit a me hoc peccatum
ut cessem orare pro vobis: et docebo vos viam rectam
et bonam. i. Regum. xii.

Aldēs dauid angelū pplm pcutientē p se et p
eis orauit. ii. Regū. xxiii.

Salomon rectum dedit iudicium: vnde omēs
timuerunt eum videntes dei sapientiā esse in il
lo. iii. Regum. iii.

Signū est dilectionis dei: qñ principem ac p
latū bonū populo cōcedit. Unde dixit sabbare
gina salomoni: qz te dilexit de⁹ israel: iō posuit
te regem super eum: vt facias iudicium et iustici
am. iii. Regum. x. et ii. Paral. ix.

Quādiu vixit ioiada summ⁹ pōtifex ioas rex
iuda bon⁹ fuit: sed ipso mortuo ad multa mala
se conuertit. iii. Regū. xii.

Josaphat rex iuda constituit iudices sup po
pulū: et diligenter eos instruxit: secundo Para
lipo. xix.

Bonus dux fuit machabeus: et fratres eius
post eū. Macha. per totum.

Causa pacis et boni status ciuitatis: dicitur
fuisse prudentia et pietas onie sacerdotis: et sub
ditoz. ii. Macha. ii.

Saluator noster bon⁹ pastor aīam suam p no
bis posuit. Johis. x.

Petrus pastor ecclie videns iudeos male de
discipulis sentientes: confidenter eos excusauit
et iudeos superauit. Actū. ii.

Bonus prelatus dē esse sapiens et discretus.
Sapientie. vi. diligite lumen sapientie qui pre
estis populo. aliter enim potestis mundū ab im
mundo spiritu discernere nec populum sibi cō
missum fideliter regere: aut iuste iudicare.

Bonus prelatus debet inter subditos officia
disponere sicut fecit moyses q̄ de cōsilio iethro
soceris sui cōstituit in pp̄lo decuriones quinquagenarios et decanos. Exo. xviii.

Item debet pusillanimos et timidos aīare sicut fecit moyses q̄n dixit pp̄lo pauescēt. nolite timere. Exo. xliii.

Item debet oppressiones defendere: sicut onias q̄ restituit heliodoro templū dñi volenti spoliare. ii. Macha. iii.

Item debet pigros excitare: sicut fecit iacob filios suos audiēs q̄ alimenta in egipto venderetur dicēs. quare negligitis. Ge. xlii.

Item indigētib⁹ p̄ posse suo necessaria mīstrare sicut fecit heliseus q̄n panes distribuit inter filios prophetarū. iiii. Reg. iiii.

Item debet superbos refrenare et increpare ut fecit moyses dicens: multum erigimini filiū leui. Numeri. xvi.

Samuel etiā dixit saul: quare nō audistis vocem dñi. i. Regū. xv.

Item debet distantes vīstare et precipue ad eum ire non valētes: sicut fecit samuel circuitendo et iudicando. i. Reg. vii.

Item debet delinquentes punire: sicut fecit moyses quando vitulum aureum adorauerunt. Exodi. xxxii.

Item debet cōtumaces et pestiferos de grege expellere et extirpare: sicut fecit moyses de thore et illis qui eis adheferunt. Num. xvi.

Item debet pro omnibus assidue orare sicut fe

est moyses et samuel. 7c.

De prelatiis malis.

Precepit dñs moysi dicēs: tolle omnes principes populi et suspende eos contra solē qz mali erant. Nu. xxv.

Dixit moyses ad aaron qñ fecit p p̃lo vituluz quid tibi fecit p p̃s hic: vt induceres super euz peccatū hoc maximū: quasi multū peccaret prelatus in subditos qñ eoz prave condescendit voluntati. Exodi. xxxiii.

Totū pondus prelīj versum est in saul. et occisus est. i. Re. xxxi.

Malus fuit et deo nō placuit roboam: qz populum nimis grauare voluit: et ideo magnā ei⁹ partē pdidit. iij. Regū. xii.

Ipse quoq; ieroboam populū idola fecit adorare. iij. Regū. xii.

Rex syrie precepit principibus et turbis suis dicens: non pugnabitis contra maiorē ⁊ minorē quēpiā: sed p̃ regē israel solū: qui fuit ahab nequissimus: licet habitū mutasset tñ occisus est. tercio. Reg. xxi.

Manasses rex seduxit iudā ⁊ hitatores hierusalem: vt facerēt malū. ii. Para. xxiij.

Nabuchodonosor dñs Babilonie. xlii. tu ei⁹ didisti terrā tuā: tu populū occidisti.

Sedechias dixit principib⁹ hieremlā occidī petētib⁹ ecce in māib⁹ vestris ē: nec fas ē regē vobis quē negare. Hieremie. xxviii.

De malis principibus ⁊ prelatiis dicitur Ezechie. xxxiii. ve pastoribus israel: qui pascabant

k ij

semetipsos: nōne greges a pastorib⁹ pascunt Et
nota ibidē multa cōsequēter.

Mali fuerunt presbyteri qui susannā ad mor-
tem condemnabant eo q̄ noluit eis consentire:
cum ex hoc magis meruisset laudari. Danielis
xiii.

Rex demetrius cōstituit alchimū pditorem
et impium in sacerdotio: et mādauit vt in filios is-
rael faceretur tione. i. Macha. vii.

Bachides elegit viros impios et cōstituit eos
dños regionis et expugnabat amicos iude. pri-
mo Macha. ix.

Proprietatē maloz prelatorz tangit domi-
nus. Mathei. xxi. super cathedrā moysi sede-
runt scribe et pharisei. et dicūt et nō faciūt Et se-
quitur clauditis regnū celoz ante hoīes: et vos
non intrabitis.

Item iohannis. x. mercennarius est qui non
est pastor: videns lupum venientem: dimittit o-
ues et fugit.

Pilatus sciēs q̄ iudei xpm p inuidiā sibi tra-
didissent: tñ ppter fauorē ppli tradidit eū volū-
tati eoz. Mathei. xxvii.

Principes sacerdotū et qui cū illis erant inie-
cerūt manus in aplos: et posuerūt eos in publi-
ca custodia. Actū. iiii.

Itē nota quō princeps sacerdotū paulū percu-
t fecit. Actū. xxiii.

De prodicione.

Saul promisit dauid se daturū filiā suā:
vt per hanc occasiōem posset a philisteis occidi

1. Regum. xviii.

Saluauit dauid habitatores ceyle ab exercitu philistinorum: et tñ voluerūt eū tradere saul ipsum persequenti. 1. Reg. xxiii.

Postq̃ saul fleuerat dolens de persecutione dauid. ⁊ eidem iurauit: postea persecutus est eum ita nequiter sicut prius. 1. Reg. xxiiii.

Arias litteras tulit a dauid ad ioab de morte propria. ii. Reg. xi.

Cum saluaret ioab amasam quasi vellet euz osculari: percussit eum et effudit intestina eius. ij. Regum. xx.

Zamrib dux medie patris equituz occidit helam dominum suum regem israel: ⁊ regnauit post eū. vii. diebus tñi.

Obsessus ei ⁊ circūdat⁹ ab hostib⁹ i ciuitate seipm cū palatio succendit. ii. Re. xvi.

Duo filij sennacherib ipm dñm suū in templo occiderunt: neuter tamē post eum regnauit. iiii. Regū. xx.

Duo tanitores asueri in ipm insurgere volebant et eum occidere. Ister. ii.

Ismael filius nathanie ⁊ multi alij euz conuerunt ad gedeonem: et post prandium ipm occiderunt. Ihere. xli.

Antiochus misit tribunū in ciuitates iuda q̃ venit in hierusalem: et loquebatur illis xba pacifica in dolo: ⁊ ipsi crediderunt ei. et postea repente irruit super ciuitatem: et percussit eū plaga magna. 1. Macha. i.

Antiochus cum non posset capere ciuitatem

k iij

hierusalem misit ad illos qui in ea erant pacem
facere: et illi receperunt eam et iuravit eis rex: sed
cito rupit iuramentum: et destruere fecit murum in
giro. i. Macha. vi.

Cum ambularet triphon cum rege anthiocho
filio suo adolescentem: dolo occidit eum: et regnavit
post eum. i. Macha. xiii.

Ptolomeus filius abiada gener summi sacer
dotis: fecit convivium simoni et duobus filijs eius: et
cum inebriati essent occidit eos. i. Macha. xvi.

Appollonius veniens in hierusalem pacem sta
mulans quievit usque ad diem sabbati: tunc iudeis
feriantibus: ingentem multitudinem peremit.
ij. Macha. v.

Judas machabeus illos qui pecuniam acces
perant: et inimicos suos abire permiserunt: tanquam
perditores occidit. et confestim turres occupavit
ij. Macha. x.

De proditiōe iude quomodo iesum tradidit
Mathei. xxvi.

Item quomodo paulus fuit traditus. Act. xxiii

De providentia dei.

Fratres ioseph ipsum extinguere crediderunt
sed tamen deus aliter ordinavit. Ge. xxxvii.

Laban mercedem iacob frequenter mutavit: ut
lucrum ei subtraheret. sed tamen dei providentia ali
ter disposuit. Gen. xxx.

Postquam percusserat moyses egyptum: et post
hoc corripiendo hebreum offenderat eum: fugit
de egypto multis annis quasi nunquam reversus. de
providentia dei tamen remissus: et eduxit filios israel

Exodi. ii.

Quāvis deus multoties pmitteret filiis isrl
introducere in terrā melle ⁊ lacte manentē: duo
tñ tñ ex illis qui exierūt de egypto. s. iosue ⁊ ca
leph: terrā illam ingressi sunt. reliq̄ vero nō: sed
paruuli tñ. Nu. xlii.

Filios israel deus sua pudentia. xl. ānis pa
uit in deserto: et eorū vestimenta a consumptiōe
seruauit. Deutro. xxix.

Samson de sterili matre angelo nūciante na
tus est. et post multa mirabilia ad vltimū ruina
domus oppressus. Iudicū. xvi.

Filij israel cōtra fratres suos filios beniamī
de cōsilio ⁊ volūtate dñi pliantes. bis debellati
sunt. sed illos postea penitus deleuerunt. Judi
cum. xx.

De archā ab infidelib⁹ capi pmisit: et p eā m̄
ta miracula fecit. et cū reducere. lxx. magnos
viros pcussit. ⁊ alios multos. s. l. milia de plebe
qui eā viderāt. i. Reg. vi.

Dauid minimus erat inter frēs suos et quasi
nulli⁹ reputatōis quē tñ de⁹ de sui puidētia in re
gē exaltauit. i. Re. xvi.

Salomoni dedit deus sapientiam: diuitias.
prosperitatem et pacem: ita q̄ non erat sathan
neq̄ occursus malus in regno suo: et tamen in fi
ne permisit ipm infatuari et peccata cōmittere
propter quod inimicos ⁊ aduersarios sibi susci
tauit. iiii. Regū. xi.

Precepto dñi ieroboā sup. x. tribus perfect⁹
est: qui tñ pplm ad ydolatriā maliciose induxit

k iij

tertio Regū. xlii.

Duos principes quinquagenarios dñs ad orō
nē helye igne cōsumpsit. iiii. Regū. i.

Rex israel manasses multa facinora ppetra
uit: et postea cathenis vinct⁹ duct⁹ ē in babilonē
et ibi penitentiam egit: et exauditus est et redus
ctus. ii. Para. xxxiii.

Iosias rex iuda cum sanctissimam vitā duxis
set: tandem perrexit vt dimicaret s̄ nechaio regē
egypti dicentē sibi: desine aduersus deū facere
qui mecū est: ne interficiant te. nō accevit iosias
et iō male successit ei. ii. Para. xxxv.

Precepit dñs iōne vt predicaret adhuc. xl. vi
es et ninive subuerteret: s̄ tū sciret eos penitentia
acturos. Ione. iii.

De redēptionē nostrā i filio suo mirabiliter
puidit: vt paret in euangelio.

Petrus xp̄m ter negavit. Math. xxv.

Thomas de resurrectione dñi dubitauit. Jo. xx
Sed prouidit deus q petrus ex hoc initior fuit
erga peccatores. Thomas exemplū fidei ad fu
tuos fideles.

Ap̄li qui a iudeis fuerūt incarcerationati: diuina p
uidencia sunt educti. Act. v.

Facta est discensio inter paulum et barnabā
de iohāne marco: ita q ab inuicē discedebant. s̄
hoc ex diuina puidētia est factū ppter hoc vt ver
bum dei pluribus nūciaretur. Actū. xv.

De p̄speritate mundana.

Prosperitas et abūdantiarū tpaliū frēq̄nt

ocasio est multorum peccatorum. Patet in sodomitis: qui habitabant in regione que irrigabatur sicut paradisus domini. Gen. xix.

Sed cum esset angelus domini cum eo in area frumentum excuteret: fuit bonus et cum angelus domini visitavit. post victoriam male se habuit. Iud. viii.

Saul antequam rex esset: humilis et bonus fuit: sed postquam regni gubernacula suscepit: intumuit: et mandatum domini preterivit. i. Regum. xv.

Post multas guerras et victorias de inimicis obtentas: remansit dauid quietus in hierusalem et tunc adulterium commisit et homicidium. ii. Reg. xi.

Occasione multitudinis subditorum fecit dauid populum numerare: quod peccatum dominus grauer punit. ii. Regum. xxi.

Salomoni plus nocuit rerum abundantia quam profuit sua sapientia. quia de rebus temporalibus aras idolorum et concubinis suis construxit. iii. Reg. xi.

Amasias iuda debellavit edom. et inde eleuatus est cor eius: et voluit contra ioas regem israel bellare: et male successit ei. iii. Re. xlii.

Cum roboratum fuisset regnum roboam et confortatum dereliquit legem domini et omnis israel cum eo. ij. Paral. xii.

Comederunt et saturati sunt et inpinguati sunt: et abundauerunt deliciis. et sequitur te autem magis ad iram cum iam provocauerunt. Iheremie. ix.

Mundana prosperitas amicos carnales multiplicat quos aduersitas sepe fugat. unde quod diu iob plagatus fuit: venerunt ad eum amici sui: sed nihil ei dederunt. Postquam autem dominus omnia que fuerant iob

addidit duplicia: venerunt ad eum omnes fratres sui
et cuncti qui nouerant eum consolati sunt eum: et portauerunt
ei munera. Job. xlii.

Thobia a cecitate sanato venerunt consobriini
eius: et consolabatur eum. Thobie. xi.

Et non leguntur fecisse quoniam pauper erat: et uxor ei
opus extrinsecum exercebat. Thobie. ii.

Aman diues inuidebat mardocheo: nihil re
putans se habere: quod diu illum uidit in porta regis
manere. Esther. v.

Adolescens ille qui acquisit a domino quod posset uitam
eternam habere: habebat multas possessiones: tunc
circo postquam autem Christus dedit ei consilium perfectionis
ut venderet omnia. et. abiit tristis. Mathei. xix. et
Luce. xvi.

Hora de diuitie epulante. Lu. xli.

Emptiores uille et bouum: et qui uxorem duxit
vocati ad cenam domini se excusauerunt: tanquam alijs
occupati: pauperes autem et debiles fuerunt in
troduciti. Luce. xiiii.

Uides iesus ciuitatem hierusalem pace et quiete fru
entem et uenturas sibi misérias ignorantem: fleuit di
cens: si cognouisses et tu suppleres. Lu. xix.

De prudentia et discretione humana.

Abraham intra segyptum prudenter celauit sarā
esse uxorem suā. Ge. xii.

Itē prudenter celauit se a loth nepote suo: ne
pastores ad inuicem litigarēt. Ge. xiii.

Itē discrete ante mortem diuisit filijs suis parti
ones suas: ne postea ad inuicem cōcertarent. Ge
nesis. xxi.

Rebecca prudenter ordinauit q̄ iacob patris
bñdictionē obtineret: et postea eū recedere fecit
donec quiesceret furor fratris sui. Ge. xxvii.

Prudēter egit iacob qñ seruauit lōbā: vt mer
cedē dignā p̄ seruicio recipet. Ge. xxxi.

Item qñ debuit frater obulare irato: munera
p̄misit vt eū placaret: ⁊ res suas et familiā dimi
sit: ne irruente fratre totum simul perderet. Ge
nesis. xxxii.

Prudēter se habuit ioseph in domo pharao
nis: somnia exponendo: et famē p̄dicendo: ⁊ oīa
discrete ordinando. Ge. xli.

Moses ante q̄ terrā promissionis inuaderet
prudenter misit exploratores: vt ei⁹ p̄siderarēt
cōditiones. Nu. xlii.

Exploratores iosue prudēter latebāt: donec
querētes eos ad pp̄riā redissent. Josue. ii.

Phinees ⁊ alij nūcij missi ad filios rubendi
scrite locuti sūt: et illi eos verbis prudētissimis
placauerūt. Josue. xxi.

Magna prudentia vsus est iosue: ponendo i
sidias iuxta ciuitatē hay: et fugā postea sectan
do. Josue. viii.

Prudēter fecerūt pacē gabaonite cū iosue et
ille eos discrete in seruitutē redegit. Josue. ix.

Filij israel pugnātes cōtra filios beniamin fu
gā arte simlauerūt. ⁊ sic eos a ciuitate extractos
penitus debellauerūt. Iudicū. xx.

Dauid in oībus factis suis prudēter agebat
i. Reg. xviii.

Ipe enī corā achis quasi fatuū se simulauit: ⁊

qua si furientē: vt sic ab eo fugere posset. i. Reg
xxi.

Abigail prudēter dauid placauit iratū: con-
travirū suū nabal. i. Reg. xxv.

Nathan ppheta prudēter a pabola ipm da-
uid corripere cepit et arguere. ii. Reg. xii.

Prudenter egit ioab ad hoc qd p mulierē the-
cuitē faceret absalō reuocari. ii. Reg. xiii.

Audiēs bersabee qd adonias regnare vellet:
prudenter locuta ē ad dauid p se et filio salomo-
ne. iii. Regum. i.

Salomon prudenter inter duas mulieres iu-
dicauit. iiii. Regū. iti.

Studiose fecit hieu: fingēs se in pphetā baal
ipz baal adorare et postea ipos occidit: et altare
baal destruxit. iiii. Re. x.

Prudenter phibuit ezechias rex iuda ne po-
pul⁹ nūcū regis assyriorū blasphemātib⁹ rñderet
Nō enī expedit pplm rñdere: aut p infideles di-
sputare. iiii. Reg. xviii.

Ezechias intelligens regem assyriorū contra
hierusalem venturum prudenter capita fontū
extra ciuitatem obturauit: muros reparauit: et
bellatores optimis sermōib⁹ cōfortauit. et post-
ea ad adorandū dominum se conuertit. ii. Isa-
ra. xxxii.

Neemias cū magna sollicitudine et prudētia
muros hirīm edificauit. Neemie. ii. et. iiii.

Prudēter egit iudith ad liberationē populi
sui. Iudith. viii. ix. et. x. et vsq ad. xiii. inclusiue.

Prudenter egerūt mardocheus et hester pro

78
liberatione iudeoy. Mester. lll. v. et. vii.

Daniel duos senes iudices susannā falso accu-
santes cōuicit. Dañ. xiii.

Itē visiones nabuchodonosor prudenter ex-
posuit. Dañ. ii. 7. iiii.

Itē machabe⁹ prudenter se subtraxit: qñ nī-
chanoz eū dolo capevoluit. i. Macha. viii.

Cōstituta fuit dies in qua iudas cū nichano-
re loq̄ba^t. Ip̄e aut iudas p̄cepit armatos esse in
locis oportunis: si forte ab hostib⁹ aliqd mali o-
rīret. ii. Machabe. xiiii.

Cum iussisset tribun⁹ paulū cedi flagellis re-
spondit paulus prudenter centurioni sibi astan-
ti: si licet vobis hoīem romanū 7 indemnatum
flagellare: et discesserunt qui eum torturi erant
Actū. xxi.

Cum vellet paulus a grecia ī syriam nauiga-
re: vt intelligeret sibi a iudeis paratas insidias
prudenter declinauit: et venit per macedoniam
Act. xx.

Item nota de eius prudētia. Actuum. xxiii.
Cum sciret q iudei iurauerant cibum se non gu-
sturos donec eū occiderēt: ip̄e fecit hoc prudē-
ter tribuno nūciari: qui eum de nocte ad felicem
presidem cum armatis transmīsit. 7 plura alia
nota ibidem.

Cū festus preses vellet paulū ecōtra in hiern-
salē reducere: sciēs paul⁹ eoy maliciā: discrete 7
prudēter ad Cesarē appellauit. Act. xxv.

De pueris bone indolis

Ysaac nec cōtra dixisse nec murmurasse legē

qñ pater voluit eū immolare. Gen. xxi.

Joseph septem fratres suos apud patrē suū de crimine pessimo accusauit: per quod pater q̃ mundus erat et peccatū eorū detestabatur. patrī vero volenti eū ad fratres mittere ait presto sū Genes. xxxvii.

Samuel puer bonus ministrabat in cōspectu dei. i. Regum. iiii.

Dauid puer paruus et huilis erat qñ in rege vinctus est. i. Regū. xvi.

Joas filius iozā regis iuda puer septē annorū erat: qñ regnare cepit. fecitq̃ qd bonū erat corā dñō cūctis diebus ioiade sacerdotis. iiii. Regū. xii. et. ii. Para. xliii.

Post mortē aut ioiade cōuertit se ad malum Octo annorū erat iostas cū regnare cepisset. fecitq̃ qd placitū erat corā dñō. iiii. Reg. xii.

Thobias cū eēt iunior p̃b⁹ i tribu neptalim nichil tñ puerile gessit in ope. Thobie. i.

P̃terea cum filium genuisset: eum timere deum docuit ab infantia: et abstinere ab oī pctō Thobie. iiii.

Daniel et socij eius sine magistro et doctore legē dei seruantes: sobrie pie et iuste inter prauos gentiles vixerūt. Danielis. i.

Septē filij matris admirabilis sapientiā in re spōsōib⁹: mundiciā in morib⁹: patientiā in aduersitatibus habuerūt. ii. Macha. vii.

Johēs baptista puer crescebat et confortabā spū scō: et scē et mūde semp vixit. Luce. i.

Puer iesus humilis et sapiens: subditus p̃s

rentibus erat. Luce. ii.

De pusillanimitate.

Cum angeli dixissent ad loth in monte: saluū te fac. nō possum inquit ille in monte saluari: ne forte apprehendat me malū et moriar. est ciuitas hic iuxta ad quam possum fugere. Genesis xix.

Videntes filij israel egiptios post se venientes timuerūt valde: et deus eis prius multa bona ostendisset. Exodi. xliii.

Ite timuerūt dñm loquentē moysi et dixerunt non loquatur nobis deus: ne forte moriamur. Exodi. xx.

Reuelatōe facta de cōditiōib⁹ terre pmissio- nis q̄ habebat cultores fortissimos: et vrbes gra- ues atq; muratas: dixerūt vtinā mortui essemus in egipto. Nu. xlii. et xliii.

Et dixerūt: nūcū terruerūt nos. Deutro. i.

Postq̄ aliquid tulerat de anathemate achor fugauerūt filij hay filios israel: et corruerunt ex eis multi. pertimuitq; cor populi: et ad instar aq̄ liquefactum est. Josue. vii.

Gabaonite audiētes que fecerat iosue iericho et hay timuerūt: et fecerunt pactum fm volunta- tem eius. Josue. ix.

Cuz haberet gedeon in exercitu suo. xxxii. mī- lia hoīm clamatū est: qui formidolosus aut tē- midus est: reuertatur. et reuersi sunt. xxi. milia hoīm. Iudicū. vii.

Saul et omnes de israel audientes sermones philistei: meruebāt nimis. i. Reg. xvii.

67
Ueniens saul in gelboe et uidens castra philistei: timuit: et expauit cor ei⁹. i. Re. xxviii.

Cum audisset exercitus assyriorum holofernem esse decollatum: fugit mens ab eis et filium: et solo tre more et metu agitati: fuge presidium sumunt. Iudith. xv.

Petrus super mare ambulans uidit: ventus validum et timuit: licet dominus presentem habuit Mathei. xiii.

Uidentes discipuli dominus capti: omnes fugerunt. petrus a longe sequebatur. Mathei. xxvi.

Arguebat dominus pusillanimitatem discipulorum: quod eo praesente commotionem maris timebant: dicens: quid timidi estis modice fidei? Mathei. viii.

Humilis pusillanimis fuit petrus: quando ad voces ancille domini negauit. Mathei. xxvi.

De sabbati obseruancia.

Sabbati obseruatio ex hoc originem habuit quod dominus die septimo benedixit: et in ipso ab omni opere cessauit. Gen. ii.

Sexta die filii israel manna in duplici quantitate colligebant: ut die sabbati omnino vacarent. Exodi. xvi.

Die sabbati duo agni et due decime sile oleo consperse offerebantur. alijs diebus tantum unus: nisi in solennitatibus et kalendis: ad designandum quod in sabbato abundantius deum laudare debemus Iheremi. xxviii.

Homo qui in sabbato ligna colligebat a toto populo fuit lapidatus. Iheremi. xv.

Uidens neemias homines torcularia calcantes

80
et onera portantes: et venalia ementes: obsurgan-
te eos tanq̃ diem sabbati p̃zophanantes. *Die*
remie. xlii.

*S*c̃tiles ex patre sp̃ius anthiochi p̃zella cōsti-
tuerūt in die sabbatorū aduersus mathatiā: et
populū quē fugauerūt de iudea. at illi nō m̃ue-
rūt lapidē p̃ eos. sed dixerūt os moriamuri sim-
plicitate nostra. *i. Macha. ii.*

*P*ostea vero saniori consilio dixerunt omnis
homo quicunq̃ venerit ad nos die sabbati pug-
nemus contra eum. nō enim videtur esse op̃us ser-
uile p̃ salute et vita et lege dei pugnare cū ini-
micis vbi supra.

*J*udas machabeus et socij eius pugnantes
contra nichanorē interfecerūt de exercitu ei⁹. *ix*
milia hominū. ceteros autem fugientes non in-
sequebantur: eo q̃ ante sabbatum erat. secundo
Macha. viii.

*N*ichanor cogitauit cū oī impetu die sabbati
bellum cōmittere: sed iudei qui necessitate eum
insequebantur dixerūt ei. ne ita ferociter ac bars-
bare feceris. sed honorem tribue die sanctifica-
tionis. *ii. Macha. xv.*

*S*aluator noster multa miracula legis ī saba-
bato fecisse. Cuius cā triplex est. vna vt se domi-
num ostenderet. *Mathei. xii. dñs est enī fili⁹ ho-*
minis etiā sabbati. Alia vt verā intelligentiam
illius precepti daret q̃ sc̃z non est ab omni ope-
re simpliciter cessandū. Mathei. xii. q̃z ī sab-
batis infirmis benefacere. Tertia vt plures ho-
mines audientes eum et videntes edificarentur

Luce. xlii. de muliere curus quā corā turba san-
uit.

Sabbatū est cōueniens ad audtendā legem
dei et doctrinam sanctorū. An Actū xlii. voces
pphetarū que per omne sabbatū leguntur.

De seductione et astutia.

Prima seductio per serpentem qui diabol⁹
est facta est. Gene. iii.

Multotiens voluit laban iacob decipere scilz
in uxore et mercede: sed domin⁹ aliter disposuit
Genesis: xix. et xxx.

Rachel patrē idola querentē pulcre delusit.
Genesis. xxi.

Filij iacob seruientes ob stuprum dine sororis
eorū taliter suaserunt ut sichen per eam oppresse-
rat. et ciuitas cum eo circumcideretur quo facto
irruerunt super eos: et occiderunt eos. Genesis
xxiii.

Filij iacob ipm patrem deceperunt: cum tuni-
ca ioseph in sanguine tincta ei monstrabatur.
Genesis. xxxvii.

Gabaonite callide fecerunt pactū cū iosue: sin-
gētes se de longinquo venisse. Josue. ix.

Lauebāt philistini ne faber ferrari⁹ inuenire-
tur in oī terra israel: ne forte hebrei facerēt gla-
diū et lanceā. i. Regū. xlii.

Saul pmisit michol filiā suā callide dauid:
ut pugnans cum philisteis interiret. primo Re-
gum. xviii.

Amon se callide languidum simulauit: et sic
sororem suam oppressit. ii. Re. xlii.

Absalon caute amō ad cōuiuiū inuitauit. ibi
dem occidi fecit. ii. Re. xiii.

Ambiēs absalon regnū patris: et cepit caute
pplo adulari. et patris facta vitupare: et se bñ iu
dicaturū israel iactare. ii. Reg. xv.

Dixit ieroboā i corde suo nūc reuertef regnū
ad domū dauid: si ascēderit ppl's iste vt faciat sa
crificiū in domo dñi: et iō feciteis vitulū ad ado
randū. iii. Regū. xi.

Caute colorauit verba sua giesi dicēs ad naa
man in noīe helisei mō venerūt ad me duo de fili
is pphetar. iiii. Regum. v.

Iesabel magna est astutiā: sa: vt naboth fal
so testimonio occideref: vt vineā ei? achab possi
deret. iiii. Regū. xxi.

Athalia mater ochozie regis iuda: ipso mor
tuo occidit omne semen regium: et sic regnauit
sex annis. iiii. Reg. xi.

Aman caute et malicie se mortem iudeorum
apud regē asuerū pcuauit. Iheser. iii.

Satrape regni persarum pcuauerūt vt dar
ius rex decretum statueret: cōtra quod credebāt
danielem omnino facere: vt sic eum possent oc
cidere. Danielis. vi.

Duo senes magna cautela vsi sunt cōtra susā
nam. Dañ. xiii.

Iason misit menelā porrātē pecuniā antio
cho regi: q̄ in semetipm retor: sit summū sacerdo
tium. ii. Macha. iiii.

Herodes caute magos vocauit et dixit: cū iue
neritis puerū renūciate michi. Mathei. ii.

Pharisei volentes Iesum capere in sermone
miserunt ad eum discipulos suos cum herodia-
nis dicentes: magister scimus quia verax es.
Mathei. xii.

Videntes Iudei quod verbum dei per paulum et
barnabam disseminabatur: concitauerunt religio-
sas mulieres et primos ciuitatis anthiochie: et
excitauerunt persecutionem in eos: et eiecerunt
eos de finibus suis. Actuum. xiii.

Item cogitauerunt petere a tribuno vt pau-
lus in medio produceret: quasi aliquid ab eo cer-
tius cognituri: vt sic eum interficere possent: ad
quod voto se obligauerant. Actuum. xxiii.

De seueritate.

Graviter puniuit deus peccatum primorum par-
tum. Gene. iii.

Item postea fere omnes in diluvio deleuit. Ge. vii.

Item quinque ciuitates propter peccatum contra
naturam consumpsit. Gen. xix.

Propter vitulum quem adorauerunt filii israel
cecidit die una viginti tria milia hominum
Exodi. xxxii.

Ligna colligens in sabbato fuit lapidatus.
Numeri. xv.

Item nota ibidem de ignitibus serpentibus
Numeri. xxi.

Pro peccato in uxorem leuite commissio: tota tri-
bus beniamin fere deleta est. Iudicum. xx.

Helis cum filiis quos super peccatum lente corripuit:
graviter punitus est. i. Regum. ii.

Saul sup peccata sua grauter punitus est: et do-
minus ei⁹ post mortē ipsius. ii. Re. i.

Oza qz tetigit archā quā tangere non debuit
a dño percussus interiit. ii. re. vi.

Septuaginta milia hoīm a dño occisi sunt. p-
pter elationem dauid: qñ fecit pplm nūerare. ij.
Re. xxiii.

Quadraginta et duo pueri ab vrsis sunt lace-
rati quia heliseum deriserunt. quarto Regum
secundo:

Grauter punitus fuit giesi qz mūera anaam
fraudulenter accepit. iiii. Regum. x.

Ozias rex iuda qz voluit incēsum cū thuribu-
lo adolere qđ ad eū nō ptinebat: statim lepra p-
cussus est. ii. Para. xxvi.

Populū israel propter pctā sua tradidit dñs
in manus nabuchodonosor qui totam gētē cru-
deliter captiuauit. templum destruxit: ciuitatez
combussit. iiii. Re. xxiii.

Antiochus rex fuit tam grauter percussus
vt vermes de suo corpore scaturirēt: secūdo ma-
chabeoz. ix.

Deseruo nequam nota Mathei. xviii.

Deseruo inutili Mathei. xxi.

Fraus ananie de precio agri: in se et in vxore
sua saphira grauter punita est. Act. v.

Herodes veste regali vestitus sedebat pro tri-
bunali. populus aut acclamabat voces dei et nō
hominum. confestim vero percussit eum angel⁹
domini: eo qđ non dedisset honorem deo: et a ver-
mibus cōsumpt⁹ expirauit. Act. xij.

De silentio et taciturnitate.

Postq̄ dñs locutus fuit ad moysen: impedie-
tionis lingue fuit. Exodi. iiii. Ex quo inuitur q̄
viri dei qui multum cum deo loquuntur: tardi
esse debent ad multam vel ad nimiam loquelaz
cum alijs indiscretis.

Samson vxori parabolaz male reuelauit: Ju-
dicū. xvi.

Item dalide fortitudinem suā reuelauit. pl^o
enī tacuisse sibi p̄fauisset. Judicū. xvi.

Anna dñm corde deprecabatur: tantūq̄ labia ei⁹
mouebāt: sed vox eius penitus non audiebatur
et exaudita est. i. Reg. i.

Samuel sibi visionem a deo factam: hely nō
ostendit: quousq̄ ab illo abiuratus fuit. primo
Regum. iii.

Cum filijs belial dicerent de saul: num saluare
non poterat iste: ille vero dissimulauit se audire
et nichil respondit. i. Re. x.

Abigail postq̄ dauid p̄ virū suū nabal placa-
uerat indicauit viro suo verbū parū: aut gran-
de vsq̄ ad mane dum vinum quod bibisset diges-
sisset. i. Re. xrv.

Thobias inuisitosis verbis vxoris nichil rē-
dit. Thobie. ii.

Cum ancilla sare dixisset dñe verba amara et
improperatoria: sara nichil rēdit: sed intrauit
cubiculum: et orauit deus vt ab illo improprio
eam liberaret. Thobie. iii.

Diu tacuit hester anteq̄ petitionem suam re-
gi reuelaret. Hester. v.

Axor iob ipso percusso stulte sibi loquebatur
Job. ii.

Item iob de loquela magis q̄ de aliquo alio se
ip̄m rephendit dicēs. xxxix. qui leuiter locut⁹ sū
respondere quid possū? vnū locutus sum qđ vti
nam nō dixissem.

Mandauit ezechias rex iuda ne populus ali
quid rapsacen responderet: et si luerunt. et non
responderūt ei verbū. Isale. xxxvi.

Iheremias in vtero sanctificatus et propheta
electus se loqui nescire dixit. quia puer erat Ihe
remie. i.

Susanna cōtra falsū testimoniū duorū senum
nichil legitur respondisse. Dani. xiii.

Maria mater christi locuta est cum angelo ⁊
elizabeth: Luce. i.

Item cum filio et ministris nuptiarum. Johā
nis. ii.

Altas nō legiū alicui multū locuta fuisse.

Magdalena uentens ad pedes xp̄i nichil le
gitur dixisse: sed lachrymis pedes rigauit. Luce.
vii.

Item soror de ipsa conquerenti nichil respō
dit. Luce. x.

Item discipulus in ipsam frementibus nichil
respondit. Mar. xiiii.

Quia igitur bene fluit christus pro ea rñdit
in locis prescriptis.

Mulier in adulterio dephensa ⁊ corā xp̄o ac
cusata nō rñdit. xp̄s autē p̄ ea verbū assumpsit. ⁊
eā misericorditer a peccato absoluit.

I illū

45
Iohannis. viii.

Locuturus in sinagoga paulus primo silentii manu indicxit. Act. xiiii.

De simulatione et hypocrisis.

Amon linguorem simulabat: ut sororem suam thamar opprimere posset. secundo Regum xiii.

Axor ieroboam mutato habitu venit ad achiam prophetam qui videre non poterat: qui dixit illi: quare aliam te simulas? tertio Regum decimo quarto.

Siezi simulavit dominum suum indigere duplici veste. per duobus filiis prophetarum. quarto Regum. v.

Appollonius veniens hierosolimam pacem simulans: qui euit usque ad diem sabbati. et tunc ferientibus iudeis: arma capere suis precepit: et multitudinem pemit. ii. Macha. v.

Hypocritis christus dixit. Mathei. xxiii. Ne vobis hypocrite.

Phariseis volentibus christum capere in sermone: respondit. quid me temptatis hypocrite Mathei. xxi.

Magnam hypocrisim ananias et saphira ei? simulauerunt: partem de precio agri ad usum proprium retinentes. Act. v.

De societate bona.

Considerandum est valde quantum valet bona societas. Si enim quandoque ciuitatibus sodomorum fuisset christi. propter illos percussit deus omnibus aliis.

Benefic. xviii.

Dixit iacob ad laban: modicum habuisti a te
venire ad te: et nunc dives factus es: benedixitque dominus
tibi ad introitum meum. **Ge. xxx.**

Item benedixit dominus egyptiis propter ioseph: et mul-
tiplicauit eis fructum. **Ge. xli.**

Omni diebus ioseph et seniorum seruauit is-
rael domino. **Iosue. xliii.**

Filius dan ceperunt sachs: et omnes occiderunt
quia cum nullo hominum habebant quicquam societatis
Judicum. xviii.

• Thobias volebat omnes timentes deum secum
habere in comitatu: et hoc ipsum docuit filium suum
Thobie. li. et. iiii.

Item diligenter scire volebat thobias cum quo esset
iturus filius suus. **Thobie. v.**

Propter honorem iosaphat regis iuda deum co-
lentis: heli seus impetrauit aquas exercitus: in
quo etiam duo alii reges mali fuerunt. **iii. Res-
gum. iii.**

Audito crudeli mandato regis quod cuncti sa-
plenes babilonis occidi deberent: quia somnium
eius exponere nescirent: daniel et socii eius pete-
bant misericordiam domini: et illa nocte reuela-
ta est visio danieli. cuius occasione omnes alii sal-
uati sunt. **Daniel. i.**

Mora de bona societate septem fratrum cum
matre eorum. **ii. Macha. vii.**

Mouit iudas machabeus ad capiendum sicopo-
li ciuitatem: sed quia ipsi sicopoliterant iudeis quibus
habebant benigni: nihil eis mali faciebat: imo

gratias agens hortatus est eos erga genus suū
esse benignos. ii. Macha. xii.

Quādiu petrus erat cū discipulis: firm⁹ fuit
et secur⁹: sed qñ erat in atrio summi sacerdotis:
dñm negavit. Mathei. xxvi.

Cū eēnt discipuli simul in orōe: spiritū sanctū
acceperūt. Act. ii.

De fidelib⁹ q̄ erant in ecclia dei oēs qui crede
bant erant pariter: et habebāt oīa cōmunia. Et
sequitur. sumebāt cibū cū exultatiōe ⁊ simplici
tate cordis: laudātes deū ⁊ habētes gratias ad
oēm plebem. Act. ii.

Post cōuersionē pauli paul⁹ veniebat hīero
solumā ⁊ volebat se iungere discipulis. s; ipi time
bant eū: nō credentes q̄ eēt discipul⁹. barnabas
aut duxit eū ad discipulos. Act. ix.

Hoīes qui erant in navi cū paulo tēpore gra
uissime tēpestatis et pīculi: ipsius occasione. sal
uati sunt. Act. xxvii.

De societate mala:

Societas malorū multū nocet. Un abrahā q̄
diu erat inter caldeos: nō legitur a dñō visitat⁹:
sed postq̄ egressus est: dñs pluries ei apparuit.
Gen. xii. xv. xviii.

Fugiente iacob malū fratrē: dñs eū multipli
ter cōfortauit. Ge. xxviii.

Ip̄e aut rediēs noluit cū fratre malo ambula
re: s; muneribus placasset eū. Ge. xxxiii.

Dixit moyses ad filios israel: recedite a taber
naculis hoīm impiorum: ⁊ nolite tangere q̄ ad
eos ptinēt ne iuoluamī i pctis eorū. Nu. xvi.

Dixit dñs moysi: p̄cipe filiis israhel: intrare i
terrā chanaā disp̄dite cūctos habitatores eius.
Si aut nolueritis: erūt vobis quasi clavi in ocu-
lis: et quasi lancee in laterib⁹. Nu. xxxiii.

Propter quosdā filios belial q̄ vxorem leu-
te opprefferant: oēs filij beniamin fere trucidat
ti sunt. Iudicum. xx.

Noluerūt filij israhel habitatores terre d̄ elere
sicut p̄cepit dñs: sed inierūt fedus cū eis: nō ma-
le successit eis. Iudicū. ii.

Amicitia quā habuit amō cū ionadab: dedit
ei viam opprimēdi sororem suam. ii. Re. xiii.

Absalon malos habuit socios ad expugnan-
dū patrem de regno. ii. Reg. xv.

Rex iude iosaphat fuit fere occisus: vadēs cū
iniquo rege achab. iii. reg. xxi.

Et post reprehensus fuit per pphetam dicen-
tem: impio prebes auxiliū: at his qui oderūt deū
astutia iungeris. ⁊ idcirco iram dei merebaris:
ij. Para. xix.

Eleazar propheta dixit iosaphat regi iuda:
qz habuisti fedus cū ochozia: percussit dñs opa
tua: ii. Para. xx.

Filiis iuda templū edificantibus: hostes eorū
volebant cū eis i fraudē edificare. sed illi vñ bo-
no consilio renuerūt. i. Esdre. iii.

Cū irēt oēs ad vitulos: iurcos: thobias fuge-
bat cōsortia oīm. Thobie. i.

Itē noli cū petōrib⁹ māducare. Thobie. iiii.

Itē dicebat vxor iunioris thobie: nunq̄ cū lu-
dentibus me miscui: neq̄ cū his qui in leuitate

ambulant participem me prebui. Thobie. lii.

Job de seipso dixit: frater fui draconum et socius
strutionum. Job. xxx

Isaias dixit: vir pollutus labiis ego sum. et cum
subdit: quia in medio populi polluta labia habentis
ego habito. Isai. vi.

Dictum est ezechieli: increduli et subversores sunt
tecum. et cum scorpionibus habitas. Ezechielis. ii.

Cum iudas machabeus constituit cum romanis ami-
ciciam et societatem: cito superatus est quam prius alios su-
perabat. i. Macha. viii. et ix.

Petrus existens cum ministris summi sacerdotis
christum negavit. Mathei. xxvi

Plures mali frequenter conveniunt: ut bonis infe-
rant nocumeta. Josue. x. ubi admonitus dech rex
hircum cum alijs quattuor regibus conveniunt contra
gabaonitas. qui fecerunt pacem cum Josue.

Item iabin rex adon et alij reges conveniunt con-
tra iosue et filios israel. Josue. xi.

Item quinqs satrape philistinorum cananeti: sydo-
ni. Iudicum. iii.

Item madian et amalech: et cetera nationes
orientalium Iudicum. vi.

Pilatus et herodes amici facti sunt in passi-
one domini. Lu. xxiii.

Paulus philippenses commendat dicens: in
medio nationis puerse et prave: inter quos luce-
tis. Sicut lucerna et lunaria in mundo. Philip. ii.

Petrus quibusdam iudeis christum dei audientibus
dixit saluamina generatorem prava ista. Act. ii.

Mali contra apostolos et sanctos sepe promove

runt romanos: vt patet in vita eorū De beato stephano Act. vii. de paulo et barnaba. Act. xvi. et in multis alijs locis.

De Strage.

Strages hoīm terribilis fuit: qñ tēpe dilunij pter octo perierūt. Gene. vii.

Quāti hoīes in egipto ⁊ in mari rubro plest Exodi. xii. ⁊ xiiii. per totum.

De sexcentis milibus pugnatōz nullus intra ult terrā pmissionis nisi duo: ioseph et caleph: ⁊ oēs in deserto varijs modis interierūt. Deutro no. i. ⁊ Numeri. ii.

Magnā cedem fecerūt filij israel ex precepto moysi de madianitis. qđ ex hoc apparet: qz ipsi xxxii. milia virginū in pdam ceperūt: oēs alios viros ⁊ mulieres occiderunt. Nu. xxxi.

Propter uxore leuite: occisi sunt. xxv. milia ⁊ centū viri bellatoz pter mulieres ⁊ paruulos. Iudicū. xx.

In diebus hely qñ capta fuit archa dñi: ceciderunt de israel. xxii. milia hoīm. i. Regū. iiii.

Item per oēs libros regum.

Abia rex iuda ⁊ exercitus ei⁹ vulnerauit vna die de exercitu ieroboam. i. milia virozū. ii. Para. xlii.

Aza rex iuda habuit in exercitu suo qñgenta octoginta milia. ii. Para. xliii.

Ethiopes autem fuerunt decies centena milia. et ruerunt ethiopes vsqz ad interuentionem. ii. Para. xliii.

Rex israel occidit de iuda. c. xx. milia. virozū

bellatorū die vna: eo q̄ reliquissent dñm. ii. ¶ Pa-
ra. xxviii.

Occasione supbi aman q̄ ppter solū mardo-
cheū volebat oēs iudeos iugulare: occiderūt iu-
dei in regno asueri. lxxv. milia hoīm quos iūmi-
cos suos putabāt. Hester. ix.

Jonathas misit demetrio apud anthiochiaz
iii. milia viroz in auxiliū contra illos de ciuitate
qui volebant demetrium occidere. ⁊ occisi sūt de
ipsis antiochenis vno die centum milia virozū
i. Macha. xi.

Tanta cedes hoīm fuit in hīrlm qñ cepit esse
antiochus: q̄ in triduo ibi fuerit. lxxx. milia ho-
minū interfecti. xl. milia vincti: nō minus autē
venundati. ii. Macha. v.

Aduersus galathas in babilonia. vi. milia
hominū tm̄: peremerunt centum viginti mi-
lia hoīm ppter auxilium eis de celo datum. secū-
do Macha. viii.

Judas machabeus legitur multos habuisse
conflict⁹ vt p̄t̄ in li. macha. p̄ totū. vñ occidit ix.
milia q̄ erāt cū nichanore. ii. Ma. viii. xx. milia
in duab⁹ muntionibus. ii. Mach. x. xxv. milia
cum thimotheo.

De strennuitate.

Audiēs abrahā captū loth nepotē suū assum-
ptis xna culis ⁊ alijs focis, irruit nocte sup q̄ttu-
or reges q̄ ceperāt illū. ⁊ p̄cussis hostib⁹ reduxit
loth cū tota substātia sua. Genesis. xiiii.

Postq̄ iacob cū angelo luctabat dixit ei āge-
lus si cōtra deum fortis fuisti: q̄tomagis p̄ hoīes

preualebis. Genes. xxxii.

Caleph et iosue viriliter pplm cōfortauerunt dicētes: ascēdamus ⁊ possideamus terrā qm poterimus obtinere eam. Num. xli.

Et iterū: ne timeatis pplm terre: qz sicut panē possum⁹ eos deuorare. Num. xlii.

Phinees cū. xii. milibus hoīm pugnatorū mādiātas debellauit ita q. xxi. milia virginū in predam duxit. Num. xxi.

Iosue pges ad bellū q̄ hay erat ī frōte exercitus sui: vallat⁹ auxilio pugnatorū. Iosue. viii.

Captis quinq; regib⁹ dixit iosue ad p̄cīpes exercit⁹ q̄ cū eo erāt: ite ponite pedes v̄rōs super colla regū istoz: nolite timē ne paueat. Iosue. x.

Dixit caleph ad iosue: octogitaq; aīozum sū hodie: sic valēs vt eo valebā tpe: qm ad explorandū missus sū. illius in metp̄is fortitudo ī me persenerat. Iosue. xlii.

Eloth iudex et p̄iceps exercit⁹ israel in frōte gradiēs dixit. seqmīni me: tradidit enī dñs īmīcos vestros in manus vestras. Iudicū. lii.

Ex precepto dñi dixit gedeon exercitui suo q̄ secū erat: qui formidolosus aut timid⁹ est: reuertatur. Iudicū. viii.

De fortitudine et strēnuitate samsonis: nota Iudicū: xlii. ⁊ xv.

Dauid in puericia sua leonē atq; vsam et goliath fortē occidit. i. Reg. xvi.

Item cum vno milite venit in castra saul: ⁊ intrauit tentoriū eius: et tulit hastā et cīphū ei⁹ i. Regū. xvi.

Desiderante dauid aquā de cisterna bethleē
tres milites irruerant castra philistinor. attu
lerūtq; sibi aquā. ii. Regū. xiii.

Strēnue fecit iesu: pcutiens duos reges: et fra
tres ochosie et filios achab: et pphetas baal in
multitudine numerosa. iiii. Regū. x.

Joiada strēnue eripuit regnū iuda de manu
athalie. et ioas paruulū de semie dauid rege co
ronauit. iiii. Regū. xi.

Filij transmigrationis edificantes murū hie
rusalem vna manu facientes opus: altera gladi
um tenebant. Heemie. iiii.

Mirā strēnuitatē et fortitudinē habuit iudith
q; holofernē occidit. Judith. xii.

Mirā strēnuitatē habuerūt mathathias et filiū
eius: qui totiens pualuerūt contra regē anthio
cū. i. Macha. iii.

Eleazar audacter cucurrit ad elephantem: et
supponēs se occidit eū. i. Macha. vi.

Dixit eleazar totiorib⁹ fortiter vitā excedēdo
senectute dignus apparebo: adolescētib⁹ autē
exemplū forte relinquā: si prōpto aīo ac fortiter
p grauiissimis ac sanctissimis legibus honesta
morte pfungar. ii. Macha. vi.

Machabeus et qui cū illo erant ibant prōpti
ad bellū cōtra lisiā: habētes auxiliū de celo: et p
strauerūt de hostibus. xi. milia peditū: et equitū
mille sexcētos. ii. Machab. xi.

De superbia.

Eua ppter appetitū excellētie: dicēte diabo
lo: erit sicut dī: de ligno vetito cōedit. Ge. iii.

et ideo ad subiectionem est deducta.

Superbia volentium turrim edificare vsq; ad celum: per confussionem linguarum humiliata et destructa est. Ge. xi.

Agar ppter cōceptū filiū cōtemnēs dominā suā: iussu dñi subiecta est. Ge. xvi.

Superbus pharao in mari rubro submersus fuit. Exodi. xiiii.

Superbia chore et aliorū ptra moysen: grauiter punita fuit. Nu. xvi.

Superbia holofernis mirabiliter destructa fuit. Judith. xiii.

Superbia amā mirabiliter fuit humiliata. he. vi.

De supbia nabuchodonosor habet Judi. ii.

De quo etiā ysaias dixit: in corde me ostendam.

De supbia moab dicit ysaias xvi. audim⁹ supbiā moab. supbus est valde: supbia et arrogātia in dignatio eius: plusq; fortitudo ei⁹.

Quā eleuatū fuit cor nabuchodonosor regis babilonis: et spūs illius obfirmatus est ad superbiā: depositus est de solio: et gloria ei⁹ ablata ē. Danielis. iii.

Balthasar filius nabuchodonosor rex babilonis nō humiliavit cor suū sed aduersus dñatorem celi eleuat⁹ ē: iō interfectus est. Dani. v.

Antioch⁹ ascendit hierosolimā in multitudine grandi: et intrauit in sanctificationē cū supbia. i. Machab. i.

Antioch⁹ rex in superbia existimabat terras nauigaturus. ii. Machab. v.

Antiochus dixit se superbe venturum hiero

m

solimam: et congeriẽ sepulcri eũ facturũ: s; i ipso
itinere fuit percussus. ii. Macha. ix.

Richanor dicentib; sibi iudeis est dñs potẽs
in celo qui iussit agi diẽ septimũ. et ego iquit sũ
potẽs super terram qui impero sumi arma: et ne
gocia regis impleri et cito post victus est. ij. ma
chabeor. xv.

Superbia pharisei seiþ; cõmendanti: repro
bata est. humilitas publicani commendata est.
Luce. xviii.

Herodes veste regali indutus sedit pro tribu
nali et contionabatur ad populum: populus au
tem clamabat voces dei et non hominum. et con
festum percussit eum angelus domini: eo qd non
dedisset honorem deo. et consumptus a vermibus
expiravit. Regũ. xii.

De sepultura.

Cũ magna diligẽtia abrahã agrũ emiit: i quo
mortuam vxorẽ sepeliãt. Genes. xxiii.

Voluit iacob cũ malis hoibus sepeliã: s; ad
iuravit ioseph vt eũ mortuũ ad patrũ sepulcra
deferret. Gene. xlvii.

Hoc ipm post benedictiõẽ filioꝝ repetiit: et io
seph diligenter adimpleuit. Ge. xlix.

Exiens moyses de egypto: tulit inde secũ ossa
ioseph sicut ipse ordinauerat. Exodi. xiii.

Commendauit dauid viros iabel galaad: eo
qd cadauera saul et filioꝝ eius reuerenter sepeli
set. ii. Regum. ij.

Hie rex israel qui fecerat occidi tesabel: fecit
eam sepeliã quia erat filia regis. iiii. Reg. ix.

Thobias se periculo vite exhibuit: corpora rapis-
ens occisorum ea sollicitè sepeliuit. **Thobie. i.**

Prima annūciatio quam fecit thobias filio
suo ante mortem fuit de sua et matris sepultura
Thobie. iiii.

Post prelium contra gorgiam commissum ve-
nit iudas machabeus ut corpora prostratorum
tolleret. et cum suis parentibus sepeliret. **ii. ma-
chabeor. xii.**

Discipuli iohannis baptiste audientes eum
esse decollatum: tulerunt corpus eius et sepelie-
runt. **Mathei. xx.**

Apparet dñm iesum de sepultura sua sollicitū
fuisse: qñ dixit de unguento: si nite ut in die se-
pulture mee seruet. **Johñs. xii.**

Joseph et nichodemus dñm sepelierūt in se-
pulchro nouo. **Mathei. xxvii.**

De spe.

Multis annis expectauit abraham anteq̃ de-
sara filiū haberet: quia centenarius erat quan-
do natus est ei isaac. **Genesis. xxi.**

Item a promissione p̃io abrahe facta de ter-
ra p̃missionis scz q̃ semen eius eam possideret
fluxerunt anni. cccc. xl. anteq̃ filij israel terrā il-
lam intrauerunt.

Dauíd bonam spem habuit philisteum in no-
mine dñi prosternere. **i. Regū. xvii.**

Job afflictus corpore orbatu filijs: derisus
ab amicis: et rebus spoliatus: dixit. si occiderit
me in ipso sperabo. **Job. xiii.**

Thobias parentibus ipsum iridentibus et

dicentibus ubi est spes tua pro qua elemosina et
sepulturas faciebas? increpans illos dixit: noli
te sic loqui. quoniam filij sanctorum sumus: et vitam illam
expectamus quam deus daturus est his qui vitam suam
nunc mutant ab eo. *Thomae. ii.*

Susanna ad mortem condemnata adhuc cor et fi
duciam posuit in deo. *Danie. xiii.*

De spe matris cum septem filiis nota: ii. *Macha
beus. vii.*

Judas machabeus misit hierosolimam. xii.
milia dragmas argenti. ii. *Macha. xii.*

Simeon iustus et timoratus in hierusalem expecta
bat consolationem in israel. *Luce. ii.*

Ascensurus christus in celum precepit discipulis
ne discederent de hierusalem: sed expectarent promissio
nem patris. *Actuum. i.*

Monet apostolus ipse timotheum ut precipiat dia
conibus non alta sapere nec sperare in incerto: sed
in deo vivo. i. ad *Thimotheum. vi.*

O David bonam spem habuit. ut in psalmis.

De suspicionem.

Cogitavit abraham et suspicabat quod egyptii vel
lent eum uxore sua interficere. *Genes. xii.*

Simile de ysaac. *Genes. xxii.*

Suspensus est laban quod iacob sibi deos suos ab
stulisset. *Genes. xxxi.*

Videns iacob tunicam filij sui ioseph cruen
tatam. putabat eum a bestia deuoratum. *Gene
sis. xxxvii.*

Rubenite et gaadanite euntes ad possessiones
suas edificauerunt altare iuxta iordanem: unde tur

batī sunt filiū putantes q̄ ipsi sevellent ab eozus
lege separare. Josue. xxi.

Cū iussit samson ad domū patris sui socer e-
ius putavit q̄ odio haberet uxore suā tō eam al-
teri dedit. Judicū. xv.

Helv vidēs annā labia mouere ⁊ nullū verbū
extra pferre eā temulentā estimabat. i. Reg. i.

Cū eēt dauid cū achis rege geth q̄si custos ca-
pitis sui: satrape dixerūt ad achis vt recederet da-
uid et nō iret cū eis ad preliū ne forte trās fuge-
ret contra eos ad saul. i. Regū. xviii.

Misit dauid nūcios ad regē amon: vt conso-
laretur eum sup patrum interitū. principes autē
illius putauerūt q̄ venisset ad explorandū ciuita-
tatem. ij. Regū. x.

Postq̄ asuerus turbatus cōtra amā ortū in-
traisset aman cecidit super lectū hester: vt roga-
ret eam pro aīa sua. intrans autē rex et videns eū
super lectum regine: suspicabatur q̄ ipsam vel-
let opprimere. Hester. vii.

Annunciante hieremia voluntatem domini po-
pulo terre qui remansit post destructionē hieru-
salem dixerunt ei: loqueris mendacium. non te
misit dominus: sed baruth filius nerie incitat te
aduersus nos: vt tradat nos in manus caldeoꝝ
Hieremie. xliii.

Vidētes discipuli dñm sup mare ambulante
putabāt fantasma eē. Math. xxiii.

Videntes iudei discipulos christi varijs lin-
guis loquentes putauerunt eos esse musto ple-
nos. Actū. ii.

m iij

Omnes discipuli xpi timebant paulum post
conuersionem putantes eum non esse discipulum.
Actuum. ix.

Videntes barbari viperam in manu pauli ve
nientem putabant eum homicidam esse. Actua
um. xxviii.

Tribunus lissias videns paulum a iudeis ma
le tractatum dixit. none tu es egiptius: qui ante
hos dies tumultum excitasti: et eduxisti in deser
tum. x. milia hominum. Actuum. xxi.

De templo dei.

Adinavit deus per moysen quod aaron
et filij eius manus et pedes lauarent:
quando tabernaculum erant ingres
suri. Exodi. xxxix.

Non licebat nisi pauci tabernaculum intrare
nec etiam ipius nisi vasa tangere. Numeri. iiii.

Diligentior fuit salomon ad edificandum tem
plum domini quam domum propriam in. xlii. annis. que tamen mul
to minor erat. iii. Regum. vii.

Magnam etiam fecit in ipso templi dedicatio
ne solennitatem. iii. Re. ix.

Joia da pontifex precepit ut athalia extra tem
plum duceretur: et non occideretur in templo. iiii
Regum. xi.

Magnam curam videbatur dominus de templo habe
re: quando precepit Tyro regi ut edificaret ei do
mum in hierusalē. Esdre. i.

Darius rex precepit ut edificaretur domus domini in
hierusalem: et darentur sumptus de archa regis: ne o
pus impediret. Esdre. vi.

Judei reuersi de captiuitate babilonie: prius
ceperunt edificare templū dñi q̄ muros ciuitatis
cū tñ in magnopiculo essent die et nocte ne incur-
rerent hostes. Esdre. iij.

Cōmendat thobias qz iuit ad templū dñi in
hirlm: et ibi dñm adorauit. Thob. i.

Judas qñ obtinuit victoriam de inimicis qui
templū dñi cōtaminauerūt: dixit ad fratres ei⁹
anteq̄ faceret mentionē de p̄p̄iis: ecce cōtracti
sunt inimici nostri: ascendamus nunc mundare
templū. i. Macha. iiii.

Rex demetrius statuit vt quicūq̄ cōfugerent
ad templū qđ est in hierosolimis ⁊ in oībus finī-
bus eius obnoxiijs regi: in oī negotio dimittant̄
i. Macha. x.

Christus. xl. die p̄ntat⁹ ē ad tēplū. Luce. ij

Item anno. xii. in templo disputatus est inuē-
tus. Luce. ii.

Itē de tēplo ementes ⁊ vendentes eiecit Ma-
thēi. xxi.

Item in templo frequenter docuit et miracu-
la fecit. Mathēi. xxi.

Arguebat dñs phariseos qui dicebāt aurum
tēpli sanctius tēplo. Mathēi. xxiij.

Petrus et iohēs ascendebāt in tēplū ad ho-
ram orōnis nonā: et tūc factū ē primū miraculū
sanitatis. Act. iij.

Angelus dñi in nocte ianuā carceris aperiēs
et apostolos inde educens dixit: ite et stantes: lo-
quimini in templo plebi omīa verba vite huius
Actuum. v.

m iij

Judei paulū psequētes nolebant eū in tēplo
occidere: sed traxerūt eū extra: vt foris interfice
retur. Actū. xxi.

Temptatio dei cōtra hoīes.

Tēptauit de⁹ abrahā p̄cipiēs vt filiū suū
immolaret. Ge. xxi.

Dixit dñs ad moysen: ecce pluā vobis manna
de celo: egredia^r p̄p̄s et colligat que sufficiunt
per singulos dies: vt temptē eū si ambulet in le
ge mea: an non. Exodi. xvi.

Loquēte dño cum moysē: audiebat populus
vocē et sonitum buccine: viderūtq; montē fumū
gantē: et perterriti sūt ac pauore concussi: et dis
xit moyses nolite timere: vt enim probaret vos:
venit deus. Exodi. xv.

Dereliq̄t dñs ezechia vt tēptaret eum: ⁊ nō fie
rēt oīa q̄ erant in corde ei⁹. qñ. s. vene^rit ad eum
nūcū regis babilonis. ii. Para. xxxii

Postq̄ thobias execat⁹ fuerat dñs de eo: q̄ de⁹
hanc tēptationē p̄misit fieri vt posteris daretur
exemplū patiētie. Thobie. ii.

Dixit iudith filiū israel quos holofernes des
truere cogitabat: memores esse debetis: qz tem
ptati sunt patres nostri vt p̄barentur si vere de
um colerent. Iudith. viii.

Propter grauissimas tribulatiōes quas iob
passus est dicebat: p̄bavit me quasi aurū qđ per
ignem transit. Iob. xxiii.

Debat dauid in psalmo. proba me deus et
tenta me. ps. x.

Volens deus petrū temptare: iussit eū venire

ad se sup aquas: in quibus eū aliquāliter mergi
permisit. Mathei. xiii.

Dixit etiam philippo: vnde memus panes?
Iohannis. vi.

Accedevt probem vtrum sis filius me⁹ esau.
Genes. xxvii.

De temptatione que fuit
facta deo ab hominibus.

Filiū israel multoties tēptaverūt deum ī deser
to: ergo semp eis male accidit. Nu. xiiii.

Superati in bello a philisteis dixerūt: quare
percussit nos dñs corā philistim. i. Reg. iii.

Et alia vice duxerunt philistini archam domi
ni secum captam: et plaga magna percussi sunt
i. Reg. iii.

Sciebat dauid se inunctū esse in regem: et q̄
deberet post saul regnare: nec tamen voluit tem
ptare deū: et ponere se in discrimine: sed prudē
ter in oibus agebat: et seipsum vt debuit custo
diebat. i. Regum. xxi.

Ozias statuit vt trāsactis quīq; diebus si nō
veniret adiutorium: traderet se et populū holo
ferni. dixit aut iudith presbyteris civitatis qui
erant de illo consilio: qui estis vos qui temptati
dñm? Iudith. viii.

Christus dixit diabolo quando posuit eum su
per pinnaculum templi: non temptabis dñz deū
tuū. Mathei. iiii.

Itē dixit phariseis querētib⁹ vtrū liceret tri
butū dari cesari: volētes eum cape in sermōe: qd
me temptatis hypocrite? Mathei. xxii.

Dure corripuit petrus ananiā et saphirā eius
uxorem: dicens. quid conuenit vobis temptare
sp̄m dñi. Actū. v.

De tēptatione diaboli

Diabolus in serpēte p̄imos parentes in par
te debiliori tēptare cepit: scz in muliere. Itē a lō
ge explorare incepit: nec statim comedere p̄sua
sit. Item penam secuturā negauit: et magna bo
na p̄misit.

Itē nō tēptauit de pctō ad quod nullā habe
ret inclinationē: sed de fruct⁹ suauitate et odore
ac sapore atq; excellēti dignitate: et hoc totuz p̄
mendaciū. Ge. ii.

Diabol⁹ oñdit xp̄o oīa regna mūdi: qñ eū tēp
tare voluit: dicēs. oīa ista tradita sunt mihi et cui
volo dabo illa. Lu. iiii. et Math. iiii.

P̄petuit diabol⁹ a deo vt tangere ē iob in reb⁹
in liberis: et ī p̄prio corpe: ī quo nobis patet ei⁹
calliditas et malignitas. Job. i.

Nō expedit tēptationez suā alteri reuelare q̄
de eodē malo est tēptatus: sic enī cici⁹ cadūt. Ex
emplū de duob⁹ p̄sbyteris q̄ cōcupiscētiā suam
sibi inuicē indicabāt. Danie. xiii.

Temptatio domini nos instruit ad vitanduz
omne genus temptatōnum. fuit enim de trib⁹
temptatus: ad q̄ oīa temptamēta mūdi possūt
reduci. Math. i.

Ait dñs petro: ecce sathā expetiuit vos: vt vos
cribraret sicut triticū: ego autē rogauī p̄ te vt nō
deficiat fides tua. Luce. xxi.

Diabolus suasiť iude vt traderet dñm suū in

manibus iudeorum. Johā. xlii.

Dixit petrus ananie: cur reptaui sathanas
cor tuū mentiri te spiritui sancto. Act. v.

De timore dei.

Defectus timoris dei frequēter est causa pec-
cati: nō dixit abrahā ad abimelech: cogitavi me
cū dicēs: forsan nō est timor dei in loco isto: et in-
terficient me. Ge. xx.

Timuerūt obstetrices deū et seruabāt mares
et iō edificauit illis dñs domos. Ero. i.

Volens deus filiis israel timorē suū multū in-
cutere cū tonitruis et igne: et signis alijs terribi-
libus legem eis dedit. Exodi. xx.

Post trāsitiū maris rubri et submersiōē pha-
raonis timuit populus dñm. Exodi. xiiii.

Abdias dispēsator achab: timebat dñz valde
nā inficiēte iesabel pphetas dñi: tulit ille cētus
pphetas et abscondit eos. iiii. Reg. xviii.

Moies quos misit rex babilonis ad inhabitā-
dū samariā: nō timuerūt dñz et imisit eis dñs leo-
nes qui interficiebant eos. iiii. Re. xvii.

Constituit iosaphat iudices in cunctis ciuita-
tibus iuda: et inter cetera precepit eis dicēs: sit
timor dñi vobiscum: et cum diligentia cuncta fa-
cite. ii. Paral. xix.

Thobias senior filium suū ab infantia deū ti-
mere docuit. Thobie. i.

Item timentes deum ad consiliū vocari
fecit. Thobie. ii.

Itē plus timētes deū q̄ regē: rapiebat corpa
occisorū et sepeliebat ea. Thobie. ii.

46
Filia raguelis in oratione sua dicebat. virum
cum timore tuo non ex libidine consensu suscipe
re. Thobie. iii.

Angelus dixit ad raguel: noli timere filiam
tuam dare thobie: quoniam huic timentis deum debes con
iungere filia tua. Thobie. vii.

Thobias et raguel cum amicis suis in timore
domini nuptiarum convivium exercebant. Tho. ix.

Judith erat vidua in omnibus famosa: quoniam time
bat deum valde. nec erat qui de illa verbum malum lo
queretur. Judith. viii.

Inter alia quibus iob commendatur: si signatim
dicitur et nominatur timor domini. Job. i. Cum ipse dixit: quasi
timetis super me fluctus timui deum.

Mulier fortis timens deum: ipsa laudabitur.
Prover. xxxi.

Cum plagis multis premere eleazar ait: tu scis
domine quod cum a morte possez liberari: duos corporis
sustineo dolores secundum animam: propter timorem tuum li
benter hec patior. ii. Macha. vi.

Comota tempestate naute ionam miserunt in
mare: et stetit mare a furore suo: et timuerunt vi
ri timore magno dominum: et hostias immolarunt: et
voverunt. Jone. i.

Timendus est deus quod potest multa bona con
ferre. Unde thobie. iiii. Habebis multa bona si
timueris deum.

Item potest mala inferre. unde Mathel. x. timete
quod potest corpus et animam mittere in iehennam

Et uerumtimus est servus: qui talentum acce
ptum propter timorem domini sui non multiplicavit

Mathet. xxv.

Occasione cornelijs timētis deū ait petrus in omni gente qui timet deum et operatur iusticiā acceptus est illi. Actū. x.

De timore hominum.

Timēs abrahā abimelech dixit ei: de⁹ ē tecū in vniuersis q̄ agis: iura ergo per deū ne noceas michi. Genes. xxi.

Egyptij persequētes filios israel ibant p̄ mediū maris rubri dixerūt: fugiamus israelē: deus enī pugnat p̄ eis cōtra nos. Exodi. xiiii.

Audēs saul q̄ dñs esset cū dauid: cepit timere eum. i. Reg. xviii.

Princeps quinquagenarius terti⁹ miss⁹ ad heliā: timuit illū: et humiliavit se illi: et iō nō est sicut priores ab igne cōsumpt⁹. iiii. Reg. i.

Cum completus esset murus in hierusalē: tūc muerūt vniuerse gentes que erāt in circuitu ei⁹. Heemie. vi.

Cecidit timor iude ac fratrū ei⁹ et formido super oēs gētes in circuitu eorū. i. Machab. iii.

Audientes aduersarij q̄ iudas esset paratus cū suis in bello: timuerūt ac formidauerūt i cora de suo. ii. Macha. xiii.

Herodes timebat iohannē: sciens eū virū iustum et sanctum. Marci. vi.

Post terribilē mortē ananie et vxoris ei⁹ erāt oēs discipuli in porticu salomōis. ceterorū autē nemo audebat se iungere illis. Actū. v.

Cū factus esset terremot⁹ in carcere vbi erant paulus et silas positi: custos carceris tremefact⁹

pcidit paulo ⁊ file ad pedes dicēs: dñe quid me
oportet facere vt saluus fiā. Actū. xvi.

De truculentia crudelitate seu seueritate.

Varias adinuenit malicias pharao: vt filios
israel posset extinguere. Exodi. v. et. vii.

Ph̄o ei fecit eos diris opib⁹ affligi. Exodi. i.

Deinde masculos natos in flumie proūciēt.
nec eos voluit dimittere: nisi plagis magnis vt
deo suo sacrificarent. Exodi. viii.

Adonibezēch āputauit sūmitates manuū ac
pedū. lxx. regib⁹. Iudicū. i.

Abimelech filius gedeonis vsurpatus. impe
riū sup pp̄m: lxx. fratres suos occidit sup lapī
dem vñū. Iudicū. ix.

Saul q̄siuit dauid ad mortē ⁊ occidit. lxxxv
viros portantes ephor: et hoc occasione ipsius.
i. Regum. xxii.

Jesabel fecit queri heliā ad mortem: qz ip̄a fe
cit pp̄hetas baal occidi. iiii. Re. xix.

Ip̄sa etiā fecit lapidari naboth per falsū te
stimoniū. iiii. Reg. xxi.

Ahab fecit poni micheā pp̄hetā in carcere:
⁊ pane tribulatōis ⁊ aqua angustie sustētari. iiii.
Reg. xxii.

Cū factū esset verbū dñi ī manu hieū ⁊ baasā
regem israel ⁊ domū eius: occidit baasa pp̄hetā
predictum. iiii. Reg. xvi.

Anassēs rex sanguinē īnoxīū effudit: ⁊ im
pleuit hīrlm cruore īnocētū. iiii. Reg. xxi.

Abuchodonosor dixit holofernit: q nō par
ceret oculis eius vlli regno. Iudith. i.

De holoferne Sz q̄ tant⁹ metus de eo cunctis
incubuit. vt vniuersa vrbium habitatores veni-
rent ei obuiā suscipientes eū cum coronis ⁊ lam-
padibus: ducentes choros in tibijs et tympanis
et tñ ista facientes non poterant ferocitatem ei⁹
mitigare. Judith. iiii.

De nequitia aman qui volebat omēs iudeos
occidere habetur Mester. iiii.

Rex babilonis occidit filios regis sedechie ī
oculis eius: oculos quoq; ipsius eruit: et vinxit
eū pedibus vt adduxeret eū in babilonem. Ierē-
mie. xxxix. ⁊. iiii. Reg. xxv.

Nabuchodonosor p̄cepit vt omnes prudētes
occiderentur: qz nescierūt somniū suū exponere
Danielis. ii.

Item tres pueros in fornacē ardentem misit
Danielis. vi.

Ipm danielē misit in lacū leonū. Daniel. vi.

Antioch⁹ ascēdit hierosolimā et fecit cedem
hoīm horribilē: et post effudit sanguinē innocē-
tē p̄ circuitū sanctificatiōis. i. machabe. i.

Triphon captum ionatham ⁊ tenens: petijt
p̄ eius liberatiōe centū talenta argenti et duos fi-
lios. quos cum cepisset patrem cū filijs occidit.
i. Macha. xiii.

Andronicus rogatus menelao: et per mune-
ra eius corruptus: occidit ontam summū sacer-
dotem. ii. Macha. iiii.

Antiochus menelao sacrilegū de multis sce-
leribus accusatum absoluit: et accusatores eius
damnauit. ii. Macha. iiii.

De crudelitate facta i eleazar. ii. Macha. vi

De septē filijs cū matre. ii. Macha. vii.

Herodes multos innocentes occidit: volens
xpm occidere. Mathei. ii.

Herodes tetrarcha iohannē baptistā ad peti-
tionē mulierū decollauit. Mathei. xiii.

Pilat⁹ nō inueniēs cām in xpo ipm crudeli⁹
flagellauit ⁊ occidit. Mathei. xxvii.

Herodes agrippa misit man⁹ vt affligeret qd
dā de ecclia. occidit aut iacobū frēm iohis gla-
dio: vidēs qd placeret iudeis: voluit apphēdere
⁊ petrū. ⁊ apphēsū misit i carcerē. Act. xi.

De crudelitate tyrannorū satis patet in passi-
onibus sanctorum.

De crudelitate facta in paulū: nota actu. xvi

De tribulationibus.

Plus creuit ioseph in captiuitate: q̄ creuiss⁹
inter fratres suos. Ge. xli.

Fratres ioseph dixerūt: merito hec patimur
qz peccauim⁹ in fratrem nostrū: idcirco v̄cit super
nos tribulatio. Ge. xlii.

Filijs israel creuerūt ex oppressiōib⁹ ⁊ afflictio-
nibus egiptiorū. et q̄to magis opprimebant: tā-
to magis multiplicabant. Exodi. i.

Filijs israel afflicti serpētib⁹ ignitis: dixerunt
moisi: locuti sumus cōtra deū et cōtra te: ⁊ prius
nō dixerant. Num. xxi.

Fugiens dauid a facie absalon: seruo suo ma-
ledicenti sibi non rēdit: sed patienter sustinuit.
ii. Regū. xvi.

Obtēta aut victoria supbiuit: ⁊ pplz nūerare

fecit. ij. Re. xxliij. Et postea vidēs dñm populū cē
dentem: peccatum recognouit.

Heliam fugientēz iesabel: angelos conforta-
uit. liij. Regum. xvliij.

¶ Pane tribulationis et aqua angustie/ iussus ē
micheas sustentari: quia noluit regi achab respō
dere iuxta velle suum. liij. Reg. xxij.

¶ Voluit de⁹ vt viri iude a grege egiptioz affli
gerentur vt scirēt distātiā seruitutis diuine et s
uitutis regni terrarū. ij. ¶ Para. xij.

¶ Postq̄ manasses vinctus fuit et ductus in ba
bilonem: egit penitentiam valde corā dño: et ex
auduit dñs orōnem suam. ij. ¶ Para. xxxliij.

¶ In tpe tbulatiōis sue clamauerūt ad te: et tu d
celo exaudisti eos fm miserationes tuas magnas
dedisti saluatores. ¶ Reemle ix.

¶ Postq̄ thobias excecatus ē/ et ab inimicis su
is derisus: a domino multipliciter consolatus est
¶ Thobie. ij.

¶ Iudich presbyteris in populo dei ait: memo-
res esse debetis: quō pater noster abrahā tentat⁹
est: per multas tribulationes effectus est amicus
dei: iudich. viij

¶ Job tribulationes multas sustinuit: in amissi
one rerū et liberozū suozum i graui corporis infir
mitate: in contumelia vxoris: et aliozū inimicozū
¶ Job per totum.

¶ Hieremias p̄ veritate quam populo predica
bat: quandoq; percussus fuit. postea incarcera
tus/ tandem lapidatus
¶ Hieremie xxv. et
xxxvi. et. xxxviiij.

n i

Bene apparet dñm esse cum tribulatis p tres
pueros in fornace: cū quibus nabuchodonosor
vidit xpm similem filio dei. Danielis. iij.

Ezechiel in caldea in medio captiuorum vidit
dei mirabiles reuelationes. Ezechielis. i.

Nabuchodonosor in prosperitate arrogās fu-
it et supbis: qñ añt electus est ab hoībus et in bes-
tiam mutatus: sensum recepit quē in prosperita-
te pēdidit: et deum laudauit quē prius vitupera-
uit. Danielis. iij.

De tribulatione Danielis: habetur Dañ. vi.
Item de susanna. Danic. xij.

Post obitum iude machabel emerferunt inq
in omnib⁹ finib⁹ israel: et facta ē fames valida ⁊
constituit bachides impios dominos regionis: ⁊
facta est tribulatio magna: in israel. i. Machabe-
orum. ix.

Decretum exiit cōtra iudeos / q̄ oēs trucidarē/
tur qui sacrificare nolebāt: et paternas dei leges
relinquere. ij. Machabeorum. vi.

Ibi nota de eleazaro.

Item de matre et septem filijs. ij. Macha. viij.

Antiochus sanus supbus fuit et elatus: ⁊ deo
añt pcussus: humilitatis verba protulit: ij. Ma-
chabeorū. ix.

Item xps natus pressuram mundi per totam
vitam suam pcussus est. vt patet in euāgelio

Apostoli flagellati: ibant gaudentes a cōspec-
tu consilij qm̄ digni habitī sunt p̄noie iesu contra
mellam pati. Actuum. vi.

Paulus etiam multas tribulatiōes sustinuit.

Actuum nono

Item ipse et barnabas hortabantur discipulos ut permanerent in fide quam per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum dei. Actuum. xliij.

De veritate.

Balaac rex moab doluit quod balaam dixit bona de filiis israel: licet vera essent/et eum honoravit sicut fecisset secundum voluntatem suam locutus fuisset. Numeri xliij.

Joatham filius gedeonis fugit a facie abimelech cum dixisset verum de eo: et de illis qui eum male elegerant. Judicum nono

Iratus est saul contra ionatham filium suum: qui david virum innocentem excusavit. i. Re. xx.

Cum increpasset zananiam propheta aziam regem: misit eum in nerum. ij. Paralipso. xvi.

Ad imperium regis ioas lapidatus est zacharias filius ioasade: qui reges et principes arguebat pro eo quod dominum dereliquisset. ij. Paralipso. xxiiij.

Cum dixisset achior magnalia que fecit deus per filios israel/et magnam eius potentiam: irati sunt omnes magnates holofernes: et cogitabant interficere eum: et holofernes etiam indignatus est. Iudith vi.

Cum legisset baruchus baruch scriptum ex ore hieremie coram ioachim rege iuda/fecit rex volumen pictum in ignem: eo quod dicebatur sibi veritas de futura captivitate israel. Hieremie. xxxvi.

Postquam prophetauit hieremias captivitate civitatis missus fuit in lacum ubi non fuit aqua

m ij

Jeremie. xxxviij.

Daniel quia pbanit beel et drachonem nō esse
deos: missus fuit in lacum leonum. Danie-
lis. septimo

Ex bonis et veris sermonib⁹ eleazari: magis
seutebant in eum tyranni. ij. machabeoz. vi.

Herodes iohannem baptistam in carcere inclu-
sit: et postea decollavit q^{uod} veritatem dixit Ma-
thet. xiiij. et. marci. vi.

Pharisei cecū a dñō illuminatum extra synago-
gam piecerūt q^{uod} veritatē asseruit. iohānis. ix.

Principes sacerdotum audientes verba apłorū
de doctrina xpī: cogitabāt eos interficere. et ceteris
ipsis preceperūt ne amplius loqueretur nomie
domini iesu xpī. Actuum. v.

Stephanus aut^{em} propter veritatem quam p̄di-
cabat lapidatus fuit. actuū. viij.

Paulus multa p^{ro} veritate sustinuit. Actuū. ix.
vnde ad galathas. iij. inimicus factus sum vo-
bis verum dicens

De visione diuina

Postq^{uam} exiit abraham de vrbe caldeorū: ap-
paruit ei dñs qui postea multis visiōib⁹ et reue-
lationib⁹ confortauit eū. Ge. xij. xv. xvij. xxi.

Apparuit ei dominus in valle mambre sedēti
in ostio tabernaculi in ipso seruoze dei. Gene-
sis. xviij.

Isaac relicta in domo familia: egressus est in
agrum ad meditandū. Genesis. xxiiij.

Factus est esau vir natus venandi: et homo
agricola: iacob autem vir simplex habitabat in

tabernaculis . Genes. xxv.

Egressus iacob de terra sua cum super lapides dormiuit vidit super scalam celum tangētem angelos dei ascēdentes et descēdentes . Gene. xxviij.

Cū iacob rediisset et tollens omnia sua pertransiisset vadum iaboth : remansit ibi solus . et ecce vir luctabatur cum eo . Gene. xxxij.

Moyſes cū minasset gregē ad interiora deserti vidit dñm in rubo . Exodi. iij.

Locauit moysen vt montē ascēderet / et ibi legem et precepta tradidit . Exodi. x.

Jethro videns moysen occupatum in iudicando populum ait : stulto labore cōsumeris : esto populo tu in his que ad deum pertinet . Exodi. xviij.

Deus moysi facie ad faciem locutus est.

Exodi xxxiij.

Moyſes fuit cum domino . xl. diebus et . xl. noctibus : aquam non bibit : nec panem comedit.

Exodi. xxxiiij.

Ait dominus moysi : ascēde in montem istū ab arim cōtemplare iude terram quaz daturus sum filiis israel . Numeri xxvij.

Samueli in templo dormienti locutus est dominus . i. Regū. iij.

Helie fugiēti iesabel ostensum est qd dñs non erat in spiritu grandi . nec in cōmorte / nec ī igne . sed in sibili aure tenui . iij. Regū. xix.

Post tribulationes quas sustinuit dauid : ait psalmo. lviij : quis dabit michi pennas sicut colū-

n. iij.

ber: et volabo: et requiescam. Et subdit quomodo il
le penne debent acquiri dicens: ecce elongau fu
giens.

Ezechiel in medio caldeorum captiu⁹: vidit
visiones dei. Ezechielis. i.

Danieli oranti per noctem i domo: reuelatum
est misterium visionis ipsius regis babilonis.
Danielis. ij.

Sup custodia mea inquit abacuc stabo: et figa
pedem meum super munitionem et contempla
tionem vt videam quid dica aut quid responde
am contra argumentu. Abacuc. ij.

Saluator noster ascendit in monte solus ora
re: vbi contemplationes emulantes: turbas fuge
re docet. Mathet. xliij.

Ingressus zacharias in templum dñi vt incen
sum poneret vidit angelum sibi filium nascituru
nuntiantem. Luce. i.

Discipuli dñi oroi et cōtēplatiōi vacātes spīrl.
tum sanctum receperūt. Actū. ij.

Saulus seuiens i christianos: cecidit et excec
tus est de iude per triduū ieiunans et orans: vis
um recepit. Actū. ix.

Et postea raptus vsq ad tertiu celum: vidit q
nō licz hōi loqui. ij. Et ad corinthios xij

Cum hospitaretur petrus in domo simonis
coziarij ascendit in superiora domus: vt oraret:
familia inferius existente: et ibi reuelatū est sibi
q gentiles non essent a predicatione expellendi
Actuum. x.

Sanct⁹ iohannes a tumultu et cōsortio mūdi

sequestratus apud pathmos in sulā exulauit cui
reuelauit dominus secreta celestia. Apocalip.
.i. et per totum.

De unitate et cōcordia

Ex homīe vno oēs homines de^o pduxit. Gen.
ij. vt in eis vntas continua seruaretur.

Quādiu vnus fuit pctū nō cōmisit: sed multi
plicatus cito deliquit. Genesis. iij.

Populus israel vnanimis fuit ad recipiēdaz
legē. Exodi. xix.

Inuasi timor dñi populū ⁊ egressi sūt q̄si vir
vn^o. ad succurrendū fratribus suis in tabes ga
laad obsessis. i. Regū. xi.

Cōuenit ad salomonē vniuersus israel et tunc
fuerūt archa et vasa sanctuarij in templū delata/
et ipsius templi dedicatio solenniter celebrata
iij. Regū. viij.

Congregatus est populus quasi vir vnus i le
rusalem ad reedificādum templum quod a rege
babilonis fuit destructum. Esdre. iij.

Et cōgregatus est pp̄us quasi vir vn^o: et dixē
runt esdre vt afferret librū legis. Mleemie. viij.

Cum exposuisset achior omnia q̄ dixisset holo
ferri: oīs pp̄us cōmuni lamēratione et fletu vna
nimes p̄ces dño effuderūt. Iudith. vi.

Post ascensionem dñi om̄s discipuli erant p
seruantes vnanimiter i oratione. Actū. i. Erve
nit sup̄ eos sp̄s Actū. ij.

Om̄s qui credebant erant simul et omnia ha
debant cōmunia vnanimiter perseuerantes i tē
plo. Actuum. ij.

n. lili

201
Punitus anania et saphira vxore eius fact⁹ ē
timor magnus in vniuersa ecclesia ⁊ erāt omnes
ynanimiter in porticu salomonis. Actu. v.

De voto.

Jacob pergens ad auunculum suū ⁊ laban: vo-
tum vouit dicens si fuerit domus meus cum . ⁊c.
Gene. xxviii.

Rex arad pugnauit contra israel et victoriam
obtinet ac israel voto se obligauit dño et postea
vicit eum. Numert. xxi.

Jepte pugnaturus cōtra filios amon votū vo-
uit dño dicens: si tradideris filios amon in ma-
nus meas. ⁊c. iudicum. xi.

Orauit anna dominum flens et votum vouit
dicens: dñe exercitū / si dederis michi sexū virilē
⁊c. i. regū. i.

Abisalon volēs patri debellare / dixit: vouens
vouit seruus tuus cuz esset in gessur: si reduxerit
me dominus in ierusalem: sacrificabo domino. ij
Regum. xv.

Aza rex iuda / ea q̄ vouerat pater suus: obtu-
lit in domū dñi. ij. Para. xv.

Letatus est populus cum vota sponte promit-
teret: quia toto corde offerebant ea domino. Pa-
ralipo. xx.

Rex artaxerxis precepit esdre et populo: vt
ferrēt in ierusalem vniuersa que vouerant domi-
no deo israel. Esdre. viij.

His populus venit post victoriā i ierusalem
adorare dñm. et obtulerūt oēs holocausta / et vota

et pmissiōes suas Iudich. xvi.

Airi qui erant in nauī ubi erat ionas ppheta:
ppter tempestatem factam timuerūt: et imola-
uerūt hostias dño: et vota vouerūt. Ione. i.

Elidorus volēs de templo deposita auferre
fuit diuina virtute grauit̃r flagellatus. deinde p
orationem onie sanatus et hostia deo oblata votis
magnis promissis: repedauit ad regē. ij. Ma-
chabeorū quarto.

Crudeles votū et impiū fecerunt iudei vouen-
tes se nichil gustaturos donec paulum occiderēt
Actus. xxliij.

De zelo bono.

Seulebant filij iacob in sic hen ppter stuprum
pne sororis sue Genesis. xxxliij.

Audiens moyses voces cātantium: vidensq;
vitulū: plectit tabulas aureas: et fregit eas. et pos-
tea populum grauit̃r puniuit Exodi. xxxij.

Multū placuit deo. zelus phinees filij eleaza-
ri qñ perfodit virum cum scorto madianitide co-
eūtem. Numeri. xxv.

Precepit ioseph achor lapidari: et totam ei⁹ su-
pellectilem comburi: qā tulerunt de auathemare
tericho. Iosue. viij.

Congregati sūt oēs filij israel quasi vir vnus
ad vindicandū scelus in vxorem leuite cōmissus
Iudicum. xx.

Helias arguit populum errātem. pphetas ba-
al occidit. Regū. xviij.

Quāuis hie rex israel simpliciter esset mal⁹
cōmendatur tñ: eo q̃ semen domus achab deleuit

et pphetas baal occidit: et aras ei⁹ destruxit. *iii.*
Regum. ix.

Zacharias filius iolade dixit regi et populo
sculptilibus seruentibus: quare transgredimini
ni preceptum domini et vobis non proderit. *ij.*
Para. xliij.

Videns neemias iudeos ducentes alienas vx
ores obiurgabat eos/et maledixit: et aliquos ver
berauit. *Neemie. xliij.*

Surrexit mathathias et dixit: ve michi: vt quid
videre natus sum cōtritionem ppli mei? Et seq
tur postea de zelo eius feruentissimo: qñ trucidauit
homines idolis inmolantem. *i. Macha. ij.*

Quomodo onias sumus pontifex vriliter resti
tit simoni: qñ homicidia patrare pmittebat et iu
bebat. *ij. Macha. liij.*

Miro zelo feruebat iohānes baptista /dicens:
pgenies viperarū: Quis demōstrauit vobis fuge
re a ventura ira *Mathe. liij.*

Item herodem arguens. *Mathe. xliij.*

Christus zelo magno cōtra phariseos et scri
bas ferebatur: qñ toties dixit eis. ve vobis qui es
tis ex petre diaboli.

Item emētes de templo expulsi. *Mathe. xliij.*
Iohannis. ij.

Ardenti zelo feruebat petrus in ananiam et sa
phiram ei⁹ vxorem. *Actuum. v.*

Stephanus zelo magno dixit iudeis. *act. viij.*
dure ceruicis et incircūcisi corde et auribus: vos
semp spiritui scto resistitis.

De zelo pauli cōtra iudeos: patet actum. *ix. et*

in epistolis suis.

De zelo indiscreto.

Videns ioseph duos viros prophetantes dixit dominum mihi moyses: prohibe eos. et ille inquit: quid emularis pro illis? Numeri xi.

Abissa filius sarnie voluit agnoscere caput semel maledicentis dauid: sed dauid non permisit. ii. Regum xvi.

filii prophetarum coegerunt heliseum ut mitteret ad quem rendum dominum suum: ne forte spiritus domini eum in unum montium piecisset. iiij. Regum. ii.

Jonas voluit quod non ruebat civitas ninive. iuxta illud quod ipse predixerat. Jone. iiij.

Multum zelabant iudei de observatione sabbati quoniam christum illo die videbant infirmos sanantem. Mathei. xij.

Item quando videbant discipulos eius spinas euellentes. Mathei. xxij.

Scribe et pharisei magis zelabant per traditiones quoniam per mandata domini. Mathei. xv.

Item per auro templi: plus quam pro ipso templo. per dono altaris plus quam per altari. Mathei. xxij.

Oblatis christo duobus puillis ut manus eius imponeret: discipuli domini increpabant eos: Iesus autem ait: si nite puillos. Mathei. xiiij.

Johannes apostolus / prohibuit quendam euscientem demonia in nomine iesu: eo quod homo sequebatur christum et ait iesus: nolite eum prohibere. qui enim non est aduersum nos: nobiscum est. Luce. ix.

Discipuli indigne ferebant: quod mulier unguentum

super caput dñi effudit. et ideo dñs eos corripuit
mathet. xxvi.

Audientes iacobus et iohānes q̄ samaritan
non reciperent nuncios dñi dixerūt. dñe si vis di
cimus vt ignis descen dat de celo et cōsumat illos
et increpauit eos dñs dicens nescitis cuius sp̄rit⁹
estis Luce. ix.

Arguit dñs petrum q̄ amputauit auriculam
serui principis sacerdotum. Mathe. xxvi.

Apparet discipulos iohānis baptiste contra
dominū celasse qñ dixerūt iohāni rabi qui erat te
cum trans iordanē hic baptizat: et oēs veniunt ad
eū Et nota ibi respōsionem. iohānis. iij.

Cum curarentur diuer si infirmi a petro: exur
gens princeps sacerdotū et oēs qui cū illo erāt re
pleti sunt zelo Actuum. v.

Emulator erat paulus paternarū traditionū:
trahens viros et mulieres christianos vinctos in
iherusalem. actuum. viij. et. ix.

Audientes iudei q̄ pene vniuersa iherusalē con
ueniret ad audiendū v̄bum dei qđ paulus et bar
nabas predicabant repleti sūt zelo: cōtradicebāt
hīs que a paulo dicebantur. Actuum. xij.

Exempla sacre scripture ex veteri et nouo testa
mento collecta: secundum ordinē litterarū finitū
tur feliciter. Impressa q̄ parisijs suburbijis sancti
germani de pratis per Petrū Leuer

Rubrice huius libelli videlicet
exemplorum biblie.

Consolatio	17	Abstinencia	1
Constantia	69	Acceptio munerum	3
Correctio	18	Adoratio	7
Crudelitas	82	Adulatio	8
Derisio	18	Affectio carnalis	4
Detractio	19	Ambitio	8
Dilectio dei	19	Amicitia	9
Dilectio proximi	20	Angelus bonus	4
Discordia	20	Angelus malus	4
Divina visio	98	Aspectus et visus	10
Duritia cordis	21	Avaritia	4
Ebrietas	21	Audientia	4
Electio	22	Fiditas mulierum	43
Fallacia mulierum	43	Bellum et guerra	10
Fides	22	Benedictio dei	11
Fides mulierum	40	Benedictio laus hominum	12
Fides erga proximum	23	Benedictio antiquo. patrum	13
Filiorum informatio	23	Benignitas et misericordia dei	13
Fletus	24	Benignitas mulierum	41
Fortitudo mulierum	42	Blasphemia	14
Fortitudo operandi malum	61	Bonus et malus simul	42
Gratiarum actio	26	Carnalis affectio	
Gratitudo	26	Compassio et pietas	16
Guerra et bellum	10	Concordia et pax	61
Gula	27	Confessio	14
Homicidium	27	Confidentia	14
Honor parentum	66	Consilium bonum	16
		Consilium malum	16

Hospitalitas	28	Misericordia dei	13
Humana prudentia		Mors	45
Humilitas	19	Mors bonorum	43
Hypocrisis		Mors malorum	49
Iactantia	37	Mulierum auditas	43
Idolatria	36	Mulierum benignitas	41
Immortalitas	31	Mulierum fallacia	43
Informatio filiorum	23	Mulierum fides	40
Ingratitudo	33	Mulierum fortitudo	42
Inobedientia	47	Mulierum multiloquum	44
Intentio recta		Mulierum ornatns	44
Inuidia	34	Mulierum sapientia	41
Ira boni hominis	35	Mundana prosperitas	
Ira dei	34	Mundicia	44
Ira mali hominis	36	Murmur.	45
Iudicium bonum	38	Megllentia	46
Iudicium malum	38	Requicia et pueritas	46
Juramentum	39	Obedientia	47
Iustitia	40	Observantia sabbati	80
Laus et benedictio		Odium	49
hominum	12	Operante deo plusque opus attendit.	
Liberalitas	44	Oppressio bonorum	62
Luxuria	40	Opus bonum	60
Maledictio dei	41	Oratio.	62
Maledictio hois	41	Ornatus mulierum	44
Malus et bonus simul	42	Pacientia et mansuetudo	64
Mansuetudo et patientia	42	Parentum honor	66
Matrimonium	42	Pauupertas	67
Mendacium	43	Pax et concordia	66
Miraculum	40	Peccatum	68
Moralis liberalitas	44		

Penitentia 68 quadraginta Synopsia 88
 Permissio 70 Suspicio 90
 Perseuerantia et constantia 69, Taciturnitas 83
 Peruersitas et nequitia Templum dei 91
 Pietas et compassio 16 Tentatio di contra hostes 92
 Preceptum 71 Teptatio que fuit facta
 Prelatus et princeps bonorum 72 deo ab hominibus 92
 Prelatus malus 73 Temptatio dyaboli 92
 Proditio 74 Timor domini 93
 Prosperitas mundana 76 Timor hominum 94
 Providentia dei 74 Turbulatio 96
 Providentia humana 77 Truculentia/corde
 Puer bone indolis 78 litas/seu severitas 82
 Pusillanimitas 79 Veritas 97
 Sabbati observantia 80 Visio divina 98
 Sapientia mulierum 71 Visus et aspectus 10
 Seductio et astutia 81 Unitas et concordia 99
 Sepultura 99 Verbum 100
 Severitas 82 Zelus bonus 100
 Silentium 83 Zelus indiscretus 101
 Simulatio et hypocrisis 84
 Societas bona 84
 Societas mala 84 Finit brevis tabula se
 Spes 89 cundum ordinem alpha
 Strages 86 beti feliciter.
 Strenuitas 87.

idj ordinis

Archa

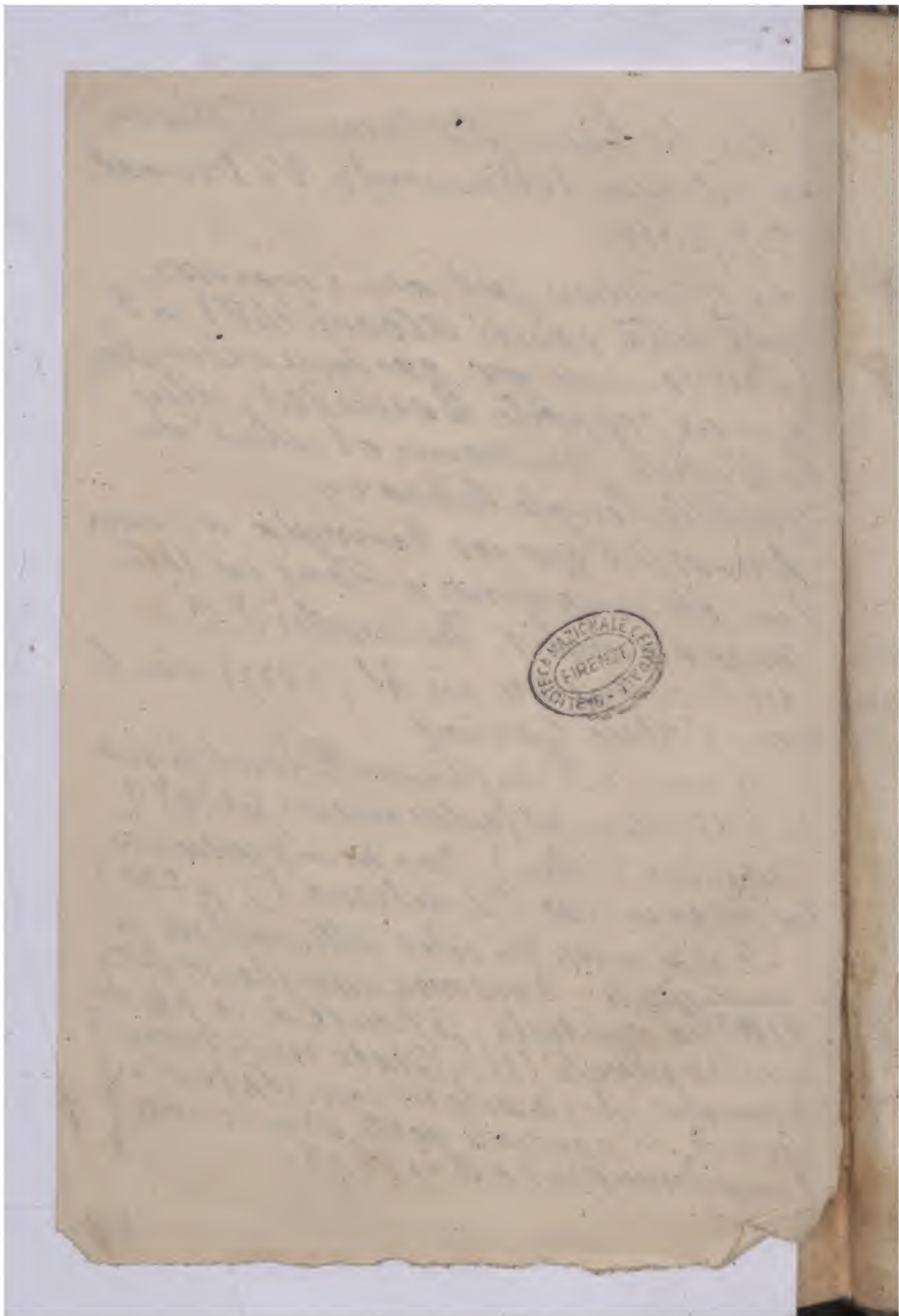
min

Sur les Exempla sacre scripture
en chaque testament, V. Brunet.
t. 2. p. 1131.

La 1^{re} édition française imprimée
apud vltā sancti Albani 1481 in 8
n'est connue que par deux exemplaires
à ce qu'il rapporte Leunides, celui
de British Museum et celui de
Middle Temple library.
Brunet dit que ces Exempla avaient
été imprimés à Paris in 1481
sans a noter. Du-moisi J. C.
m. cccc lxxvii in 4^o (1477) avec le
nom d'Ulric Gering.

Le nom de l'imprimeur P. Lerot figure
en 1483 (blasphème des faulx amours) et 1489
(Perlement Villou). On a des impressions
lui jusqu'en 1500 (V. de Senna t. 1. p. 230).

Je n'ai encore vu citer cette édition-ci
nulle part. - Dans mon exemplaire des
Astetica opuscula, je trouve à la fin du
second opuscule (De vilitate conditionis
humane) des caractères semblables à
ceux-ci. L'opuscule porte avec le nom de
l'imprimeur la date de 1494.



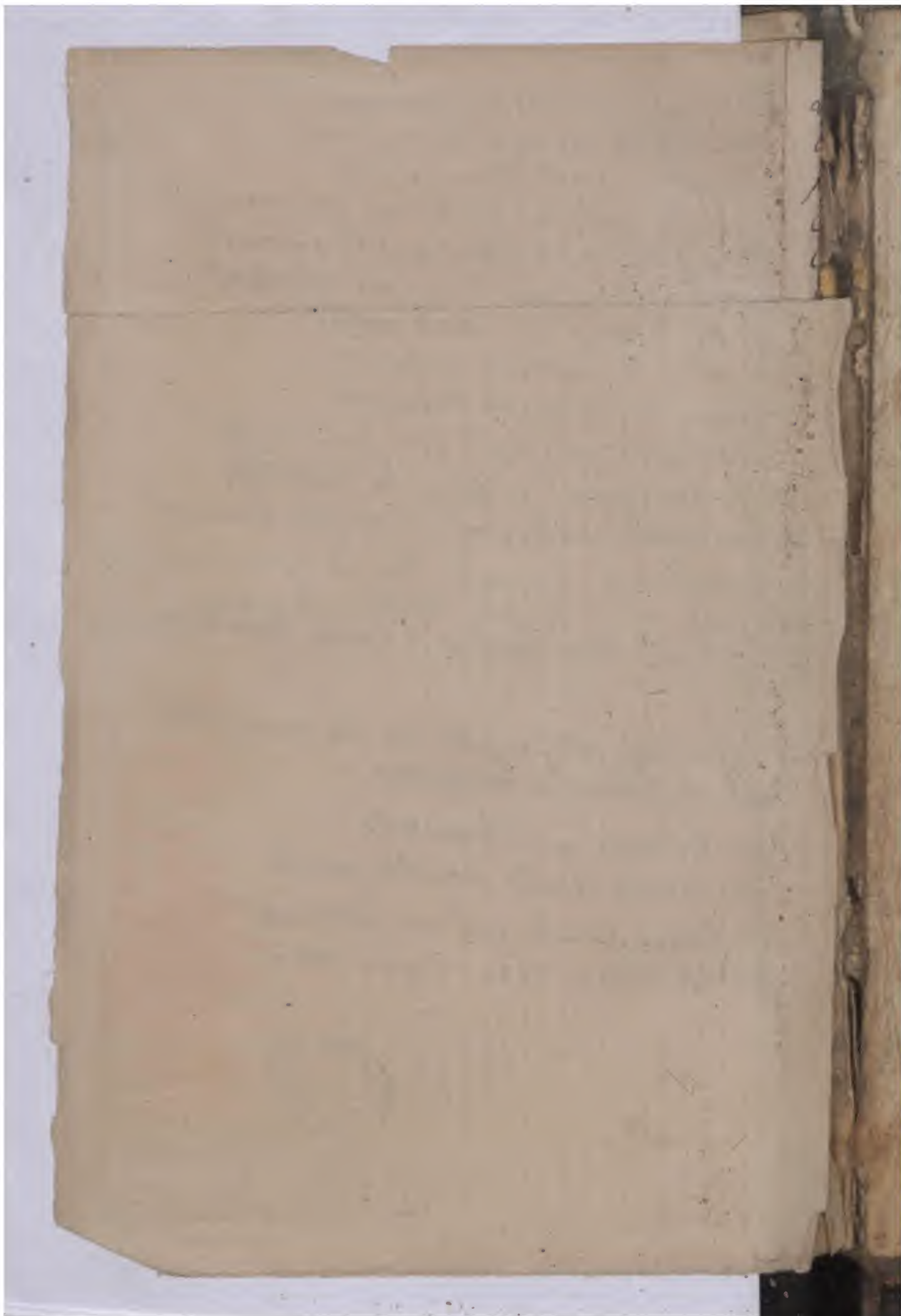
Le temps requiert Que me procure
un moy relier en ma mayson
por prendre repos et pasture
C'est bon de voir amy fait en sa mayson
Et est maintenant par tout le monde
Et ce tant varlet qui se nome barbat
tant qui regne en tout estat
Nay plus de fiat en monde
Chascun se parforce de trompe
Le laboureur qui vif en pource
Nobles bourgeois et gens de mestier
Enrichies notaires et granz denier
Le monde est deiat tout ramme se
Sont parrefait toutes finisse
L'amest par bon de se si loen de sa
mayson

AAAAA
2994342 A
VVVVVVVV

Le tout requiert et me procure
A moy retenir en ma maison
pour prendre repos et pasture
C'est bon de voir au fait en sa maison
C'est maintenant par tout le monde
Ce seult varlet qui se nome barbat
tant qui regne en tout estat
n'a plus de cat au monde
Chascun se payme de troupe
le laboureur qui vit en pauvreté
nobles bourgeois et gens de mestier
Commندانو notaires et gendre deniers
Le monde est deist tout ramorse
fils ont pere tout, tates finasse
Ce n'est pas bon de veire si long de sa maison

Je m'en ray pas a pas en la maison
Pour visiter la maison
J'ay delaisse petite garde
sans avoir nulle faulte garde
De bonne garde est necessaire
qui veut bon bien requiere.





Je n'en voy pas a pas en la maison
pour visiter la maison

Jay Delaisse petite garde
sans avoir nulle somme garde

De bonne garde est messeigne
qui veut son bien acquies

Callu

morete Juste